

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՄԵԾԻ ՏԱՆՍ ԿԻԼԻԿԻՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ
ԿԻՐԱԿՆՈՐԵԱՅ ԴՊՐՈՑՆԵՐՈՒ

ԿԻՐԱԿՆՈՐԵԱՅ ԴՊՐՈՑԻ ԴԱՍԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ

Զ. ԳԻՐՔ

Ե. ԴԱՍԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

(Ի պէտս Ռւառցաց)

(Բարեփոխուած)

Պատրաստեց՝
Նուպար Սրբ. Պէրպէտեան

ԱՆԹԻԼԻԱՍ - ԼԻԲԱՆԱՆ
1991

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍՔ

Քաններորդ դարու վերջին այս տասնամեւակը բատկանշող գեղեցիկ երեւոյթներէն մէկը կրօնական բիւրեղ ապրումներու եւ զգացումներու վերայալուութիւնն է արդի ընկերութեան մէջ: Կրօնական վերազրութիւնը թարմ հով մը կը փչէ գրեթէ ամէն տեղ ու ամէն երդիք տակ: Ընկերային կարգերու փոփոխութեան հետեւանքով յառաջ եկած կրօնական շարժումը հարկ է որ լաւագոյն կերպով եւ ուսումնասիրուած միջոցներով յառաջ տարուի ի հնդիր նոր սերունդի կրօնական առողջ եւ ամբողջական դաստիարակութեան:

Հայց. Ծկեղեցոյ Կիրակնօրեայ Դպրոցները, իրեւ կրթական-դաստիարակչական հաստատութիւն, անցնող վաթուն տարիներու ընթացքին, ջանադիր եղան հայ մանուկի ու պարման-պարմանուիի կրօնական-ազգային տոհմիկ դաստիարակութեան: Կիրակնօրեայ Դպրոցէն շրջանաւարտ հայ երիտասարդն ու երիտասարդուին ունէ մէկէն աւելի գիտակից ու նախանձախնդիր եղան ու են իրենց ազգային եւ կրօնական պատկանելիութեան:

Ապագայի աւելի արդինաշատ ու պտղալից գործունեութեան ու դաստիարակչական աշխատանքի հեռանկարով, Հայց. Ծկեղեցոյ Կիրակնօրեայ Դպրոցներու Վարիչ Տնօրէնութիւնը վերամշակումով կը վերահրատարակէ իր «Կիրակնօրեայ Դպրոցի Դասեր» դասագիրքերու շարքը, պատրաստուած Բարչ. Նուպար Սրկ. Պէրպէրեանի կողմէ: Ներկայ դասագիրքը, որ յատուկ է Ե. դասարանին, իր բովանդակութեան թեկադրականութեամբ մեծապէս օգտակար պիտի ըլլայ ե' Կիրակնօրեայի աշակերտին ե' առօրեայ վարժարանի աշակերտին:

Ներկայ դասագիրքը, սիրելի ոսուցիչներ, իր պարունակութեամբ եւ հաղորդականութեամբ պէտք է սեփականութիւնը դարձնէք ձեր աշակերտներուն: Հոն տեղ գտած դրուագները, պատմական դէպքերն ու դէմքերը հարկ է որ իրենց հարազատութեամբ եւ ճշգրտութեամբ

Սոյն գիրքը կը հրատարակուի մեկնասութեամբ
ԾԱՓԻԿ ՊԱՂՏԱՍԱՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԻՆ

The Tzapik Baghdasarian Charitable Trust
The First National Bank of Boston, Trustee

փոխանցուին աշակերտներուն, որպէսզի աշակերտները աւելի սիրով ու հետաքրքրութեամբ իրացնեն իրենց հրամցուածքը: Տիպար ուսուցիչը այն է որ կը յաջողի իր նիստը սիրելի դարձնել իր աշակերտներուն: Ամբողջ ուսուցչական ասպարեզին գաղտնիքը այս կէտին մէջն է: Հաւատացեալ ու հաւատաւոր ուսուցիչը, ինչպիսին է Կիրակնօրեայ Դպրոցի ուսուցիչը, ամէն բանէ առաջ Կ'աշխատի տէր ըլլալու իր նիստին, որպէսզի կարգին տիրութին ընել իր աշակերտներուն:

Մեր բուռն փափաքն է, այլև մաղթանքը, որ մեր ուսուցիչները ըլլան նախանձախնդիր իրենց ուսուցումին մէջ: Ինքնաքննութեամբ, ինքնաճանաչութեամբ եւ ինքնազարգացումով տէր կանգնին իրենց կոչումին, որպէսզի ըլլան առաքեալին բառերով «մշակ առանց ամօթի, եւ ճշմարտութեան խօսքը ուղիղ բացատրողներ»:

Այսուղի, Կ'ուզենք մեր ջերմ գնահատանքը յայտնել Բրշ. Նուպար Սրկ. Պէրպէտեանին իր այս աշխատանքին համար: Կը հաւատանք որ սոյն դասագիրքը կրնայ օգտակար ըլլալ նաև մեր առօրեայ դպրոցներուն, որոնք կրօնի դասագրքերու պակասէն կը գննատին: Մեր եղացարական անկեղծ շնորհակալութիւնները Գերշ. Տ. Արտա-ազդ Արքեպիսկոպոսին, որ բարեխնծօրէն կարդաց ամրող գիրքը, կատարեց անհրաժեշտ սրբագրութիւնները եւ տուա իր շինհի դիտողութիւնները:

ՍԵՊՈՒՀ Ծ. ՎՐԴ. ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ

Վարիչ Տնօրին

Հայց. Եկեղեցոյ Կիրակնօրեայ Դպրոցներ:

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Կարգ մը բարեկիոյումներով եւ մի քանի դասերու յաւելումով ձեռնարկեցինք «Կիրակնօրեայ Դպրոցի Դասեր»ու շարքի Զ. գրքի Բ. տպագրութեան, որ կ'ընդգրկէ Մեր Տիրոց Յիսուս Քրիստոսի համ-րարձումն ետք իր առաքեալներուն ակզբական գործունեութիւնը Երուսաղէմի եւ Հրէաստանի մէջ, ու նաև Պողոս Առաքեալի դարձն ու առաքելական ճամբրոդութիւնները:

Յաելեալ երեք դասերուն առաջինը համառու ակնարկ մըն է Յիսուս Քրիստոսի առաքելութեան եւ փրկագրութեան խորհրդութիւն վրայ:

Գիրքիս վերջին երկու յաւելեալ դասերը յատկացուցած ենք Ս. Աստուածածնի վերափոխման եւ Քրիստոսի Խաչին:

Իրաքանչիր դաս ունի ընթերցանութեան համար սուրբ գրային հատուած մը: Նախընտրելի է դասաւանդութիւնները սկսիլ Սուրբ Գիրքի ընթերցումով: Փափաքէլի է որ աշակերտներ հերթով մաս առ մաս կարդան օրուան դասին սուրբգրային հատուածը:

Յաջողութիւն կը մաղթենք մեր կիրակնօրեայ դպրոցներու մշակ-ներուն եւ կ'աղօթենք որ Տէրը աճեցնէ անոնց կողմէ ցանուած Ալե-տարանին սերմերը հայ պատանիներու մատղաշ սրտերուն մէջ:

ՆՈՒՊԱՐ ՍՐԿ. ՊԷՐՊԷՐԵԱՆ

Ա. Դաս

Աստուածորդին Փրկիչ Աշխարհի (Ղուկ. 2.8-17, Մատթ. 28.16-20)

Հայր Աստուած մարդ արարածը իր մեղքերէն սրբելու եւ դատապարտութենէ փրկելու համար իր Սիածին Որդին աշխարհ զրկեց։ Աստուածորդին անուանակոչուեցաւ Յիսուս, որ կը նշանակէ փրկիչ։

Հին Կտակարանի մարգարէական գիրքերուն համաձայն Աստուածորդին մարդացաւ եւ ծնաւ սուրբ կոյս Մարիամէն։ Հրեշտակներ անոր ծնունդը աւետեցին Հովհաններու, որոնք Բեթղեհէմ գալով երկրպագեցին անբան կենդանիներու մասուրին մէջ պառկող մանուկ Փրկչին։ Նոյնպէս հեռաւոր Արեւելքի մէջ մոգեր նոր ծնած մանուկ Արքային լուսափայլ աստղը տեսնելով Հրէաստան եկան ու երկրպագեցին Անոր։ Իսկ Աստուծոյ ընտրեալ ծառաներէն Սիմէոն ծերունի քահանան Սուրբ Հոգիին ներշնչումով ճանչցաւ իրեն ներկայացուող Յիսուս մանուկին երկնառաք Մեսիա* եւ փրկիչ ըլլալը։ ուստի օրհնեց զԱյն ու յայտնեց թէ ան աշխարհ Լոյսն էր եւ պիտի լուսաւորէր իսրայէլի ժողովուրդին հետ միատեղ բոլոր հեթանոս ազգերը։ Միեւնոյն ատեն գուշակեց անոր չարչարամից մահը մարդոց փրկութեան համար։

Աստուածորդին մարդանալով ստացաւ նաեւ Որդի մարդոյ կոչումը։

Յիսուս մեծցաւ Գալիլիայի Նազարէթ քաղաքին մէջ եւ իր քաղաքացիներէն ճանչցուեցաւ որպէս որդի հիւսն Յովսէփի։

*) Մեսիա կամ Քրիստոս կը նշանակէ Օծեալ, ալսինքն՝ Թագաւոր։

Յիսուս որպէս օրինապահ անձ կատարեց Հին Կտակարանի Օրէնքին բոլոր տրամադրութիւններն ու պատուիրանները: Երբ երեսուն տարեկան եղաւ, գնաց Յորդանան գետը՝ Յովհաննէս Մկրտիչին քով եւ ուզեց անոր ձեռքով մկրտուիլ: Յովհաննէս Մկրտիչ աստուածային ներշնչումով զգաց, թէ իրեն ներկայացող նոր անձնաւրութիւնը մարգարէներու բերնով Աստուծոյ խոստացած Մեսիան՝ Քրիստոսն էր. ուստի ետ կեցաւ զԱյն մկրտելէ, ու առաջարկեց որ ինք Անկէ մկրտուի, արբանալու եւ արդարանալու համար: Սակայն Յիսուս ըսաւ թէ հարկ էր լրիւ կատարել Հին Կտակարանի Օրէնքին բոլոր տրամադրութիւնները:

Յովհաննէս Մկրտիչ յօժարեցաւ եւ մկրտեց Յիսուսը, ու այն ատեն տեսաւ Աստուծոյ Սուրբ Հոգին որ բացուած երկինքէն աղաւնակերպ կ'իջնէր Անոր վրայ. միեւնոյն ատեն լսեց Հօր Աստուծոյ վկայութեան ձայնը որ կ'ըսէր. «Ատիկա է իմ սիրելի Որդիս, որու հաւներ եմ»:

Այնուհետեւ Յովհաննէս Մկրտիչ իրեն ներկայացող ժողովուրդին պատգամեց թէ Յիսուս Նազովրեցին էր սպասուած Մեսիան, որ աշխարհի մեղքը պիտի վերցնէր ու փրկէր մեղաւոր մարդկութիւնը: Ի լուր աշխարհի յայտնեց, թէ զԱյն մկրտած ատեն ինք տեսած էր Սուրբ Հոգուն էջքը Անոր վրան ու լսած էր Հօր Աստուծոյ վկայութեան ձայնը Անոր մասին:

Յովհաննէս Մկրտիչէն վկայուելէ ետք Յիսուս սկսաւ իր մեսիական գործունէութեան: Իրեն համար աշակերտներ ընտրեց. պտըտեցաւ քաղաքներ ու գիւղեր. տուաւիր երկնային պատգամները, կատարեց իր աստուածային հրաշքները ու հսրայէլի ազգը հրավիրեց ապաշխարելու՝ ժառանգելու համար երկինքի արքայութիւնը:

Ունկնդիր ժողովուրդէն ոմանք հոգեւորապէս նորոգուելու եւ երկինքի արքայութիւնը ժառանգելու տենչով ընդունեցին Յիսուսի հրաւէրը եւ հաւատքով հետեւեցան իրեն:

Այդ հաւատացեալ փոքրամասնութեան կողքին Յիսուսի ետեւէն գացին նաեւ բազմաթիւ անձեր, որոնք մեսիայի յայտնութենէն կ'ակնկալէին երկրաւոր բարիքներ, նամանաւանդ կը բաղձային տեսնել հրեայ ազգին ազատագրումը հոռմէական տիրապետութեան լուծէն: Ազգայնամոլ զանգուածներ Յիսուսի հրաշքներուն ընդմէջէն նշմարեցին անոր գերբնական զօրութիւնը: Սակայն անոնք առաւելաբար հրէական երկրաւոր թագաւորութեան մը հաստատումին երազէն տարուած ըլլալով չկրցան ըմբռնել թէ Յիսուս ի'նչպիսի թագաւորութիւն մը կ'ուգէր հաստատել երկրի վրայ: Առիթով մը անոնք որոշեցին Յիսուսին քով երթալ եւ զԱյն թագաւոր հոչակել ու անոր դրօշին ներքեւ կոտրել հոռմէական կայսրութեան լուծը. ըլլալ ազատ ու անկախ, եւ ապա գրաւել այլ երկիրներ ու տիրել աշխարհի բոլոր ժողովուրդներուն վրայ:

Յիսուս անոնց դիտաւորութիւնը իմանալով, լեռ ելլելով առանձնացաւ եւ ընթացք չտուաւ հրեաներու աշխարհիկ ցանկութիւններուն: Յաճախ իր քարոզներով եւ առակներով յայտնեց թէ իր հիմնած թագաւորութիւնը երկրային չէր, այլ երկնային, ու իր առաքելութիւնն էր լուսաւորել աշխարհը, փրկել մարդիկը մեղքի գերութենէն եւ յափտենական կեանք չնորհել իրեն հաւատացողներուն: Սակայն ժողովրդական խաւերը դեռ եւս կը յուսային երուսաղէմի մէջ Յիսուսը տեսնել թագաւորական գահի վրայ եւ անոր առաջնորդութեամբ հիմնել հրէական անկախ պետութիւն մը:

Չորսօրեայ մեռեալ Ղազարոսի յարութենէն ետք Յիսուսի ժողովրդականութիւնը բազմապատկուեցաւ, ու երբ Ան երուսաղէմ կը մտնէր, ժողովուրդը ցնծութեան աղաղակներով եւ «Ովսաթնա» բացականչութիւններով ընդունեց զինք, որպէս թագաւոր եւ փրկիչ հսրայէլի ժողովուրդին:

Հրեայ քահանայապետներն ու զեկավար իշխանները առաջին օրէն հաշտ աչքով չէին դիտեր Յիսուսի գոր-

ծունէութիւնը: Անոնք նախապէս Յովհաննէս Մկրտիչին հանդէպ ալ թշնամական վերաբերում ունեցած էին եւ չէին ընդունած անոր մարգարէութիւնն ու տուած պատգամները, որովհետեւ ան ձաղկած էր իրենց կեղծաւորութիւնը, նիւթապաշտութիւնը եւ փառասէր ընթացքը: Յիսուս ալ յանդիմանած էր հրեայ իշխանաւորներուն ու անոնց ուղեկից ուսեալ դպիրներուն կեղծ բարեպաշտութիւնը, սնափառութիւնն ու սխալները, եւ հրաւիրած էր զանոնք ապաշխարութեան:

Հրեայ աւագանին իրեն ուղղուած զգաստութեան հրաւէրը ընդունելու տեղ ատելութեամբ լեցուեցաւ Յիսուսի հանդէպ: Օրուան իշխանաւորները նախանձեցան Անոր վայելած ժողովրդականութեան վրայ. իսկ երուսաղէմ մուտքի ատեն Յիսուսին ձօնուած փառաբանութեան խօսքերը առաւել գրգռեցին ու զայրացուցին քահանայապետներն ու անոնց հետեւորդները: Անոնք միաբանեցան Յիսուսի դէմ եւ նենգութեամբ ձերբակալեցին զԱյն ու որպէս խոռվարար մատնեցին օրուան կուսակալ Պիղատոսին, եւ պահանջեցին որ խաչուի:

Պիղատոս թէեւ փաստեց Յիսուսի անմեղութիւնը, սակայն հրեաներու ստիպումին առջեւ տեղի տուաւ եւ վճռեց Անոր խաչելութիւնը: Յիսուս մահուան արժանի չէր: Ան անարատ էր եւ մահը չէր կրնար տիրել իրեն: Սակայն Ան աշխարհի փրկութեան համար ստանձնեց մարդոց բոլոր մեղքերը, կամաւորապէս յանձն առաւ խաչին վրայ գոհուիլ, իր սուրբ արիւնը թափել, քաւութիւն ընել ու Հօր Աստուծոյ առջեւ բարեխօսելով թողութիւն ձեռք բերել Աղամին եւ անոր սերունդին համար:

Երբ Յիսուս խաչին վրայ իր հոգին աւանդեց, բարի մարդիկ անոր մարմինը խաչէն իջեցնելով թաղեցին վիմափոր նոր գերեզմանի մէջ եւ անոր դուռը գոցեցին հսկայ քարով մը:

Նկատելով որ Յիսուս նախապէս ըսած էր թէ ինք խաչուելէ ու թաղուելէ ետք երրորդ օրը յարութիւն պիտի

առնէր, հրեայ քահանայապետները կասկածեցան որ անոր աշակերտները կրնային գիշերով գալ եւ իրենց վարդապետին մարմինը գողնալ եւ ապա յայտարարել թէ Ան յարութիւն առած է: Ուստի գերեզմանին դուռը կնքեցին եւ այնտեղ պահապան զինուորներ դրին, որպէսզի ոեւէ մէկը չկարենայ հոն մօտենալ եւ Յիսուսի մարմինը վերցնել:

Միաշաբաթի գիշերային ժամուն, մինչ զինուորները իրենց պարտականութեան գլուխն էին, մեռեալ Յիսուսը յարութիւն առաւ՝ վերակենդանացաւ, մինչ լուսապայծառ հրեշտակ մը երկինքէն իջնելով գերեզմանին առջեւ դըրուած հսկայ քարը մէկդի գլորեց եւ անոր վրան նստաւ, ու երկիրը շարժեցաւ: Պահապան զինուորները այդ տեսարանին առջեւ խիստ զարհուրեցան եւ մեռելի պէս գետին ինկան: Երբ ուշքի եկան, անմիջապէս դէպի քաղաք գացին ու քահանայապետներուն ներկայանալով պատմեցին անոնց Յիսուսի յարութիւնը, հրեշտակին երեւումն ու պատահած հրաշալի դէպքերը:

Նենգամիտ քահանայապետները զինուորներու վկայութեան վրայ դէմ յանդիման եկան ճշմարտութեան եւ իմացան Յիսուսի աստուածային զօրութիւնը, սակայն չուզեցին անդրադառնալ իրենց գործած սխալին ու կատարած ահաւոր ոճիրին: Անոնք կամակոր եղան եւ զղումի չեկան Աստուծոյ առջեւ իրենց ահաւոր մեղքին համար. ընդհակառակը, հոռմայեցի զինուորները կաշառեցին ու անոնց պատուիրեցին զրպարտել Յիսուսի աշակերտները եւ ըսել թէ գիշերը՝ պահակներուն քնացած մէկ պահուն գերեզման գալով գողցած են իրենց վարդապետին մարմինը:

Յիսուս յարութիւն առնելէ ետք նախ երեւցաւ իւղաբեր կիներուն եւ ապա իր աշակերտներուն. իր յաճախակի երեւումներուն ընթացքին խրախուսեց զանոնք. ուղղութիւն տուաւ անոնց եւ պատուիրեց որ իր յարութեան ականատես վկաներն ըլլալով քարոզեն իր փրկագործութեան աւետարանը (բարի լուրը) աշխարհի ամէն կողմերը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Յիսուս աշխարհ եկաւ մարդ արարածը իր մեղքերէն սրբելու եւ փրկելու: Խսրայէլի ազգէն ֆիչեր միայն հաւատացին անոր առաքելութեան եւ զԱյն Տէր եւ փրկիչ դաւանելով փրկութցան իրենց մեղքերէն: Մեծամասնութիւնը կամակորութեամբ մերժեց զԱյն ընդունիլ որպէս մեսիա եւ փրկիչ, եւ ինքնարերարար ինքզինք դուրս դրաւ երկինքի բագաւորութենէն:

2) Յիսուս իր փոքրաթիւ աշակերտներով եկմնեց իր եկեղեցին եւ անոնց միջոցաւ իր լոյսը տարածեց աշխարհի չորս ծագերուն: Ան իր հրաւէրը ուղղեց բոլոր մարդոց: Ով որ զինք դաւանի Տէր եւ Փրկիչ ու մկրտուի՝ կը դառնայ Աստուծոյ որդեգիր եւ ժառանգորդ երկինքի արքայութեան:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

1) Հայր Աստուած ինչո՞ւ համար աշխարհ դրկեց իր միածին Որդին:

2) Հրեշտակները որո՞նց աւետեցին Քրիստոսի ծնունդը:

3) Արևելքի մէջ որո՞նք տեսան Քրիստոսի ծննդեան աստղը եւ ի՞նչ ըրին:

4) Սիմէռն ծերունին ի՞նչ ըստ Յիսուս մանուկին համար եւ ի՞նչ գուշակեց:

5) Յիսուսը մկրտելէ վերջ Յովհաննէս ի՞նչ տեսաւ եւ որո՞ւ վկայութեան ձալմը լսեց:

6) Ո՞վ ծանուցանեց հրեայ ազգին, թէ Յիսուս Նազովուցին սպասուած մեսիան է:

7) Յիսուս հրեայ ժողովուրդը ի՞նչ բանի հրաւիրեց:

8) Որո՞նք ընդունեցին Յիսուսի հրաւէրը:

9) Հրեայ ժողովուրդին մեծամասնութիւնը ի՞նչ կ'ակնկալէր մեսիայէն:

10) Հրեայ քահանայապետներն ու իշխանները ինչո՞ւ համար թշնամացան Յիսուսի եւ զԱյն մատնեցին խաչի մահուան:

11) Յիսուս ինչո՞ւ համար յանձն առաւ խաչուիլ:

12) Յիսուսի յարութեան լուրը առնելէ ետք հրեայ քահանայապետները ի՞նչ պատուիրեցին պահապան զինուութերուն:

13) Յարուցեալ Յիսուս իր աշակերտներուն երեւելով ի՞նչ պատուիրեց անոնց:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

«Որդին մարդոյ եկաւ որպէսզի կորսուածը փնտուէ ու փրկէ»: Ղուկաս 19.10:

Բ. Դաս

Յիսուսի Համբարձումը (Ղուկ. 24.50-53, Գործք 1)

Իր յարութեան քառասուներորդ օրը, Յիսուս դարձեալ երեւցաւ իր աշակերտներուն։ Անոնց հետ հաց կերաւ, խօսեցաւ ու պատուիրեց որ Երուսաղէմի չհեռանան, այլ սպասեն Սուրբ Հոգույն գալստեան, որպէսզի անոր զօրութիւնը ստանալէ ետք սկսին Աւետարանի քարոզութեան, նախ Երուսաղէմի մէջ եւ ապա աշխարհի ամէն կողմբը։

Այս բաները խօսելէ վերջ, Յիսուս իր տասնըմէկ աշակերտները Երուսաղէմին դուրս հանեց եւ տարաւ Զիթենեաց լեռը, ու իր ձեռքերը վերցնելով սկսաւ օրհնել զանոնք։ Եւ մինչ կ'օրհնէր, յանկարծ սկսաւ վեր բարձրանալ։

Աշակերտները ապշած դիտեցին Յիսուսի համբառնալը, մինչեւ որ ամպ մը եկաւ ու իրենց աչքերէն ծածկեց զԱնիկա։ Սակայն անոնք տակաւին աչքերնին տնկած դէպի երկինք կը նայէին։

Նոյն միջոցին ճերմակ հանդերձներով երկու հրեշտակներ կանգնեցան աշակերտներուն քով եւ ըսին։

— Ո՛վ գալիլիացի մարդիկ, ինչո՞ւ կանգներ դէպի երկինք կը նայիք։ Այս Յիսուսը որ ձեզմէ երկինք համբարձաւ, օր մը այսպէս ետ պիտի գայ։

Հրեշտակներու աներեւութանալէն ետք, աշակերտները ուրախութեամբ լեռնէն վար իջան ու Երուսաղէմ դառնալով մտան վերնատունը։ Հոն շարունակ աղօթքի եւ աղաչանքի ետեւէ եղան՝ իրենց հետ ունենալով Յիսուսի մայրը, եղբայրները (զարմիկները) եւ այլ բարեպաշտ կիներ ու հաւատացեալներ։

Այն օրերը Յիսուսի աշակերտներէն եւ հետեւողներէն 120 հոգի հաւաքուած էին վերնատան մէջ։ Առաքեալները մտածեցին Յուղա Խակարիովացիին տեղ ուրիշ մէկը ընտրել եւ իրենց թիւը տասներկուքի ամբողջացնել։

Յուղա Յիսուսը մատնելով եւ ապա ինքզինքը կախելով դուրս ելած էր առաքեալներու շարքէն։ Ուստի Պետրոս առաքեալ այս պարագան յայտնեց բոլոր բազմութեան եւ ձեռնարկեցին ընտրութեան։

Ներկաները իրենց մէջէն ընտրեցին երկու հոգի։ մէկը՝ Յուղատոս, Միւսը՝ Մատաթիա։ Ապա զանոնք մէջտեղ կանգնեցնելով, Աստուծոյ աղօթեցին եւ վիճակ ձգեցին։ Ու վիճակը ելաւ Մատաթիային, որ դասուեցաւ Յիսուսի տասնմէկ աշակերտներու կարգին։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Յիսուս երկինք համբառնալով նստաւ Հայր Աստուծոյ աջ կողմը։ Ան ինչպէս որ երկինք ելաւ, այնպէս ալ օր մը դարձեալ պիտի գայ իր բիւրաւոր իրեշտակներով՝ աշխարհը դատելու համար։ Ամէն անոնք որոնք Աստուծոյ նամբուն մէջ հաւատարմօրէն բալած են, պիտի վարաւըրուին, իսկ չարութիւն գործողները պիտի պատժուին դժոխքի անշէջ կրակին մէց։

2) Սուրբ եկեղեցիին եւ անոր զաւակներուն պարտականութիւնն է հաւատարիմ մնալ Քրիստոսի պատուերներուն եւ յոյսով սպասել Տիրոց գալստեան, զԱյն ցնծութեամբ դիմաւորելու համար։

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

1) Յիսուս իր յարութեալն քառասուն օր ետք որո՞նց երեւցաւ։

2) Յիսուս ի՞նչ պատուիրեց իր աշակերտներուն։

- 3) Յիսուս իր աշակերտները ո՞ւր տարաւ:
- 4) Իր աշակերտները օրինելու ատեն Յիսուս ի՞նչ եղաւ:
- 5) Աշակերտները Յիսուսի համբառնալը տեսնելով ի՞նչ ըրին:
- 6) Որո՞նք երեցան աշակերտներուն եւ ի՞նչ ըսին:
- 7) Աշակերտները ո՞ւր վերադարձան:
- 8) Աշակերտներուն հետ որիշ որո՞նք աղօթք կ'ընէին վերնատան մէջ:
- 9) Քանի՞ հոգի հաւաքուած էին վերնատան մէջ:
- 10) Ո՞վ ընտրուեցաւ Յուդա Իսկարիովտացիին տեղ:
- 11) Ինչպէ՞ս կատարուեցաւ Մատաթիայի ընտրութիւնը:

ԳՈՅՑ ՍՈՐՎԻԼ

«Ելեալ ի յերկինս նովին մարմնովն՝ նատաւ ընդ աջմէ Հօր: Գալոց է նովին մարմնովն եւ փառօք Հօր, ի դատել զկենդանին եւ զմենեալս, որոյ թագաւորութեանն ո՞չ գոյ վախճան»:

«ՀԱԻԱՏԱՄՔ»

Գ. Դաս

Հոգեգալուստ
(Գործք 2.1-42)

Յիսուսի համբարձումէն տասը օր ետք, Պենտէկոստէի տօնին* առաքեալներ այլ հաւատացեալներու հետ դարձեալ հաւաքուած էին վերնատան մէջ եւ կ'աղօթէին Աստուծոյ՝ սպասելով գալստեան Սուլրը Հոգւոյն, զոր Յիսուս խոստացած էր զրկել իրենց: Վերնատան մէջ ներկայ էր նաեւ Ս. Կոյս Մարիամ Աստուածածին, ուրիշ բարեպաշտ կիներու հետ:

Մինչ բոլորը միաբանութեամբ աղօթքի ու աղաչանքի ետեւէ էին, յանկարծ երկինքէն սաստկաշունչ հովի ձայնին պէս հնչիւն մը լսուեցաւ ու ամբողջ վերնատունը լեցուց: Նոյն միջոցին կրակէ լեզուներ երեւցան, որոնք բաժնուելով մէկ մէկ նստան անոնցմէ իւրաքանչիւրին վրայ, ու բոլորն ալ Սուլրը Հոգիով լեցուեցան եւ անոր զօրութեամբ սկսան զանազան լեզուներ խօսիլ, համարձակ ու բարձրածայն գԱստուած փառաւորել:

Առաքեալներու այս նորօրինակ երեւոյթին լուրը տարածուեցաւ երուսաղէմի մէջ եւ ամէն կողմէ մարդիկ հաւաքուեցան վերնատան շուրջ: Անոնք այդ զարմանահրաշ դէպքին ականատես ու ականջալուր ըլլալով զարմացանթէ այդ անուս առաքեալները ինչպէ՞ս կը փառաւորէին գԱստուած իրենց անծանօթ բարբառներով:

Հետաքրքիր բազմութեան մէջ կային նաեւ աշխարհի չորս ծագերէն երուսաղէմ եկած հրեայ ուխտաւորներ, որոնք իրենց բնակած երկիրներուն բարբառները առաք-

*) Պենտէկոստէ կը նշանակէ յիսուներորդ: Հրեաներ իրենց Զատիկէն յիսուն օր եւը կը կատարէին հունձքի երախայրեաց տօնը:

եալներու բերնէն լսելով կը սքանչանային անոնց վրայ, ու զարմացած իրարու կըսէին. «Միթէ ասոնք բոլորը Գալիլիացի չե՞ն, եւ ի՞նչպէս կ'ըլլայ որ մեզմէ իւրաքանչիւրին բարբառով կը խօսին»: Եւ շատեր ապչած իրարու կը հարցնէին. «Ի՞նչ պիտի ըլլայ այս»: Ոմանք ալ առաքեալները ծաղրելով կ'ըսէին թէ անոնք գինիով արբեցած են եւ անոր ազդեցութեան ներքեւ կը խօսին:

Պետրոս առաքեալ այս խօսքերը իմանալով, միւս առաքեալներուն հետ ելաւ ու իր ձայնը բարձրացնելով ըսաւ.

— Ո՛վ հրեայ մարդիկ եւ դուք ամէնդ որ երուսաղէմ կը բնակիք, մտի՛կ ըրէք. այս մարդիկը գինովներ չեն, այլ Սուրբ Հոգին ընդունած ըլլալով՝ անոր զօրութեամբ կը խօսին Աստուծոյ մեծամեծ բաները, իրենց անծանօթ բարբառներով: Դուք հիմա ականատես կ'ըլլաք կատարուող դէպքի մը զոր դարեր առաջ Աստուած ըսած է Յովէլ մարդարէին բերնով, «Եւ պիտի ըլլայ որ վերջին օրերը իմ Հոգիւս ամէն մարմինի վրայ պիտի թափեմ ու ձեր տղաքը և աղջիկները պիտի մարգարէանան... Եւ իմ ծառաներուս ու աղախիններուս վրայ ալ այն օրերը իմ Հոգիւս պիտի թափեմ ու պիտի մարդարէանան...» (ՅՎ 2:28-29): Ով իսրայէլացի մարդիկ, Յիսուս Նազովեցին Աստուծմէ դրկուած էր, եւ ձեր բոլորին ալ յայտնի էր իր հրաշքներովն ու նշաններովը. սակայն դուք զԱնիկա անօրէններու ձեռքով խաչը հանեցիք ու սպաննեցիք: Բայց Աստուած զԱնիկա յարուցանեց:

Պետրոս առաքեալ նաեւ մէջբերումներ ըրաւ Սաղմոսաց գիրքէն, ուր Դաւիթ մարդարէն գուշակած էր Յիսուսի յարութիւնը (Սաղ 16:8-10): Ապա բազմութեան յայտնեց թէ Յիսուս իր յարութենէն ետք յաճախ երեւցաւ իրենց եւ իրենք անոր յարութեան վկաներն են:

Պետրոս առաքեալին քարոզը մեծապէս տպաւորեց ներկաներէն շատերը, որոնք Յիսուսի հանդէպ իրենց

ըրած թշնամութիւնը յիշելով զղջացին, եւ ապա առաքեալներուն մօտենալով ըսին.

— Մարդիկ, եղբայրներ, ի՞նչ ընենք:

— Ապաշխարեցէք ու ձեզմէ ամէն մէկը թող մկրտուի Յիսուս Քրիստոսի անունով՝ մեղքերու թողութեան համար,— ըսաւ Պետրոս, եւ յորդորեց զանոնք որ Աստուծոյ դառնան:

Այդ օր երեք հազարի չափ մարդիկ դարձի եկան եւ Աստուծոյ խօսքը ընդունելով մկրտուեցան: Անոնք այնուհետեւ առաքեալներուն յարելով սկսան մասնակցիլ անոնց հաւաքոյթներուն, հացի բեկանումին (Ս. Պատարագի արարողութեան) եւ աղօթքներուն:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

Վերնատան մէջ առաքեալներու գլխաւորութեամբ հաւաքուած բազմութեան միասիրտ, միախոն եւ միակրօն մթնոլորտը օրինակ պէտք է ըլլայ մեզի: Մենք ալ ազգովին պէտք է ըլլանք միասիրտ, միախոն եւ միակրօն: Միշտ աղօթելու ենք Աստուծոյ՝ ստանալու համար Սուրբ Հոգիին շնորհքը եւ զօրութիւնը, որպէսզի կարենանք պայքարի մեղքին դէմ ու ապրիլ սուրբ կեանք մը, Աստուծոյ փառքին համար:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Առաքեալներ ո՞ւ հաւաքուած էին:
- 2) Վերնատան մէջ որիշ որո՞նք ներկայ էին:
- 3) Վերնատան մէջ հաւաքուողները ի՞նչ կ'ընէին:
- 4) Աղօթելու ատեն յանկարծ ի՞նչ պատահեցաւ:
- 5) Առաքեալները Սուրբ Հոգին ընդունելով ի՞նչ եղան եւ ի՞նչ ըրին:

6) Երուսաղէմի բնակիչները այս դէպքերը տեսմելով ի՞նչ կ'ըսէին իրարու:

7) Պետրոս առաքեալ ի՞նչ խօսեցաւ բազմութեան:

8) Բազմութեան մէջն շատեր Պետրոսի քարոզը մտիկ ընելէ եւոք ի՞նչ ըսին առաքեալներուն:

9) Պետրոս առաքեալ ի՞նչ ըսաւ անոնց:

10) Այդ օր քանի՛ հազար մարդիկ մկրտուեցան:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

«Եւ ամէնն ալ Հոգով Սրբով լեցուեցան, ու սկսան ուրիշ լեզուներով խօսիլ, ինչպէս Հոգին իրենց խօսիլ կու տար»:
Գործը 2.4:

Դ. Դաս

Ի ՄՅԵ ԿԱՊԻՆ ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆԸ

(Գործը 3.1—4.31)

Հոգեգալուստէն վերջ, օր մը Պետրոս եւ Յովհաննէս առաքեալներ տաճար գացին աղօթելու համար:

Տաճարին Գեղեցիկ կոչուած դրան առջեւ նստած էր մուրացկան մը որ ի ծնէ կաղ էր եւ երբեք չէր կրնար քալել: Այս մուրացկանը Պետրոսն ու Յովհաննէսը տեսնելով ողորմութիւն խնդրեց անոնցմէ:

Պետրոս Յովհաննէսի հետ անոր նայեցաւ եւ ըսաւ.

— Մեզի՛ նայէ:

Կաղ մարդը անոնց դարձաւ եւ ակնկալեց բան մը առնել: Պետրոս առաքեալ ըսաւ անոր.

— Արծաթ ու ոսկի չունիմ, սակայն ինչ որ ունիմ զայն քեզի կու տամ. Նազովրեցի Յիսուս Քրիստոսի անունով ելի՛ր ու քալէ՛:

Այս ըսելով Պետրոս անոր աջ ձեռքէն բռնեց ու վերցուց: Խսկոյն անոր ոտքերուն թաթերը եւ կոճերը զօրացան, ու վեր ցատկելով կանգնեցաւ եւ սկսաւ քալել: Ապա առաքեալներուն հետ տաճար մտաւ եւ բարձրածայն զԱսուած օրհնեց ու փառաւորեց: Տաճարին մէջ գտնուող ժողովուրդը կատարուած հրաշքը տեսնելով զարմացաւ: Մարդիկ ամէն կողմէ սկսան մօտենալ բժշկուած մարդուն որ Պետրոսի եւ Յովհաննէսի յարեր էր:

Պետրոս առաքեալ ապշած բազմութիւնը տեսնելով ըսաւ.

— Ով իսրայէլացի մարդիկ, ինչո՞ւ կը զարմանաք ասոր վրայ, կամ ինչո՞ւ ապշած կը նայիք մեզի, որպէս թէ մեր սեփական զօրութեամբ կամ բարեպաշտութեամբ քալեցուցած ըլլայինք զանիկա: Մեր հայրերուն Աստ-

ուածը փառաւորեց իր Որդին Յիսուսը՝ զոր դուք մատնեցիք եւ ուրացաք Պիղատոսի առջեւ, երբ ան վճռեց արձակել զԱյն. բայց դուք ուրացաք այն Սուրբն ու Արդարը, եւ խնդրեցիք որ մարդասպան մը (Բարաբբան) ձեզի շընորհուի: Դուք սպաննեցիք կենաց Առաջնորդը՝ զոր Աստուած մեռելներէն յարուցանեց, որուն վկաներն ենք մենք: Ահաւասիկ այս հրաշքը կատարուեցաւ անոր անունով եւ անկէ ներշնչուած հաւատքն է որ առողջութիւն տուաւ այս մարդուն, որուն ականատես էք բոլորդ: Եղբայրներ, գիտեմ որ դուք չգիտնալով ըրիք այս բանը... ուստի ապաշխարեցէք ու դարձի եկէք, որպէսզի ձեր մեղքերը ջնջուին:

Ուրիշ շատ խօսքերով ու մարդարէական գիրքերէն մէջրերումներ ընելով խրատեց զանոնք:

Մինչ Պետրոս եւ Յովհաննէս ժողովուրդին կը խօսէին, վրայ հասան հրեայ քահանաներն ու տաճարին իշխանները եւ զանոնք ձերքակալելով բանտ դրին:

Հետեւեալ օրը հրեաներու քահանայապետը, ծերերն ու դպիրները հաւաքուեցան Երուսաղէմի մէջ եւ Պետրոսն ու Յովհաննէսը իրենց առջեւ հանելով սկսան հարցնել թէ ի՞նչ զօրութեամբ կամ որո՞ւ անունով կատարած էին այդ հրաշքը: Այն ատեն Պետրոս առաքեալ Սուրբ Հոգիով լեցուած ըստ անոնց.

— Ժողովուրդի իշխաններ եւ Խսրայէլի ծերեր, եթէ մեզ կը դատէք այն բարիքին համար որ եղաւ տկար մարդու մը, եւ գիտնալու համար թէ ի՞նչպէս բժշկուեցաւ ան, թողյայտնի ըլլայ ձեզի ու ամբողջ Խսրայէլի ժողովուրդին, որ ձեր առջեւ կեցող այս մարդը բժշկուած է անունովն ու զօրութեամբը Յիսուս Քրիստոսի զոր դուք խաչեցիք, սակայն Աստուած մեռելներէն յարուցանեց: Նա է վէմը, զոր դուք՝ շինողներդ անարգեցիք, բայց ան անկիւնագլուխը եղաւ: Զկայ փրկութիւն ուրիշ ուեւէ մէկուն միջոցաւ, բացի Յիսուս Քրիստոսէ... .

Ատեանի մէջ նստողները կը զարմանային Պետրոսի եւ Յովհաննէսի համարձակ խօսքերուն եւ Աստուածաշունչէն անոնց մէջբերած համարներուն, քանի որ անոնք տղէտ եւ անուս մարդիկ էին: Քահանայապետն ու իշխանները չկրցան հակածառել առաքեալներուն, որովհետեւ բժշկուած մարդը անոնց հետ կանգներ էր իրենց առջեւ: Ուստի զանոնք ատեանէն դուրս հանելով իրարու հետ խորհրդակցեցան եւ ըսին, «Ի՞նչ ընենք այս մարդոց, վասընզի Երուսաղէմի բոլոր բնակիչներուն յայտնի է թէ ասոնց ձեռքով երեւելի հրաշք մը կատարուեցաւ ու մենք չենք կրնար ուրանալ: Բայց որպէսզի ժողովուրդին մէջ ա'լ աւելի չտարածուի՝ սպառնանք անոնց, որպէսզի Յիսուսի մասին այլեւս չխօսին ուեւէ մէկուն»:

Ետքը Պետրոսն ու Յովհաննէսը կանչելով պատուիրեցին անոնց որ Յիսուսի մասին ամենեւին չխօսին եւ չուսուցանեն: Սակայն Պետրոս եւ Յովհաննէս ըսին.

— Մենք չենք կրնար չխօսիլ ինչ որ տեսանք ու լսեցինք:

Քահանայապետն ու ատեանին մէջ նստող իշխանները սպառնալիքներով ազատ արձակեցին երկու առաքեալները՝ պատիժի արժանի ոչինչ գտնելով անոնց վրայ եւ վախնալով ժողովուրդին ալ, որ կը փառաւորէր զԱստուած՝ պատահած հրաշքին համար:

Պետրոս եւ Յովհաննէս ատեանէն դուրս ելլելի ետք գացին միւս առաքեալներուն քով, որոնք երբ իմացան եղած բաները, ի մի հաւաքուելով աղօթեցին ու զօրութիւն խնդրեցին Աստուածմէ, որպէսզի համարձակօրէն քարոզեն: Աստուած լսեց անոնց աղօթքը, ու մինչ կ'աղօթէին, շարժեցաւ այն տեղը՝ ուր հաւաքուեր էին, եւ բոլորն ալ լեցուեցան Սուրբ Հոգիով:

Պետրոսի եւ Յովհաննէսի քարոզութենէն ետք երկու հազար մարդիկ եւս յարեցան եւ հաւատացին Յիսուս Քրիստոսի, ու հաւատացեալներուն թիւը բարձրացաւ հինգ հազարի:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Պետրոս եւ Յովհաննես առաքեալներու ունեցած եռանդը մեզի օրինակ պէտք է ըլլայ: Աննեֆ որեւէ առիթով միշտ Աստուծոյ խօսքը կը բարողէին մարդոց, որպէսզի աննեֆ ճշմարտութիւնը հասկնան եւ իրենց մեղքերուն վրայ զղաղով ապաշխարեն: Մենք ալ Աստուծմէ հեռու ապրող մեր ընկերները համոզելու ենք որ դարձի գան, մեղք չգործեն եւ եկեղեցի ու կիրակնօրեայ դպրոց յանախեն Աստուծոյ խօսքը լսելու համար:

2) Աստուծած իր հաւատարիմ զաւակներուն շնորհի եւ իմաստութիւն կը պարզեւէ, որպէսզի աննեֆ համարձակօրէն խօսին ու բարոզեն Սուրբ Աւետարանին պատգամները:

3) Անդադար աղօթելու ենք որպէսզի Աստուծմէ զօրութիւն ստանանք իր անուան ու փառքին ծառայելու:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Ո՞ր առաքեալները տաճար գացին:
- 2) Տաճարին Գեղեցիկ կոչուած դրան առջև ո՞վ նստած էր:
- 3) Կաղ մարդը երկու առաքեալները տեսնելով ի՞նչ ըրաւ:
- 4) Պետրոս ի՞նչ ըսաւ կաղ մարդուն:
- 5) Կաղ մարդը բժշկուելէ ետք ի՞նչ ըրաւ:
- 6) Մարդիկ այս հրաշքը տեսնելով ի՞նչ ըրին:
- 7) Պետրոս առաքեալ ի՞նչ խօսեցաւ բազմութեան:
- 8) Քահանաներն ու տաճարին իշխանները երկու առաքեալները ո՞ւրի տարին:
- 9) Քահանայապետն ու ծերերը ի՞նչ հարցուցին առաքեալներուն:
- 10) Պետրոս ի՞նչ պատասխանեց անոնց:

11) Հրեայ մեծաւորները իրարու հետ խորհրդակցելէ վերջ ի՞նչ պատուիրեցին առաքեալներուն:

12) Պետրոս եւ Յովհաննես արձակուելէ ետք ո՞ւր գացին:

13) Միևս առաքեալները եղած բաները իմանալէ ետք ի՞նչ ըրին:

14) Աղօթելու ատեն ի՞նչ պատահեցաւ:

15) Պետրոսի եւ Յովհաննեսի բարոզութիւնը մտիկ ընող ժողովուրդն քանի՞ հազար հոգի հնատարի եկան:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

«Արծաթ ու ուկի չունիմ, հապա ինչ որ ունիմ զայն քեզի կու տամ. Նազովուցի Ցիսու Քրիստոսի ամունովը ելիր ու քալէ»: Գործք 3.6:

Ե. Դաս

Անանիայի Եւ Սափիրայի Մահը (Գործք 4.32-37, 5.1-11)

Առաքեալներու քարոզութեամբ Երուսաղէմի մէջ հա-
զարաւոր մարդիկ Քրիստոսի հաւատացին ու միացան
Սուրբ Եկեղեցին:

Հաւատացեալներուն թիւը որքան աճէր, նոյնքան ալ
Եկեղեցական գործերը կը բազմանային եւ նիւթական ու
դրամական կարիքներն ալ զգալի կ'ըլլային ամէն կողմ։
Ուստի հաւատացեալներէն շատեր դրամական նուէրներ
բերին ու յանձնեցին առաքեալներուն, որպէսզի այդ
գումարները գործածուին Եկեղեցիի պայծառութեան եւ
ժողովուրդին կարիքներուն համար։

Այդ օրերուն հաւատացեալներ իրարու հետ շատ սի-
րով ըլլալով կը հասնէին իրարու կարիքներուն։ Բոլորը
մէկ սիրու ու մէկ հոգի էին։ Ոչ ոք իր ունեցած ստաց-
ուածքին համար կ'ըսէր թէ իրն էր, այլ իրենց ամէն ունե-
ցածները հասարակաց կը սեպէին։ Անոնց մէջ կարօտու-
թիւն քաշող մը չկար, որովհետեւ ագարակներու եւ տու-
ներու տէր եղողները կը ծախէին իրենց կալուածները եւ
անոնց դրամը կը բերէին առաքեալներուն։ Անոնք ալ կը
բաշխէին զանոնք իւրաքանչիւրին պէտքին համաձայն։

Այդ նուիրատուներէն մէկն էր Բառնաբաս, որ իր ա-
գարակը ծախեց ու անոր դրամը յանձնեց առաքեալնե-
րուն։

Անանիա անունով մարդ մըն ալ կար որ նոյնպէս իր
ագարակը ծախեց։ Սակայն իր կնոջ՝ Սափիրայի հետ խոր-
հըրդակցելով, ագարակին բերած հասոյթին մէկ մասը մի-
այն յանձնեց առաքեալներուն եւ սուտ խօսելով այնպէս
ձեւացուց թէ ագարակին հասոյթը ամբողջութեամբ կը
նուիրէր։

Պետրոս առաքեալ աստուածային ներշնչումով հա-
կըցաւ Անանիային կեղծիքը եւ ըսաւ անոր։

— Անանիա, ինչո՞ւ Սատանան քու սիրտդ լեցուց, որ
դուն Սուրբ Հոգիին դէմ սուտ խօսիս եւ ագարակին գինէն
խորես։ Զէ՞՞ որ քուկդ էր այդ ստացուածքը եւ ծախուելէն
ետքն ալ գանձած դրամդ կրնայիր քեզի պահել։ Ինչո՞ւ
այսպէս վարուեցար։ Դուն ո՛չ թէ մարդոց՝ այլ Աստուծոյ
դէմ սուտ խօսեցար։

Անանիա այս խօսքերը լսելով՝ ինկաւ ու հոգին աւան-
դեց։ Երիտասարդները Անանիային մարմինը վերցուցին
ու թաղեցին։

Երեք ժամ յետոյ Անանիային կինը՝ Սափիրան, ան-
տեղեակ եղածին, ներս մտաւ։ Պետրոս առաքեալ հարցուց
անոր։

— Ըսէ՛ ինծի, ագարակը ա՞յդ գինով ծախեցիք։

— Այո, ա'յդչափ, — պատասխանեց կինը՝ իր ամու-
սինին պէս սուտ խօսելով։

Պետրոս առաքեալ յանդիմանելով ըսաւ անոր։

— Ինչո՞ւ դուք երկուքդ միաբանեցաք Տիրոջ Հոգին
փորձելու։ Ահա քու ամուսինդ թաղողները քե՛զ ալ նոյն
ձեւով դուրս պիտի հանեն։

Այս յանդիմանութիւնը լսելէ ետք Սափիրա իսկոյն
Պետրոսի ոտքերուն առջեւ ինկաւ ու իր հոգին աւանդեց։
Երիտասարդները ներս մտնելով անոր մարմինն ալ վեր-
ցուցին եւ ամուսինին քովը թաղեցին։

Այս զէպքը լսողներուն վրայ մեծ վախ մը ինկաւ եւ
մարդիկ զգուշացան խարերայութենէ։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Անանիա եւ Սափիրա իրենց դրամին միայն մէկ
մասը տալով մեղք գործած չէին ըլլար, եթէ չստէին։ Սա-
կայն անոնք ցուցամոլութենէ եւ մարդոցմէ փառաւոր-

ուելու տեսչեն տարուելով այնպէս ձեւացուցին թէ ազարակին ամրող հասոյթը կը նուիրէին առաքելական ժառողութեան, եկեղեցիի պայծառութեան եւ կարօտեալ-ներուն համար: Աստուած Պետրոս առաքեալին յայտնեց անոնց կեղծաւորութիւնը եւ ապա պատժեց գանոնք:

2) Ուրէ քրիստոնեայ զգուշանալու է ցուցամոլութենէ, փառամոլութենէ, ստախօսութենէ եւ կեղծաւորութենէ:

3) Աստուծոյ ու անոր Ս. Եկեղեցիին տրուած նուերները պէտք է ըլլան սիրայօժար եւ առանց ցուցամոլութեան:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Անանիա եւ Սափիրա ի՞նչ ծախեցին:
- 2) Անանիա իր գանձած գումարին մէկ մասը որո՞նց տարաւ:
- 3) Պետրոս առաքեալ ինչո՞ւ յանդիմանեց Անանիան:
- 4) Անանիա Պետրոսին առջեւ իյնալով ի՞նչ եղաւ:
- 5) Երեք ժամ ետք ո՞վ եկաւ Պետրոսին բռվ:
- 6) Պետրոս առաքեալ ի՞նչ հարցուց Սափիրային:
- 7) Սափիրա ի՞նչ պատասխանեց:
- 8) Պետրոս առաքեալէն յանդիմանուելէ ետք ի՞նչ եղաւ Սափիրան:
- 9) Այս դէպքը ի՞նչ ազդեցութիւն գործեց ուրիշներուն վրայ:

Զ. Դաս

Առաքեալներու Քարոզութիւնն

Ու Հրեաներու Հալածանքը

(Գործք 5.12-42)

Առաքեալները եռանդով ժողովուրդին կը քարոզէին Աստուծոյ խօսքը ամէն տեղ, ի մասնաւորի տաճարի Սողոմոնի Սրահին մէջ: Անոնց ձեռքով շատ հրաշքներ կը դործուէին: Մարդիկ ամէն կողմէ հիւանդները իրենց մահիճներով ու պատգարակներով կը բերէին ու կը դնէին հրապարակներու վրայ, որպէսզի երբ Պետրոս անկէ անցնէր՝ գոնէ իր շուքը հասնէր անոնցմէ մէկուն:

Աննա քահանայապետն ու իր մարդիկը այս բաները տեսնելով նախանձով լեցուեցան եւ առաքեալները ձերբակալելով հասարակաց բանտին մէջ դրին: Բայց Տիրոջ հրեշտակը գիշերը բանտին դռները բացաւ եւ առաքեալները դուրս հանելով ըսաւ.

— Գացէ՛ք, կանգնեցէ՛ք տաճարին մէջ եւ ժողովուրդին քարոզեցէք:

Յաջորդ առաւտօն քահանայապետն ու իր մարդիկը ատեան կազմեցին եւ հրաւիրեցին իսրայէլի ծերերը: Ապա մարդ զրկեցին բանտ՝ բերելու առաքեալները: Սպասաւորները երբ բանտ գացին, առաքեալները հոն չգտան, ու զարմանքով վերադարձան քահանայապետին քով եւ ըսին.

— Բանտը գտանք կատարեալ զգուշութեամք փակուած եւ պահապանները դրան առջեւ կանգնած: Բացինք դուռը, սակայն ներսը ուեւէ մէկը չգտանք:

Քահանայապետն ու ժողովականները այս բանը իմանալով ապչած մնացին եւ կը մտածէին թէ ի՞նչ եղած կրնային ըլլալ անոնք:

Նոյն միջոցին մէկը գալով լուր բերաւ եւ ըսաւ թէ բանտ դրուած մարդիկը տաճարին մէջ են եւ կը քարոզեն ժողովուրդին:

Տաճարին իշխանը այս լուրը առնելով իր սպասաւորներուն հետ տաճար գնաց եւ առաքեալները ատեանին առջեւ բերաւ:

Քահանայապետը առաքեալներուն ըսաւ.

— Զէ՞ որ խստիւ պատուիրեցինք ձեզի չուսուցանել այդ անունով (Յիսուսի անունով)։ Եւ ահա զուք ձեր ուսմունքով լեցուցիք Երուսալէմը եւ կ'ուզէք այդ մարդուն (Յիսուսի) արիւնը մեր վրայ բերել։

Պետրոս եւ միւս առաքեալները պատասխանեցին.

— Առաւել Աստուծո՛յ Հնազանդիլ պէտք է քան թէ մարդոց։ Մեր հայրերուն Աստուածը մեռելներէն յարուցանեց Յիսուսը՝ զոր դուք սպաննեցիք փայտէն (խաչէն) կախելով։ Աստուած զԱյն իբրեւ առաջնորդ եւ փրկիչ բարձրացուց իր աշ ձեռքով՝ Խարայէլի ապաշխարութիւն եւ մեղքերու թողութիւն տալու համար։ Մենք ենք վկաները այս բաներուն, ինչպէս նաև Սուրբ Հոգին՝ զոր Աստուած տուաւ իբրեւ հնազանդողներուն։

Քահանայապետն ու ժողովականները այս խօսքերը լսելով կը զայրանային եւ կը խորհէին սպաննել առաքեալները։ Սակայն ատեանին մէջ Գամաղիէլ անունով փարիսեցի մը նստած էր ու մտիկ կ'ընէր առաքեալները։ Այս մարդը Օրինաց Վարդապետ էր եւ բոլորին առջեւ ազդեցիկ ու յարգուած անձնաւորութիւն մը։ Գամաղիէլ ոտքի ելաւ եւ հրամայեց որ առաքեալները պահ մը դուրս հանեն։ Ապա ըսաւ ներկաներուն.

— Ո՛վ խրայէլացի մարդիկ, զգուշաւոր եղէք այս մարդոց նկատմամբ ձեր ընելիքին մէջ։ Ասկէ առաջ երեւան եկաւ թեւդաս* անունով մէկը, ինքզինք ներկայացնելով կարեւոր աձնաւորութիւն մը։ Անոր յարեցան թիւով չորս հարիւրի չափ մարդիկ, սակայն ինք սպաննուեցաւ եւ իր

* Յեւդաս և Յուդա՝ Գալիլիացի մարդիկ՝ իրարմէ տարբեր ժամանակներու մէջ իրենց շուրջը բաւական մարդիկ հաւաքելով ապատամբական շարժումներ կազմակերպած էին. սակայն իրենք սպաննուելէ ետք իրենց հետեւրդներն ալ ցիրուցան եղան։

Հետեւորդներն ալ ցրուեցան ու չփացան։ Անկէ յետոյ մէջ-տեղ ելաւ Յուլա Գալիլիացին* եւ անոր ետեւէն ալ շատեր զացին։ Երբ ինք մեռաւ՝ իր հետեւորդներն ալ ցիրուցան եղան։ Արդ, ես ձեզի կ'ըսեմ, այդ մարդոցմէ հեռու կեցէք եւ թո՛ղ տուէք զանոնք։ Եթէ այդ խորհուրդը կամ գործը մարդոցմէ է՝ պիտի քակտուի եւ անոնք պիտի չյաջողին։ Իսկ եթէ Աստուծմէ է՝ չէք կրնար զայն քակտել։ Կրնայ պատահիլ որ Աստուծոյ դէմ մարտնչող ալ գտնուիք։

Ատեանին մէջ նստողները Գամաղիէլի խօսքերուն հաւանութիւն տուին եւ առաքեալները մեռցնելու խորհուրդէն ետ կեցան, եւ զանոնք գանահարելէ ետք արձակեցին՝ պատուիրելով որ անգամ մըն ալ Յիսուսի անունով չխօսին։

Առաքեալները ատեանէն դուրս ելան եւ ուրախացան որ Յիսուսի անուան համար անարգուելու արժանացան։

Այս դէպքէն ետք առաքեալները ամէն օր դարձեալ թէ տաճարին մէջ եւ թէ տուներէ ներս կը քարոզէին ու կ'աւետարանէին Յիսուս Քրիստոսը։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Աստուած միշտ իր ծառաներուն հետն է եւ կ'օժանդակէ անոնց, որպէսզի անոնք կարենան իր խօսքը բարողել։

2) Աստուծոյ զաւակները եւ մանաւանդ պաշտօնեաները համարակօրէն դաւանելու են Յիսուս Քրիստոսը որպէս Տէր եւ Աստուած։

3) Պէտք է հնազանդիլ աւելի Աստուծոյ, քանի թէ մարդոց։ Երբ մարդիկ մեզ Աստուծոյ կամքին դէմ մղեն, պէտք չէ հնազանդինք անոնց, այլ ամէն զոհողութիւն յանձն առնելու ենք՝ կատարելու համար Աստուծոյ օրէնքներն ու պատուիրանները։

4) Առաքեալներուն նման երանելի են բոլոր այն ֆրիսոնները, որոնք Յիսուս Քրիստոսի անուան համար կը նախատուին, կը հալածուին ու կը չարչարուին, բանցի անոնց վարագը շատ է երկինքի մէջ:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Առաքեալներու ձեռքով ի՞նչ բաներ տեղի կ'ունենային:
- 2) Որո՞նք ձեղբակալեցին առաքեալները եւ ո՞ւր դրին զանոնք:
- 3) Գիշերը ո՞վ բացաւ բանտին դոները եւ ի՞նչ ըստ առաքեալներուն:
- 4) Ցաջորդ օր սպասարկները բանտով պարապ գտնելով որո՞ւ քով գացին եւ ի՞նչ ըսին:
- 5) Նոյն միջոցին առաքեալները ո՞ւր էին եւ ի՞նչ կ'ընէին:
- 6) Առաքեալները ատեանին առջեւ հանուելէ ետք, բահանայապետը ի՞նչ ըստ անոնց:
- 7) Պետրոս եւ Միաս առաքեալները ի՞նչ պատասխանեցին:
- 8) Ժողովականները առաքեալները մտիկ ընելէ ետք ի՞նչ կ'ուզէին ընել:
- 9) Գամաղիէլ ի՞նչ ըստ ատեանի մէջ նստողներուն:
- 10) Գամաղիէլ խօսքը մտիկ ընելէ ետք անոնք ի՞նչ ըրին առաքեալներուն:
- 11) Առաքեալները արձակուելէ ետք ինչո՞ւ ուրախացան:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

«Առաել Աստուծո՛յ հնազանդիլ պէտք է քան թէ մարդոց»:
Գործ 5.29:

Է. Դաս

Ս. Ստեփանոս Սարկաւագին Նահատակութիւնը (Գործ 6-7)

Երուսաղէմի մէջ օրէ օր կ'աճէր Աստուծոյ խօսքը եւ Յիսուսի հաւատացողներուն թիւը կը բազմանար: Խսկ առաքեալներուն գործն ալ կը բարդանար: Անոնք Աստուծոյ խօսքին քարոզովթեամբ եւ աղօթքով զբաղած ըլալով պէտք եղածին պէս չէին կրնար հասնիլ ու հսկել հաւատացեալներու ամէն գործերուն, մանաւանդ աղքատներուն համար ամենօրեայ նպաստաբաշխութեան:

Յունախօս հրեայ հաւատացեալներ առաքեալներուն ներկայանալով գանգատեցան եւ յայտնեցին թէ իրենց այրիները կ'անտեսուին ամենօրեայ նպաստաբաշխումին մէջ:

Առաքեալները անոնց գանգատը նկատի առնելով որոշեցին սարկաւագներ* ձեռնադրել եկեղեցւոյ սպասաւորութեան համար, որպէսզի անոնք կատարէին այդ կարգի գործերը եւ իրենք զբաղէին միհայն Աստուծոյ խօսքին քարոզովթեամբ ու աղօթքով:

Հաւատացեալներ իրենց մէջէն ընտրեցին եօթը հոգի եւ զանոնք բերին առաքեալներուն առջեւ: Անոնք ալ աղօթելով իրենց ձեռքերը դրին անոնց վրայ եւ սարկաւագութեան աստիճան շնորհեցին:

* Սարկաւագ կը նշանակէ օգնական, գործակից, սպասարու: Եկեղեցւոյ մէջ սարկաւագին պաշտօնն է՝ սպասարուն սուրբ սեղանին՝ խնկարկել, Աւետարան կարդալ, քարոզացութիւն ընել եւ վերաբերում կատարել: Սարկաւագները օգնականներն են քահանաներուն: Անոնք պէտք է ըլլան աստուածավախ, ծանրաբարոյ, զգաստ եւ անկեղծ մարդիկ:

Այս եօթը սարկաւագներէն մէկն էր Ս. Ստեփանոս, որ հաւատքով ու Սուլրը Հոգիով լեցուած՝ համարձակ կերպով կը քարոզէր Քրիստոսի աւետարանը եւ Աստուծոյ զօրութեամբ հրաշքներ կը գործէր:

Զարամիտ հրեաներ չհանդուրժեցին Ստեփանոսի քարոզութիւններուն եւ անոր ձեռքով կատարուած հրաշքներուն: Ուստի զրպարտութիւններ ընելով ժողովուրդը դրգուեցին անոր դէմ եւ զայն բռնելով տարին հրեաներու ատեանին առջեւ ու սուս վկաներու բերնով ըսին.

— Այս մարդը չի դադրիր հայ հոյալից խօսքեր ընելէ սուլրը տեղին (տաճարին) եւ օրէնքներուն դէմ: Մենք լսեցինք ատոր բերնէն որ կ'ըսէր թէ Յիսուս Նազովեցին պիտի քակէ այս տաճարը եւ պիտի փոխէ այն օրէնքները զորս Մովսէս աւանդած է մեզի:

Ատեանին մէջ նստողները երբ Ստեփանոսի նայեցան, անոր դէմքը հրեշտակի պէս տեսան: Այն ատեն քահանայապետը հարցուց Ստեփանոսի.

— Քեզի դէմ եղած այս ամբաստանութիւնները ստո՞յգ են:

Ստեփանոս Աբրահամ Նահապետէն սկսելով յիշեց Սուլրը Գրոց մէջ գրուած դէպքերը եւ Աստուծոյ խօսքէն մէջբերումներ ընելով հաստատեց ու վկայեց թէ Յիսուս Աստուծոյ Միածին Որդին Քրիստոսն է որ աշխարհ եկաւ: Ապա հրեաներու թերութիւններն ու սխալները իրենց երեսին զարնելով ըսաւ.

— Ո՛վիստապարանոցներ... դուք ամէն ատեն Սուլրը Հոգիին հակառակ կը կենաք: Ինչ որ ըրեր են ձեր հայրերը, նոյնը դուք կ'ընէք հիմա: Ձեր հայրերը մարգարէներէն ո՞ր մէկը չհալածեցին ու չսպաննեցին զանոնք՝ որոնք առաջուընէ պատմեցին այն Արդարին (Քրիստոսի) գալստեան մասին, որուն մատնիչներն ու սպաննիչները եղաք դուք: Առիք օրէնքը հրեշտակներու ձեռքէն ու չպահեցիք զայն:

Հրեաներ Ստեփանոսի խօսքերը լսելով զայրացան եւ սկսան ակուայ կրճտել անոր վրայ: իսկ Ստեփանոս Սուլրը Հոգիով լեցուած երկինք նայեցաւ ու տեսաւ Աստուծոյ վառքը, եւ Յիսուսը՝ կանգնած Աստուծոյ աջ կողմը: Այս տեսարանին առջեւ Ստեփանոս գոչեց.

— Ահա կը տեսնեմ երկինքը բացուած ու Որդին Մարդոյ Աստուծոյ աջ կողմը կանգնած:

Այս խօսքերը լսելով հրեաներ ա'լ աւելի զայրացան, բարձրածայն աղաղակեցին իրենց ականջները գոցելով: Ապա բոլորը մէկ յարձակեցան Ստեփանոսի վրայ ու զայն քաղաքէն դուրս հանելով սկսան քարկոծել:

Մինչ անոնք կը քարկոծէին՝ Ստեփանոս կ'աղօթէր ու կ'ըսէր, «Տէր Յիսուս, ընդունէ՛ իմ Հոգիս»: Ապա ծունկի գալով բարձրածայն աղաղակեց.

— Տէր, այս արարքը մեղք մի՛ համարեր ասոնց:

Քարերու տեղատարափին տակ Ստեփանոս աւանդեց իր Հոգին: Ան եղաւ քրիստոնէութեան առաջին նահատակը եւ կոչուեցաւ Նախավկայ:

Ստեփանոսը քարկոծողները ազատօրէն շարժելու համար՝ իրենց հանդերձները պահ դրած էին Սօղոս անունով երիտասարդի մը քով որ կամակից էր անոր սպաննուելուն:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Ս. Ստեփանոս սարկաւագին մաքուր նկարագիրը պէտք է օրինակ ըլլայ բոլոր քրիստոնեաներուն: Անոր նկարագրին գլխաւոր գիծերն էին՝ ա) զօրաւոր հաւատոք, բ) սրտի մաքրութիւն, գ) նշմարտութիւնը խօսելու համարակութիւն եւ քաջութիւն, դ) ներողամտութիւն, եւ այլն:

2) Ուեւ քրիստոնեայ Ս. Ստեփանոսի նման պէտք է ներէ զինք չարչարողներուն եւ իրեն նեղութիւն պատճառողներուն: Եթէ մենք մեր հակառակորդներուն ու

թշնամիներուն յանցանքները չներենք եւ անոնց հոգիներուն փրկութեան համար չաղօքենք, չենք կրնար նշմարիտ քրիստոնեաներ ըլլալ:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Առաքեալները քանի՛ սարկաւագմեր ձեռնադրեցին:
- 2) Ստեփանոս ինչպիսի՞ մէկն էր:
- 3) Չարամիտ հրեաներ Ստեփանոսը բռնելով ո՞ւր տարին:
- 4) Չարամիտ հրեաներ սուտ վկաներու բերնով ի՞նչ ըսին Ստեփանոսի համար:
- 5) Ատեանին մէջ նատողները Ստեփանոսի երեսը ինչպէ՞ս տեսան:
- 6) Ստեփանոս ի՞նչ խօսեցաւ ատեանին առջեւ:
- 7) Ստեփանոս իր աչքերը երկինք վերցնելէ ետք ի՞նչ ըսաւ:
- 8) Հրեաներ Ստեփանոսը քաղաքէն դուրս հանելով ի՞նչ ըրին:
- 9) Ստեփանոս զինք քարկոծողներուն համար ի՞նչ ըսելով աղօթեց:
- 10) Ստեփանոսը քարկոծողները իրենց հանդերձները որո՞ւ քով պահ դրած էին:

ԳՈԾ ՍՈՐՎԻԼ

«Տէր, այս մեղքը մի՛ սեպեր ատոնց»: Գործք 7.59:

Ը. Թաս

Քարոզութիւն Սամարիայի Մէջ

(Գործք 8.1-25)

Ստեփանոս Սարկաւագի մահէն վերջ հրեաներ մեծ հալածանք հանեցին Երուսաղէմի եկեղեցիին դէմ, այնպէս որ առաքեալներէն զատ բոլոր հաւատացեալները ցիրուցան եղան Հրէաստանի եւ Սամարիայի զանազան կողմերը: Սակայն անոնց ցրւումը պատճառ դարձաւ Քրիստոսի Աւետարանին աւելի տարածուելուն: Անոնք կը պտշաւէին տեղէ տեղ եւ Աստուծոյ խօսքը կը քարոզէին:

Ս. Ստեփանոսի ընկերներէն՝ Փիլիպպոս սարկաւագն ալ Սամարիայի մէկ քաղաքը երթալով սկսաւ հոն քարոզել Յիսուսի մասին: Մարդիկ Փիլիպպոսի ձեռքով կատարուած հրաշքները, նշաններն ու բժշկութիւնները տեսնելով ուշադրութիւն դարձուցին կրեն եւ շատ շատեր հաւատքի գալով մկրտուեցան: Սամարիայի մէջ բազմաթիւ անդամալոյներ, կաղեր կը բժշկուէին Փիլիպպոսի աղօթքով ու պիղծ ոգիներ գուրս կ'ելլէին այսահարներու մէջէն:

Այդ քաղաքին մէջ կ'ապրէր Սիմոն անունով մարդ մը, որ մոգութիւն կ'ընէր եւ Սամարացիները կ'ապշեցնէր իր կախարդութիւններով: Այս մարդն ալ ուրիշներու նման հաւատքի գալով մկրտուեցաւ եւ սկսաւ Փիլիպպոսի ետեւէն երթալ: Ան կը զարմանար Փիլիպպոսի ձեռքով կատարուող հրաշքներուն, բժշկութիւններուն եւ նշաններուն վրայ:

Սամարիայի մէջ կատարուող քարոզութիւններուն եւ մկրտութիւններուն լուրը Երուսաղէմ հասնելով մեծ ուրախութիւն պատճառեց առաքեալներուն, որոնք որոշեցին Պետրոսն ու Յովհաննէսը հոն դրկել:

Պետրոս եւ Յովհաննէս Սամարիա երթալով նորահաւատներուն վրայ իրենց ձեռքերը դրին ու աղօթեցին որպէսզի անոնք Սուրբ Հոգին ստանան:

Սիմոն մոգ երբ տեսաւ թէ առաքեալներու ձեռնադրութեամբ Սուրբ Հոգին կը տրուի, դրամ առաջարկելով ըստ Պետրոսի եւ Յովհաննէսի.

— Ինծի ալ տուէք այս իշխանութիւնը, որպէսզի որու վրայ որ ձեռք դնեմ՝ անիկա Սուրբ Հոգին առնէ:

Պետրոս առաքեալ ըստ անոր.

— Քու արծաթդ քեզի հետ թող կորսուի, քանի որ կարծեցիր թէ Աստուծոյ պարգեւը ստակով կ'առնուի: Դուն այդ բանին մէջ մասն եւ բաժին չես կրնար ունենալ, որովհետեւ քու սիրտդ Աստուծոյ առջեւ ուղիղ չէ: Ուստի զղջա՛ ու ե՛տ դարձիր քու չարութենէդ եւ աղաչէ՛ Տիրոջ, թերեւս ներուի քեզի քու սրտիդ չար խորհուրդներուն համար, որովհետեւ ես քեզ մաղձի դառնութեան եւ անիրաւութեան կապին մէջ կը տեսնեմ:

— Դուք աղաչեցէք Տիրոջինծի համար, որպէսզի ձեր այդ ըստածներէն բան մը չգայ վրաս, — ըստ Սիմոն Առաքեալներուն:

Այնուհետեւ առաքեալները Սամարացիներու գիւղերուն մէջ Աւետարանը քարոզեցին եւ ապա դաձան երուսաղէմ:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Հալածանքը չի կրնար կասեցնել Աւետարանի քարոզութիւնը: Հրեաներ իրենց հալածանքով պատճառ դարձան որ Հրէաստանի եւ Սամարիայի ամէն կողմերը քարոզուի Քրիստոսի Աւետարանը:

2) Խրախանչիւր Քրիստոնեայ, ուր որ ալ գտնուի, ջանալու է իր նմանները Աստուծոյ առաջնորդել: Փիլիպպոս սարկաւագին գործունեութիւնը օրինակ պէտք է ըլլայ մեր

բոլորին: Մենք ալ մեր կարգին եկեղեցին ու կիրակնօրեայ դպրոցէն մեր սորվածները կրնանք ուրիշներուն պատմել եւ այդ ձեւով Աստուծոյ խօսքը տարածել:

3) Այս դասին մէջ կը տեսնենք թէ առաքեալներ մկրտուողներուն վրայ իրենց ձեռքը դրին (դրոշմեցին) եւ անոնք ստացան Սուրբ Հոգին: Մեր եկեղեցին առաքեալական այդ աւանդութեան համաձայն մկրտուող երեխային նակար եւ մարմիմին այլ մասերը Սուրբ Միտոնով կը դրոշմէ (կը կնէք, ձեռք կը դնէ), որպէսզի մկրտուողը ստանայ Սուրբ Հոգիոյն շնորհէ: Միտոնը կը խորհրդանշէ Սուրբ Հոգին:

4) Սիմոն մոգը կարծեց թէ դրամ տալով կրնայ ստանալ ձեռք դնելու իշխանութիւն եւ կամ եկեղեցական աստիճան: Բայց Պետրոս առաքեալ յանդիմանեց զայն եւ մատնանշեց անոր մեղքերը, յանցանեներն ու սխալ ընթացքը: Եթէ ոնեւ մէկը եկեղեցական ըլլալ կը փափաքի, ամէն բանէ առաջ մեղքէ հեռու մնալով իր անձը անարատ պահելու է. ապա աղօքքով ու Սուրբ Գրոց սերտողութեամբ պատրաստուելու է Աստուծոյ ծառայութեան մէջ մտնելու համար: Յետ քննութեան նպաստութեան մէջ մտնելու համար: Յետ քննութեան նպաստութեան մէջ մտնելու համար: Յետ քննութեան նպաստութեան մէջ մտնելու համար:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) *Ս. Ստեփանոսի մահէն վերջ ի՞նչ պատահեցաւ:*
- 2) *Հալածուող հաւատացեալները ո՞ւր փախան:*
- 3) *Փիլիպպոս սարկաւագ ո՞ւր գացած էր:*
- 4) *Փիլիպպոս ի՞նչ կ'ընէր Սամարիայի մէջ:*
- 5) *Մարդիկ Փիլիպպոսի կատարած հրաշքներն ու թշշկութինները տեսնելով ի՞նչ ըրին:*
- 6) *Երուսաղէմէն ո՞ր առաքեալները Սամարիա գացին:*
- 7) *Պետրոս եւ Յովհաննէս մկրտուողներուն ի՞նչ ըրին:*

8) ՄՎ ԷՐ ՍԻՄՈՆ Մոզ:

9) Սիմոն մոզ առաքեալներուն դրամ առաջարկելով ի՞նչ ըստ:

10) Պետրոս առաքեալ ի՞նչ լսաւ Սիմոն մոզին:

11) Սիմոն իր լամգանքին ծանրութիւնը զգալով ի՞նչ խընդուց առաքեալներէն:

Թ. Դաս

**Փիլիպպոս Եւ Եթովպացի Ներքինին
(Գործ 8.26-40)**

ՕՐ ՃԸ Տիրոջ հրեշտակը Փիլիպպոս սարկաւագին ըստ:

— Ելիր ու Երուսաղէմէն գէպի Գագա իջնող ճամբան՝ անապատ գնա:

Փիլիպպոս Հնազանդեցաւ ու Երթալով հոն տեսաւ Եթովպացի մարդ մը որ իր կառքին մէջ նստած կը կարդար Եսայի մարգարէին գիրքը։ Այս մարդը Եթովպիացի թագուհին ազդեցիկ ներքինին եւ անոր գանձերուն վերակացուն էր, որ Երուսաղէմ եկած էր Աստուծոյ երկրպագելու, եւ հիմա իր երկիրը կը վերադառնար։

Փիլիպպոս Սուլքը Հոգիին թելաղըրութեամբ մօտեցաւ կառքին եւ ըստ ներքինիին։

— Արդեօք կարդացածդ կը հասկնա՞ս։

— Ինչպէ՞ս կրնամ հասկնալ, եթէ մէկը զիս չառաջնորդէ, — ըստ ներքինին եւ աղաչեց Փիլիպպոսի իր քով՝ կառքին մէջ նստիլ։

Փիլիպպոս ներքինիին քով նստելով հետեւեցաւ անոր կարդացած հատուածին որ հետեւեալն էր։ — «Ոչխարի պէս մորթուելու տարուեցաւ, ու իր խուզողին ատշեւ մունջ կեցող գառնուկի պէս այնպէս իր բերանը չի բանար...»։

— Կ'աղաչեմ, — ըստ ներքինին, — մարգարէն այս խօսքերը որո՞ւ համար կ'ըսէ։

Փիլիպպոս բացատրեց անոր, թէ այդ խօսքերը Յիսուս Քրիստոսի համար են, որ մարգարէական գրութիւններուն համեմատ աշխարհ եկաւ եւ գառնուկի նման զոհուեցաւ խաչին վրայ եւ ընդդիմութիւն չցուցուց զինք չարչարողներուն, այլ՝ մեղաւոր մարգարէութիւնը փրկելու համար

իր սուրբ արիւնը թափեց: Նաեւ շատ խօսքերով վկայութիւններ բերաւ Աստուածաշունչէն, թէ Յիսուս Քրիստոս Աստուծոյ Որդին է եւ ո'վ որ Անոր հաւատայ, յաւիտենական կեանք կ'ունենայ:

Ներքինին Փիլիպպոսի խօսքերը մտիկ ընելով հաւատաց, ու երբ ջուրի մը քով եկան, ըսաւ.

— Ահաւասիկ ջուր, ի՞նչ բան կ'արգիլէ զիս մկրտուելէ:

— Եթէ կը հաւատաս բոլոր սրտովդ՝ կարելի է, — ըսաւ Փիլիպպոս:

— Կը հաւատամ թէ Յիսուս Քրիստոս Աստուծոյ Որդին է, — ըսաւ ներքինին ու հրամայեց կառքը կեցնել:

Փիլիպպոս ներքինիին հետ միհասին ջուրը մտաւ ու զայն մկրտեց: Երբ որ ջուրէն դուրս ելան, Սուլը Հոգին իջաւ ներքինիին վրայ եւ Տիրոջ հրեշտակը յափշտակեց Փիլիպպոսը ու ներքինին այլեւս չտեսաւ զայն:

Փիլիպպոս ինքզինք գտաւ Ազովտոսի մէջ, ուրկէ սկսաւ շարունակել իր աւետարանչութիւնը՝ պտըտելով բոլոր քաղաքները:

Կը պատմուի թէ Եթովպացի ներքինին իր երկիրը երթալով քարոզեց Յիսուս Քրիստոսը եւ շատեր իր միջոցաւ քրիստոնեայ դարձան:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Որեւէ ատեն երբ առիթ ներկայանայ, պէտք է ջամբենք Աստուծոյ խօսքը մեր ընկերներուն, բարեկամներուն եւ մեր շրջապատի մարդոց, ջանալով զանոնք Յիսուսի առաջնորդել:

2) Եթովպացի ներքինիին նման յանախ մենք ալ կըրնանք չհասկնալ Աստուածաշունչէն մեր կարդացած կարգ մը հատուածները: Այդպիսի պարագաներուն պէտք է դիմենք մեր եկեղեցւոյ հոգեւոր իշխանութեան՝ լուսարանուելու համար:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Տիրոջ հրեշտակը ի՞նչ ըսաւ Փիլիպպոսի:
- 2) Փիլիպպոս որո՞ւ հանդիպեցաւ:
- 3) Եթովպացի ներքինին ո՞ւր եկած էր եւ ապա ո՞ւր կը վերադառնար:
- 4) Ներքինին ո՞ր գիրքը կը կարդար:
- 5) Փիլիպպոս ներքինիին մօտենալով ի՞նչ հարցուց:
- 6) Ներքինին ի՞նչ պատասխանեց Փիլիպպոսի:
- 7) Փիլիպպոս որո՞ւ մասին խօսեցաւ ներքինիին:
- 8) Երբ ջուրի մը քով եկան ներքինին ի՞նչ ըսաւ:
- 9) Ներքինիին մկրտութենէն վերջ Աստուծոյ հրեշտակը ի՞նչ ըրաւ Փիլիպպոսը:

Ժ. Դաս

Սօղոսի Դարձը (Գործք 9.1-30)

Մինչ առաքեալներն ու իրենց աշակերտները ամէն կողմ Յիսուսի Աւետարանը կը քարոզէին, չարամիտ հրեաներն ալ կը շարունակէին հալածել Յիսուսի հաւատացեալները:

Հալածող հրեաներուն մէջ կը գտնուէր Սօղոս կամ Սաւուղ անունով երիտասարդ մը, որ տունէ տուն մտնելով՝ այր թէ կին կը բռնէր ու կը բանտարկէր: Ան կատաղի հակառակորդ մըն էր Քրիստոսի հետեւրդներուն, եւ ուր որ անոնց հանդիպէր՝ կը հալածէր ու կը չարչարէր զանոնք, կարծելով թէ իր արարքը աստուածահաճոյ գործ մըն է: Սուրբ Ստեփանոսի արիւնը թափուելու ատեն ինք ալ կամակից էր անորմահուան եւ զայն քարկոծողներուն հանդերձները կը պահէր:

Սօղոս իր հալածանքները սաստկացնելու համար օր մը ներկայացաւ հրեաներու քահանայապետին եւ անկէ յանձնարարական թուղթեր առաւ, որպէսզի երթար Դամասկոս եւ հոն գտնուող հաւատացեալներն ալ ձերբակալելով երուսաղէմ բերէր:

Դամասկոս երթարու ատեն, երբ քաղաքին մօտեցած էր, յանկարծ երկինքէն մեծ լոյս մը փայլատակեց իր շուրջ: Սօղոս իսկոյն գետին ինկաւ եւ լսեց ձայն մը որ կ'ըսէր իրեն.

— Սաւուղ, Սաւուղ, ինչո՞ւ զիս կը հալածես:

— Ո՞վ ես դուն, Տէր, — հարցուց Սօղոս:

— Ես եմ Յիսուսը, զոր դուն կը հալածես, — ըսաւ Տէրը իրեն. — դժուար է քեզի՝ խթանի դէմ կից զարնել:

— Տէր, ի՞նչ կ'ուզես որ ընեմ, — ըսաւ Սօղոս դողով եւ ապչութեամբ:

— Ելի՛ր ու քաղաքը մտիր եւ հոն քեզի պիտի ըսուի թէ ինչ պէտք է ընես, — ըսաւ Յիսուս:

Սօղոսին ընկերացող մարդիկը ապշած կեցեր էին: Անոնք միայն ձայնը կը լսէին եւ մէկը չէին տեսներ:

Սօղոս գետնէն ելաւ. սակայն իր աչքերը ա'լ չէին տեսներ: Իր ընկերները ձեռքէն բոնելով զինք Դամասկոս մտցուցին: Հոն կեցաւ երեք օր առանց տեսնելու, եւ ծոմապահութեամբ աղօթեց իր մեղքերուն թողութեան համար:

Դամասկոսի մէջ կ'ապրէր բարեպաշտ մարդ մը, Անանիա անունով: Յիսուս տեսիլքի մէջ անոր ըսաւ.

— Անանիա, ելիր ու գնա այն փողոցը որ Ռւղիղ կը կոչուի. Հոն փնտուէ Սօղոս անունով Տարսոնացի մը որ դեռ աղօթք կ'ընէ: Տեսիլքի մէջ անոր երեւցաւ Անանիա անունով մարդ մը, որ իր տունը մտնելով՝ ձեռք դրաւ անոր վրայ որպէսզի տեսնէ:

— Տէր, — ըսաւ Անանիա, — շատերէ իմացայ թէ այդ Մարդը որքա՞ն չացուցած է քու սուրբերուդ, երուսաղէմի մէջ, եւ հիմա հոս ալ եկած է քու անունդ կանչողները ձերբակալելու:

— Դուն գնա՛, — ըսաւ Յիսուս Անանիային, — ան ինձի համար ընտիր անօթ մըն է:

Անանիա հնազանդեցաւ ու գնաց Սօղոսի մօտ ու իր ձեռքերը անոր վրայ դնելով աղօթեց եւ ըսաւ.

— Սաւուղ եղայր, վե՛ր նայէ, Տէ՛րը զրկեց զիս, այն Յիսուսը՝ որ ճամբուն վրայ քեզի երեւցաւ, որպէսզի տեսութիւնդ ստանաս եւ լիցուիս Ս. Հոգիով:

Անանիայի խօսքերէն ու աղօթքէն ետք Սօղոսի աչքերէն թեփերու պէս բաներ ինկան եւ իսկոյն սկսաւ տեսնել: Սօղոս ուրախութեամբ ոտքի ելաւ ու մէլոտուեցաւ: Այնուհետեւ ան գնաց Արարիա եւ ապա վերապարձաւ Դամասկոս եւ սկսաւ քարոզել թէ Յիսուս Աստուծոյ Որդին է: Բոլոր

լսողները կը զարմանային եւ իրարու հարց կու տային ըսելով, «Այս չէ՞ր այն մարդը որ Երուսաղէմի մէջ կը հալածէր Յիսուսի հաւատացողները եւ հոս ալ եկեր էր զանոնք կապելով քահանայապետներուն տանելու համար»։

Զարամիտ հրեաներ Սօղոսին փոփոխութիւնը տեսնելով սկսան հակածառել անոր դէմ։ Բայց Սօղոս իր համարձակ պատասխաններով պապանձեցուց զանոնք։ Ասոր վրայ անոնք ոխով ու ատելութեամբ լեցուեցան անոր դէմ եւ որոշեցին սպաննել։ Սօղոս այս բանը իմանալով ուզեց հեռանալ Դամասկոսէն։ սակայն հրեաները քաղաքի պարիսպներուն դռներուն առջեւ դարանակալ սպասեցին զինք բռնելու համար։

Այս կացութեան առջեւ հաւատացեալներ գիշեր ատեն, գաղտնօրէն պարիսպին վրայէն զամբիւլով վար իջեցուցին Սօղոսը որպէսզի փախչի եւ իր անձը ազատէ։

Ժամանակ մը ետք, երբ Սօղոս Երուսաղէմ գնաց, ջանաց աշակերտներուն յարիլ, բայց անոնք կը փախնային ու կը զգուշանային իրմէ։ Ի վերջոյ օր մը Բառնաբաս Սօղոսը տարաւ առաքեալներուն մօտ եւ անոնց պատմեց Դամասկոսի ճամբրուն վրայ Յիսուսի երեւումը եւ Սօղոսին դարձր՝ իր մանրամասնութիւններով։ Ասոր վրայ Երուսաղէմի եկեղեցին իր մէջ ընդունեց Սօղոսը։ Բայց անիկա չկրցաւ երկար ատեն մնալ Երուսաղէմի մէջ, որովհետեւ տեղւոյն մոլեռանդ հրեաները ուզեցին զինք սպաննել։ Եւ այդ պատճառով հաւատացեալ եղբայրները զինք կեսարիա դրկեցին եւ ապա անկէ ալ Տարսոն։

Հետագային Սօղոս եռանդով քարոզեց Քրիստոսի Աւետարանը. դարձաւ Քրիստոսի առաքեալ եւ կոչուեցաւ Պօղոս։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Սօղոս երկնային տեսիլքին ու Աստուծոյ ձայնին անհնազանդ չեղաւ։ Ան խոնարհեցաւ եւ Տիրոջ հարցուց թէ ի՞նչ ընելու էր։ Ապա իր ահաւոր մեղքերուն համար լացաւ ու Աստուծմէ քողութիւն խնդրեց։

2) Յանախ մարդիկ, Սօղոսի նման, անգիտակցարար կը պայքարին հաւատացեալներու դէմ եւ մեծ վնասներ կը հասցնեն Քրիստոսի Սուրբ Եկեղեցին եւ անոր ծառաններուն։ Սակայն օր մըն ալ կ'անդրադառնան իրենց սխալին եւ դառնապէս կը զդան։

3) Սօղոսին զդումը օրինակ պէտք է ըլլայ բոլոր մեղաւորներուն։ Անոր համար մենք ալ հնազաննելու ենք Աստուծոյ ձայնին որ ամէն ատեն մեզ կը զգուշացնէ մեղք գործելէ։

4) Աստուած ինչպէս որ Սօղոսը իր ձեռքին մէջ առնելով փոխակերպեց Պօղոս առաքեալի, նոյնպէս ալ կրնայ մեզ առնել իր ձեռքին մէջ եւ վերածել ընտիր անօրի մը Սուրբ Եկեղեցոյ սպասաւորութեան համար, եթէ մեր սիրտերը իրեն նուիրենք։

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Սօղոս ինչո՞ւ համար Դամասկոս կ'երթար։
- 2) Քաղաքին մօտենալու ատեն ի՞նչ պատահեցաւ։
- 3) Երկինքէն եկող ձայնը ի՞նչ կ'ըսէր Սօղոսին։
- 4) Սօղոս ի՞նչ ըսաւ Յիսուսի։
- 5) Սօղոսին աչքերը ի՞նչ եղան։
- 6) Սօղոս քանի՞ո ծոն պահելով աղօթեց։
- 7) Սօղոսին աչքերը որո՞ւ աղօթքով բացուեցան։
- 8) Սօղոս մկրտուելէ ետք ի՞նչ ըրաւ։
- 9) Չարամիտ հրեաներ ի՞նչ ուզեցին ընել Սօղոսը։
- 10) Սօղոս ինչպէս փախաւ Դամասկոսէն։
- 11) Հետագային Սօղոս ի՞նչ կոչուեցաւ։

ԳՈԾ ՍՈՐՎԻԼ

«Տէր, ի՞նչ կ'ուզես որ ընեմ»։ Գործք 9.6։

ԺԱ. Դաս

Պետրոս Առաքեալ Կը Քարոզէ Եւ Հրաշքներ Կը Գործէ (Գործք 9.31-43)

Պետրոս առաքեալ զանազան տեղեր կը պարտէր ու կը քարոզէր Քրիստոսի Աւետարանը եւ նոյն ատեն կը բժշկէր հիւանդներն ու կերպ-կերպ ցաւեր ունեցողները: Օր մըն ալ այցելութիւն տուաւ Լիւդգայի հաւատացեալներուն: Հոն հանդիպեցաւ Ենէա անունով մարդու մը որ ութտարիէ ի վեր անդամալոյծ էր:

— Ենէա՛, Յիսուս Քրիստոս քեզ կը բժշկէ, ելի՛ր ու շտկէ անկողինդ, — ըստ Պետրոս անոր:

Ենէա իսկոյն ոտքի ելաւ ու սկսաւ քալել: Լիւդգայի ու Սարովնայի մարդիկը այս հրաշքը տեսնելով հաւատքի եկան:

Մինչ Պետրոս Լիւդգայի մէջ Աւետարանի քարոզութեամբ կը զբաղէր, մօտակայ Յոպապէ քաղաքէն երկու մարդիկ գալով իրեն լուր բերին թէ Տարիթան մեռած է:

Տարիթա (որ կը թարգմանուի Այծեմնիկ) շատ բարեպաշտ կին մըն էր եւ նշանաւոր էր իր բարեգործութիւններով, ու շատ սիրուած էր բոլորէն: Այդ օրերուն ան հիւանդանալով մեռած էր: Ժամանակի սովորութեան համեմատ Տարիթային մարմինը լուալով սենեակի մը մէջ դրած ու Յոպապէն երկու մարդ զրկած էին Լիւդգա՝ Պետրոսին լուր տալու համար, եւ կ'աղաչէին որ առաքեալը Յոպապէ գար:

Պետրոս այս լուրը առնելով Յոպապէ գնաց: Մարդիկ զինք առաջնորդեցին Տարիթայի պառկած սենեակը: Բոլոր որբեւայրիները կուլային եւ Պետրոսին կը ցուցնէին այն

պատմուճաններն ու հագուստները զորս Տարիթան կարած իրենց նուիրած էր:

Պետրոս բազմութիւնը սենեակէն դուրս հանելով ծունկի եկաւ ու աղօթք ըրաւ, եւ դէպի մեռելը դառնալով, ըստաւ.

— Տարիթա, ելի՛ր կանգնէ՛ Յիսուս Քրիստոսի անունով:

Իսկոյն մեռելը աչքերը բացաւ եւ Պետրոսը տեսնելով՝ ելաւ շիտակ նստաւ: Պետրոս առաքեալ Տարիթային ծեռքէն բռնելով վերցուց զայն եւ սուրբերն ու որբեւայրիները կանչելով անոնց առջեւ ողջ կանգնեցուց:

Այս հրաշքին լուրը տարածուեցաւ ամբողջ Յոպապէի մէջ եւ շատեր հաւատքի եկան:

Պետրոս առաքեալ երկար օրեր մնաց Յոպապէի մէջ, Սիմոն անունով խաղախորդի մը տունը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Աստուած կը լսէ իր արդար զաւակներուն աղօթքը եւ կը կատարէ անոնց խնդրանքները: Հաւատքով եղած աղօթքը մեծ ազդեցութիւն կը գործէ հիւանդին վրայ: Պետրոս առաքեալ հաւատքով աղօթեց եւ Աստուած կատարեց անոր խնդրանքը:

2) Մենք ալ երբ աղօթքի կենանք, հաւատքով մատուցանելու ենք մեր խնդրանքները Աստուծոյ:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Պետրոս առաքեալ ո՞ւր այցելեց:
- 2) Ենէա քանի՛ տարիէ ի վեր անդամալոյծ էր:
- 3) Պետրոս ի՞նչ ըստ Ենէայի:
- 4) Պետրոսի խօսքը լսելով Ենէա ի՞նչ ըրաւ:

5) ԵԱՀԱՅԻ բժշկութիւնը տեսնելէ եւր Լիոդայի և Սարովնայի մարդիկը ի՞նչ ըրին:

6) Տարիքա ո՞ր քաղաքին մէջ կը բնակէր:

7) Տարիքա ինչպիսի՞ կին մըն էր:

8) Ի՞նչ պատահեցաւ Տարիքային:

9) Պետրոս Յուպաէ երթալով ի՞նչ ըրաւ:

10) Պետրոս աղօթելէ վերջ ի՞նչ ըսաւ մեռեալին:

11) Պետրոսի խօսքին վրայ մեռեալը ի՞նչ եղաւ:

12) Յուպաէի մէջ մարդիկ այս դէպքը իմանալով ի՞նչ ըրին:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

«Աղօթք ըրէք իրարու համար, որպէսզի բժշկուիք. արդարին չերմեռանդ աղօթքը շատ ազդուութիւն ունի»: Ցակորոս 5.16:

ԺԲ. Պատ

Պետրոս Առաքեալ Կոռնելիոսի Մօս

(Գործք 10)

Կոռնելիոս անունով հարիւրապետ մը կը բնակէր Կեսարիա քաղաքին մէջ: Այս մարդը թէեւ հեթանոս էր, սակայն բարեպաշտութեամբ կ'ապրէր եւ առատ ողորմութիւն կ'ընէր ու միշտ կ'աղօթէր Աստուծոյ:

Օր մը Աստուծոյ հրեշտակը Կոռնելիոսին երեւելով ըսաւ.

— Կոռնելիոս, քու աղօթքներդ ու ողորմութիւններդ Աստուծոյ առջեւ բարձրացան եւ յիշատակուեցան: Հիմա մարդ զրկէ Յուպաէ եւ կանչել տուր Սիմոն անունով մէկը որ կը կոչուի նաեւ Պետրոս: Ան հիւրաբար կը գտնուի Սիմոն անունով խաղախորդի մը տունը որ մօտ է ծովուն:

Երբ հրեշտակը աներեւութացաւ, Կոռնելիոս իր ծառաներէն երկուքը կանչեց եւ բարեպաշտ զինուորի մը հետ զանոնք Յուպաէ զրկեց: Հետեւեալ օրը, երբ անոնք քաղաքին մօտեցած էին, Պետրոս աղօթելու համար տանիք ելաւ: Աղօթէն վերջ Պետրոս անօթեցաւ եւ կ'ուզէր ճաշել: Մինչ տնեցիները ճաշը կը պատրաստէին, յանկարծ Պետրոս մտքի յափշտակութիւն մը ունեցաւ: Տեսաւ երկինքը բացուած, եւ աման մը որ չորս ծայրերէն կապուած մեծ կտաւի մը նման երկինքէն կ'իջնէր: Անոր մէջ կային ամէն տեսակ չորքոտանիներ, սողուններ եւ թուզուններ: Նոյն միջոցին ձայն մը տկաւ իրեն, որ կ'ըսէր.

— Պետրոս, ելի՛ր, մորթէ՛ ու կե՛ր:

— Քա՛ւլիցի, Տէր, ես ամենեւին պիղծ կամ անմաքուր բան կերած չեմ, — ըսաւ Պետրոս:

— Զայն որ Աստուծած մաքրեց, ոուն պիղծ մի՛ սեպեր, — ըսաւ ձայնը:

Այս բանը երեք անգամ կրկնուեցաւ եւ ամանը երկինք վերցուեցաւ: Պետրոս կը զարմանար թէ արդեօք ի՞նչ կը նշանակէր այս տեսիլքը: Նոյն միջոցին Կոռնելիոսին դրկած մարդիկը Սիմոնին դրան առջեւ կանգնելով հարցուցին թէ արդեօք Պետրոս կոչուած Սիմոնը հո՞ն էր:

Մինչ Պետրոս իր տեսիլքին մասին կը մտածէր, Տիրոջ Հոգին ըստ իրեն.

— Ահա երեք մարդիկ քեզ կը փնտուեն. ուստի Ելի՛ր, իջի՛ր եւ անոնց հետ գնա առանց խղճահարութեան, վասընզի ես դրկեցի զանոնք:

Պետրոս տանիքէն վար իջնելով դիմաւորեց եկողները եւ ըստաւ.

— Ահաւասիկ ես եմ ան՝ զոր դուք կը փնտոէք: Ըսէ՛ք ինծի թէ ինչ բանի համար եկեր էք:

Կոռնելիոսին ծառաները յայտնեցին իրենց այցելութեան նպատակը եւ Պետրոսը Կեսարիա հրաւիրեցին:

Հետեւեալ օրը Պետրոս իրեն հետ մի քանի հաւատացեալ եղբայրներ առնելով ճամբայ ելաւ: Երբ Կեսարիա մտան, տեսան թէ Կոռնելիոս իր ազգականներն ու մտերիմ բարեկամները իր տունը կանչած՝ իրենց կը սպասէր: Կոռնելիոս Պետրոսը տեսնելով անոր ոտքը ինկաւ ու երկրպագեց: Բայց Պետրոս զայն կանգնեցուց ու ըստաւ.

— Ելի՛ր, կանգնէ՛, ես ինքս ալ մարդ եմ:

Պետրոս ներս մտաւ եւ հաւաքուած բազմութիւնը տեսնելով ըստաւ.

— Դուք գիտէք թէ ի՞նչպէս ապօրինի բան է հրեայ մարդու մը համար՝ հաղորդակցիլ օտարազգիի մը հետ: Բայց Աստուած ինծի ցոյց տուաւ որ ոեւէ մէկը պիղծ կամ անմաքուր չսեպեմ: Ես Աստուծոյ ձայնին հնազանդելով ձեր մօտ եկայ: Արդ, ըսէ՛ք ինծի թէ ի՞նչ բանի համար զիս կանչեցիք:

Կոռնելիոս պատասխանեց Պետրոսին.

— Զորս օր առաջ, երբ տանս մէջ կ'աղօթէի, սպիտակազգեստ մարդ մը կանգնեցաւ առջեւ եւ ըստաւ, «Կոռնել-

իոս, քու աղօթքդ լսուեցաւ եւ ըրած ողորմութիւններդ յիշուեցան Աստուծոյ առջեւ: Ուստի մարդ դրկէ Յոպպէ ու կանչէ Պետրոս կոչուած Սիմոնը... Ան քովդ գալով քեզի պիտի խօսի»: Ես ալ անմիջապէս մարդ դրկեցի քեզի: եւ դուն լաւ ըրիր որ եկար: Հիմա մենք բոլորս հոս ենք Աստուծոյ առջեւ՝ լսելու համար այն ամէն բաները որոնք Աստուծմէ հրամայուած են քեզի:

Պետրոս առաքեալ ներկաներուն խօսեցաւ թէ այլեւս խտիր չկա՛յ հրեաներու եւ հեթանոսներու միջեւ. ուստի ով իր արդարութիւն գործէ՝ Աստուծոյ առջեւ ընդունելի է: Խօսեցաւ անոնց Յիսուսի մասին, թէ Ան աշխարհ եկած էր համայն մարդիկը իրենց մեղքերէն փրկելու համար եւ այդ նպատակով յանձն առած էր չարչարուիլ, խաչուիլ եւ իր սուրբ արիւնը թափել: Ապա անդրադարձաւ Յիսուսի փառաւոր յարութեան, եւ վկայութիւն տալէ ետք ըստաւ.

— Յիսուսի մասին կը վկայեն բոլոր մարգարէները, թէ ամէն իրեն հաւատացողները մեղքերու թողութիւն կ'առնեն անոր անունով:

Մինչ Պետրոս այս խօսքերը կը խօսէր, Սուրբ Հոգին իջաւ բոլոր ունկնդիրներուն վրայ: Պետրոսի հետ եկող հրեայ հաւատացեալները զարմացան, տեսնելով որ հեթանոսներուն վրայ ալ կը լեցուէր Սուրբ Հոգիին պարգևւը, քանզի կը լսէին որ անոնք ուրիշ լեզուներով կը խօսէին եւ զԱստուած կը փառաւորէին:

— Կրնա՞յ մէկը ջուրը արգիլել որ ասոնք չմկրտուին, որոնք Սուրբ Հոգին ալ ընդունեցան մեզի պէս, — ըստ Պետրոս եւ հրամայեց անոնց մկրտուիլ Յիսուս Քրիստոսի անունով:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Յիսուսի Յարութենէն եւ առաքեալներու աւետարանչութենէն առաջ, հրեաներէն զատ միւս բոլոր ազգերը նշմարիտ Աստուծոյ մասին գաղափար չունեին, եւ հերա-

Յոս ըլլալով կուտքեր՝ կը պաշտէիմ։ Այս պատճառով հրեաներ պիղծ կը համարէին հերանոսները եւ կը զգուշանային անոնց հետ յարաբերելէ։

2) Աստուած տեսիլքի մը մէջ Պետրոս առաքեալին յայտնեց թէ արհամարհելու չէ հեթանոսները, զանոնի պիղծ սեպելով։ այլ՝ անոնց քով երթալով ժարողելու է փրկութեան Աւետարանը։

3) Աստուած խտրութիւն չի դներ ազգերու եւ ցեղերու միջեւ։ Ան կ'ողորմի բոլորին եւ կը դրկէ իր պատգամները։ Ուստի որպէս տիպար քրիստոնեաներ սիրելու ենք բոլոր մարդիկը՝ առանց ցեղի խտրութեան, եւ անոնց տարածելու ենք Սուրբ Աւետարանին պատգամները։

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Ո՞վ էր Կոռնելիոս։
- 2) Ո՞վ երեւցաւ Կոռնելիոսին։
- 3) Հրեշտակը ի՞նչ ըսաւ Կոռնելիոսին։
- 4) Կոռնելիոս ո՞ւր դրկեց իր մարդիկը
- 5) Պետրոս որո՞ւն տունը հիւր կը մնար։
- 6) Պետրոս աղօթելու ատեն ի՞նչ տեսաւ։
- 7) Երկինքն եկող ձայնը ի՞նչ ըսաւ Պետրոսին։
- 8) Պետրոս ի՞նչ պատասխանեց։
- 9) Նոյն ձայնը ի՞նչ ըսաւ Պետրոսին։
- 10) Որո՞նք եկան Պետրոսը կանչելու։
- 11) Կոռնելիոս Պետրոսը տեսնելով ի՞նչ ըրաւ։
- 12) Պետրոս Կոռնելիոսին տեսիլքը լսելէ ետք ի՞նչ խօսեցաւ Ընդկաներուն։
- 13) Կոռնելիոսն ու իր բարեկամները Սուրբ Հոգին ընդունելով ի՞նչ կ'ընէին։
- 14) Պետրոս անոնց վրայ Սուրբ Հոգոյն զեղումը տեսնելով ի՞նչ ըսաւ։

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻ

«Զայն որ Աստուած մաքրեց, դուն պիղծ մի՛ սեպեր»։
Գործը 10.15։

ԺԳ. Դաս

Պետրոս Առաքեալ Բանտէն Կ'ազատի (Գործը 12.1-23)

Երուսաղէմի եւ Հրէաստանի ամէն կողմերը Աստուծոյ խօսքը կ'աճէր եւ Յիսուսի հաւատացողներուն թիւը օրէ օր կը բազմանար: Հրեաներ լաւ աչքով չէին դիտեր այս երեւոյթը եւ միշտ հակամէտ էին Աստուծոյ եկեղեցին հալածելու:

Հերովդէս թագաւոր հրեաներուն գոհացում տալու համար ձերբակալել տուաւ Երուսաղէմի եկեղեցիին երեւելի անձերէն մի քանի հոգի եւ սկսաւ զանոնք չարչարել: Իսկ Յովհաննէս առաքեալին եղբայրը՝ Յակոբոսն ալ սուրով սպաննել տուաւ: Հերովդէս այսքանով չգոհացաւ. այլ հրեաները սիրաշահելու համար ձերբակալել տուաւ նաեւ Պետրոս առաքեալը եւ որոշեց Զատկի տօնէն վերջ զայն սպաննել: Սակայն եկեղեցին անդադար կ'աղօթէր Պետրոսին համար:

Պետրոս կրկնակի շղթաներով կապուած՝ երկու զինուորներու մէջտեղ կը քնանար այն զիշերը, որուն յաջորդող օրը Հերովդէս կ'ուզէր դուրս բերել զայն բանտէն ու սպաննել տալ: Պահապաններն ալ կը հսկէին բանտին դրան առջեւ: Յանկարծ բանտին մէջ լոյս մը ծագեցաւ ու Տիրոջ Հրեշտակը գալով Պետրոսին կողը խթեց եւ արթնցնելով ըսաւ.

— Շուտով ելի՞ր:

Իսկոյն Պետրոսին շղթաները քակուեցան ու ձեռքերէն վար ինկան:

— Գօտիդ կապէ, հողաթափներդ հագիր, հանդերձդ առ ու ետեւէն եկուր, — ըսաւ հրեշտակը իրեն:

Պետրոս հնագանդեցաւ ու հրեշտակին ետեւէն գնաց. սակայն չէր գիտեր թէ իր տեսածը իրականութի՞ւն էր թէ երազ: Առաջին եւ երկրորդ պահապանները անցնելով եկան մինչեւ երկաթէ դուռը որ ինքնիրեն բացուեցաւ: Անկէ դուրս ելլելով անցան փողոց մը, ուր հրեշտակը բաժնուեցաւ եւ աներեւոյթ եղաւ: Պետրոս առաքեալ սթափեցաւ եւ ըսաւ ինքնիրեն.

— Հիմա ճշմարտապէս գիտեմ որ Տէրը իր հրեշտակը դրկեց եւ ազատեց զիս Հերովդէսի ձեռքէն ու հրեաներու բոլոր ակնկալութիւններէն:

Այսպէս մտածելով Պետրոս գնաց Մարկոս կոչուած Յովհաննէսի մօր՝ Մարիամին տունը, ուր շատեր ժողվուած աղօթք կ'ընէին: Երբ դուրսի դուռը զարկաւ, Հոռոդէ անունով աղախին մը գնաց եւ ականջ դրաւ, հասկնալու համար թէ եկողը ով էր: Երբ Պետրոսին ձայնը առաւ, իսկոյն ճանչցաւ զայն. սակայն իր ուրախութենէն չուարած, առանց դուռը բանալու ետ ներս վազեց Պետրոս առաքեալին գալուստը աւետելու: Ներսը գտնուողները չկրցան հաւատալ եւ ըսին Հոռոդէի, «Դուն խենթեցեր ես»: Բայց աղջիկը կը պնդէր թէ Պետրոսն է: Իսկ դուրսէն Պետրոս անհաղար դուռը կը զարնէր: Երբ դուռը բացին ու զինքտեսան, զարմացան եւ ուրախացան: Պետրոս ձեռքով նշան ըրաւ որ լուռ կենան, եւ պատմեց անոնց թէ Տէրը զինք ի՞նչպէս ազատեց բանտէն:

Առաւտեան պահապանները Պետրոսը բանտին մէջ չգտնելով խոռվեցան: Հերովդէս Պետրոսի աներեւութանալը իմանալով, կասկածեցաւ պահապաններու հաւատարմութեան վրայ եւ զանոնք սպաննել տուաւ:

Հետագային Հերովդէս գտաւ իր արդար պատիժը: Օր մը, երբ իր թագաւորական շքեղ հագուստովն ու զարդարանքներով ատեանի մէջ նստած էր ու մեծամեծ մարդոց առջեւ ատենաբանութիւն կ'ընէր, ներկաները Հերովդէսի խօսքերը մտիկ ընելու ատեն աղաղակեցին եւ ըսին.

— Այս ձայնը մարդու ձայն չէ, այլ Աստուծոյ ձայն: Հերովդէս բազմութեան այս աղաղակը լսելով ուրախացաւ եւ հպարտացաւ. մինչդեռ փառքը Աստուծոյ պէտք էր տար եւ ոչ թէ ինք առնէր:

Տիրոջ հրեշտակը իսկոյն զարկաւ Հերովդէսը իր գոռոզութեան եւ ամբարտաւանութեան համար, ու որդնոտելով չարաչար մահով մը մեռաւ:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Աստուած իր գործին մէջ ծառայողներուն նեցուկ կ'ըլլայ: Ան չի բողուր որ անօրէնները խանգարեն իր ծրագիրները: Աստուած որոշած էր Պետրոս առաքեալի ձեռքնվտակաւին մեծ գործեր կատարել. ուստի բոյլ չտուաւ Հերովդէսին որ կարենար զայն սպաննել:

2) Աստուած հակառակ կը կենայ հպարտներուն եւ ամբարտաւաններուն ու զանոնք իրենց արոռներէն վար առնելով կը պատժէ, ինչպէս որ ըրաւ Հերովդէսին:

3) Հաւատացեալներուն պարտականութիւնն է աղօթել նեղութեան մէջ ինկող իրենց եղբայրներուն համար:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Հերովդէս ո՞ր առաքեալին եղբայրը սպաննեց:
- 2) Ի՞նչ էր ամոնը Յովհաննէս առաքեալին եղօր:
- 3) Հերովդէս ինչո՞ւ համար ձերքակալեց Պետրոսը:
- 4) Գիշերը ո՞վ եկաւ Պետրոսին քով:
- 5) Հրեշտակը ի՞նչ ըսաւ Պետրոսին:
- 6) Պետրոս հրեշտակէն բաժնուելէ ետք որո՞ւն տունը գնաց:
- 7) Հոռդէ աղախինը Պետրոսին ձայնը առնելով ի՞նչ ըրաւ:
- 8) Ներսը գտնուողները ի՞նչ ըսին Հոռդէի:

9) Յաջորդ օր Հերովդէս Պետրոսը բանտին մէջ չգտնելով ի՞նչ ըրաւ:

10) Հերովդէս ինչպէս մեռաւ:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

«Աստուած ամբարտաւաններուն հակառակ կը կենայ, բայց խոնարհներուն շնորհք կու տայ»: Յակոբոս 4.6:

ԺԴ. Դաս

Անտիռքի Եկեղեցին և Պողոսի Առաքելական Առաջին Շամբորդութիւնը (Գործք 11.19-30, 13.1-52)

Ստեփանոսի նահատակութենէն ետք գործադրուած հալածանքին պատճառով Երուսաղէմի հաւատացեալներէն շատեր ցրուեցան Հրէաստանի եւ Սամարիայի այլեւայլ քաղաքներն ու գիւղերը։ Անոնցմէ ոմանք քացին մինչեւ Փիւնիկէ, Կիպրոս եւ Անտիռք ու այդ վայրերուն մէջ քարոզեցին Աստուծոյ խօսքը։ սակայն հրեաներէն զատ ուրիշ մարդոց չէին խօսեր։ բայց կարգ մը հաւատացեալներ Անտիռքի մէջ յոյներուն ալ քարոզեցին եւ անոնցմէ շատերը Աստուծոյ առաջնորդեցին։

Երբ այդ լուրը Երուսաղէմի եկեղեցիին ականջը հասաւ, առաքեալներ Բառնաբասը Անտիռք զրկեցին՝ տեղւոյն նորահաստատ եկեղեցին կազմակերպելու համար։ Բառնաբասին աշխատանքն ու տուած քարոզները արդիւնաւոր եղան եւ Յիսուս Քրիստոսի հաւատացողներուն թիւը բազմացաւ։

Բառնաբաս Աստուծոյ խօսքին քարոզութիւնը աւելի զօրացնելու համար Տարսոն գնաց ու Սօղոսը Անտիռք բերաւ եւ երկուքը միասին տարի մը ամբողջ եկեղեցիին մէջ դաստիարակեցին ժողովուրդը։

Յիսուս Քրիստոսի հաւատացողները առաջին անգամ Անտիռքի մէջ Քրիստոնեայ անուանուեցան։

Անտիռքի եկեղեցին հետզհետէ ծաղկեցաւ ու հոն յառաջ եկան նշանաւոր մարգարէներ եւ վարդապետներ, որոնք Աստուծոյ խօսքը կ'ուսուցանէին եւ ժողովուրդը կը

մղէին բարեպաշտութեան։ Օր մը երբ անոնք աղօթքի ու պաշտամունքի մէջ էին, Սուրբ Հոգին ըստ իրենց։

— Զատեցէք ինծի Բառնաբասը եւ Սօղոսը ա'յն գործին համար որուն կոչած եմ զիրենք։

Այն ատեն անոնք ծոմապահութեամբ աղօթեցին ու ձեռնադրեցին զանոնք, որպէսզի այլ երկիրներ երթան ու քարոզեն Քրիստոսի աւետարանը։

Բառնաբաս եւ Սօղոս (որ Պօղոս ալ կը կոչուէր) Սուրբ Հոգիին առաջնորդութեամբ Անտիռքին Սելեւկիա գացին եւ անկէ նաև առնելով անցան Կիպրոս՝ իրենց հետ օգնական ունենալով Մարկոս կոչուած Յովհաննէսը։

Կիպրոսի զանազան կողմերը քարոզելով հասան Պաֆոս քաղաքը որուն փոխանորդ բդեշին էր Սերգիոս Պօղոս անունով խելացի մարդ մը։ Ասիկա Պօղոսն ու Բառնաբասը իր մօտ հրաւիրելով խնդրեց լսել Աստուծոյ խօսքը։ Սակայն անոր ընկերացող Եղիմաս անունով սուտ մարգարէն, որ հրեայ մոգ մըն էր, Պօղոսի ու Բառնաբասի դէմ կեցաւ եւ ուզեց արգելք ըլլալ անոնց քարոզութեան։ Պօղոս առաքեալ Սուրբ Հոգիով լեցուած, իր աչքերը Եղիմասի վրան յառելով ըստ։

— Ո՞վ ամէն խաբերայութեամբ ու ամէն խորամանկութեամբ լեցուած Սատանայի որդի եւ թշնամի ամէն արդարութեան, պիտի չղաղթի՞ն Տիրոջ ուղիղ ճամբաները ծոելէ։ Տիրոջ ձեռքը հիմա քու վրադ է եւ կոյր պիտի ըլլաս ատեն մը։

Պօղոսի խօսքին վրայ իսկոյն Եղիմաս մոգին աչքերը կուրցան եւ սկսաւ խարխափել։ Փոխանորդ բդեշին այդ բանը տեսնելով հաւատաց Յիսուս Քրիստոսի։

Պօղոս եւ Բառնաբաս Կիպրոս կղզին ձգելով անցան Պամփիլիայի Պերգէ քաղաքը։ Հոն Մարկոս-Յովհաննէսը իրենցմէ զատուելով Երուսաղէմ գնաց։ Իսկ իրենք գացին Պիսիդիայի Անտիռքը եւ Շաբաթ օր մտան հրեաներուն ժողովարանը։

Տեղւոյն ժողովրդապետները Պօղոսի եւ Բառնաբասի քով մարդ զրկեցին եւ առաջարկեցին յորդորական խօսքեր խօսիլ ժողովուրդին: Այն ատեն Պօղոս ոտքի ելլելով քարոզեց եւ ցոյց տուաւ անոնց Աստուծոյ հոգածութիւնը իսրայէլի ազգին եւ տուած խոստումը անոնց, թէ փրկիչ մը պիտի զրկէր իրենց: Անդրադարձաւ Յովհաննէս Մկրտիչի քարոզութեան եւ կատարած մկրտութեան մասին եւ ըստ թէ ան վկայած էր Յիսուսի համար, թէ նա էր մեսիան՝ Քրիստոսը որ մարդարէական գիրքերու մէջ խոստացուած էր: Պօղոս առաքեալ շարունակեց իր քարոզը եւ ըստ թէ Երուսաղէմի մէջ հրեաներ չհաւատացին Յիսուսի ու զԱյն Պիղատոսին մատնելով խաչին վրայ սպաննել տուին. սակայն Աստուած երրորդ օրը յարուցանեց զԱյն: Ապա Պօղոս յորդորեց ներկաները որ հաւատան Յիսուս Քրիստոսի եւ անոր կատարած փրկագործութեան ու անոր անունով թողութիւն ստանան Աստուծմէ:

Քարոզէն ետք ներկաները Պօղոսէն խնդրեցին յաջորդ Շարաթ նորէն գալ եւ խօսիլ իրենց:

Ժողովուրդը ցրուելէն ետք հրեաներէն եւ նորահաւատ բարեպաշտներէն շատեր հետեւեցան Պօղոսի ու Բառնաբասի, որոնք կը խօսէին անոնց հետ եւ կը յորդորէին գանոնք հաստատ մնալ Աստուծոյ շնորհին մէջ:

Յաջորդ Շարաթ օր գրեթէ ամբողջ քաղաքը հաւաքուեցաւ Պօղոսը լսելու: Սակայն հրեաներ այդ մեծ բազմութիւնը տեսնելով նախանձեցան ու սկսան ընդդիմախօսել Պօղոսի: Այն ատեն Պօղոս եւ Բառնաբաս ըսին.

— Նախ եւ առաջ ձեզի՝ պէտք էր քարոզել Աստուծոյ խօսքը. բայց որովհետեւ դուք զայն կը մերժէք եւ դուք ձեզ արժանի չէք սեպեր յաւիտենական կեանքին, ահա մենք հեթանոսներուն կը դառնանք:

Հեթանոսները այդ խօսքը լսելով ուրախացան եւ Աստուծոյ խօսքը փառաւորեցին: Այդ քաղաքին մէջ շատեր հաւատացին Յիսուս Քրիստոսի: Պօղոս եւ Բառնաբաս

յորդորեցին ու Աստուծոյ խօսքով դաստիարակեցին հաւատոքի եկողները:

Բայց նենգամիտ հրեաներ քաղաքին մեծերը գրգռեցին եւ Պօղոսն ու Բառնաբասը իրենց սահմաններէն դուրս ըրին: Անոնք ալ իրենց ոտքերուն փոշին թօթուելով քաղաքէն դուրս ելան եւ գացին իկոնիոն:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Աստուած Անտիոքի եկեղեցին նման կը ծաղկեցնէ իր բոլոր եկեղեցիները, եթէ անոնք իրենց կոչումին տէրն ըլլալով քարոզեն Քրիստոսի փրկագործութեան աւետարանը ու երկինքի արքայութեան իրաւիրեն մեղաւոր մարդկութիւնը՝ խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ:

2) Աստուած ձեռնտու եղաւ Պօղոսի եւ Բառնաբասի ու անոնք կրցան հոգիներ շահիլ Քրիստոսի համար եւ զանոնք առաջնորդել երկինքի արքայութիւնը ժառանգելու:

3) Մենք ալ իրացնելու ենք Պօղոսի եւ Բառնաբասի իտէալը ու մեր կարելիութեան սահմաններուն մէջ շանալու ենք մեր նմաններուն խօսիլ Քրիստոսի փրկագործութեան եւ անոր պատուիրաններուն մասին, որպէսզի ամեն լսէ Աստուծոյ խօսքը:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

1) Անտիոքի մէջ հրեաներէն զատ ուրիշ որո՞նց քարոզուած էր Աստուծոյ խօսքը:

2) Երրուսաղէմէն ո՞վ դրկուեցաւ Անտիոք:

3) Առաջին անգամ ո՞ր քաղաքին մէջ Քրիստոնեայան անանունեցան Յիսուսի հաւատացողները:

4) Որո՞նք ձեռնադրուելով դրկուեցան առաքելական քառորդեան:

- 5) Սօղոսի ի՞նչ անոն եւս կը տրուէր:
- 6) Պօղոս եւ Բառնաբաս Սելեկիայէն ո՞ւր անցան:
- 7) Ո՞վ էր Սերգիոս Պօղոս կոչուած անձը:
- 8) Պօղոս առաքեալ ինչո՞ւ յանդիմանեց Եղիմաս մոգը:
- 9) Պօղոսի խօսքին վրայ Եղիմասին աչքերը ի՞նչ եղան:
- 10) Պիսիդիայի Աստիորքին մէջ Պօղոս եւ Բառնաբաս Շարաթ օր ո՞ւր գացին:
- 11) Հրեաներու ժողովարանին մէջ Պօղոս որո՞ւ մասին քառեց:
- 12) Քարոզէն եւր մարդիկ Պօղոսէն ի՞նչ խնդրեցին:
- 13) Յաջորդ Շաբաթ օրը ի՞նչ պատահեցաւ:
- 14) Պօղոս եւ Բառնաբաս ի՞նչ ըսին ընդդիմացող հրեաներուն:
- 15) Նենգամիտ հրեաներ քաղաքին մեծերը գրգռելով ի՞նչ ըրին Պօղոսն ու Բառնաբասը:
- 16) Պօղոս եւ Բառնաբաս իրենց ոտքերուն փոշին թօթուելով ո՞ւր գացին:

ԳՈՅԻ ՍՈՐՎԻ

«Գացէ՛ք բոլոր աշխարհ ու Աևետարանը քարոզեցէ՛ք բոլոր ստեղծուածներուն»: Մարկոս 16.15:

ԺԵ. Դաս

**Պօղոսի Առաքելական Առաջին Ծամբորդութիւնը
(Բ.)**

**Քարոզութիւններ Իկոնիոնի եւ Լիւստրայի մէջ
(Գործք 14, 15.1-35)**

Պօղոս եւ Բառնաբաս Իկոնիոնի մէջ մտան Հրեաներուն ժողովարանը ու քարոզեցին Յիսուս Քրիստոսը: Մեծ թիւով Հրեաներ եւ յոյներ հաւատքի գալով յարեցան իրենց: Բայց չհաւատացող Հրեաներ սկսան գրգռել հեթանոսները հաւատացեալներուն դէմ:

Պօղոս եւ Բառնաբաս բաւական ժամանակ շրջեցան հոն եւ համարձակութեամբ քարոզեցին Աստուծոյ խօսքը եւ կատարեցին Հրաշքներ ու նշաններ Սուլը Հոգիին զօրութեամբ: Բայց չարամիտ Հրեաներուն գրգռութեամբ քաղաքին ժողովուրդը երկու մասի բաժնուեցաւ: Ոմանք առաքեալներուն կողքին կեցան, իսկ ոմանք Հրեաներուն հետ եղան:

Օր մըն ալ Հրեաներուն եւ հեթանոսներուն իշխանները յարձակեցան Պօղոսի եւ Բառնաբասի վրայ՝ զանոնք նախատելու եւ քարկոծելու համար: Սակայն Պօղոս եւ Բառնաբաս անոնց դաւադրութիւնը իմանալով Իկոնիոնէն փախան ու գացին Լիկայոնացւոց Լիւստրա եւ Դերբէ քաղաքները ու նաեւ գիւղաքաղաքները՝ Աւետարանը քարոզելու համար:

Լիւստրայի փողոցներուն մէջ նստած էր ի ծնէ կաղ մարդ մը որ երբեք չէր քալած: Ասիկա իր նստած տեղէն հիացումով ու հաւատքով մտիկ կ'ընէր Աստուծոյ խօսքը: Պօղոս առաքեալ իր աչքերը անոր յառելով տեսաւ անոր հաւատքը եւ բարձր ձայնով ըսաւ.

— Մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի անունով կ'ըսեմ քեզի, ուսքի' ելիր ու կանգնէ՛ ուղիդ:

Կաղ մարդը իսկոյն իր տեղէն ցատկելով սկսաւ քալել: Մարդիկ այս հրաշքը տեսնելով զարմացան եւ լիկայոներէն աղաղակեցին եւ ըսին, «Աստուածները մարդկային կերպարանքի տակ մեր մօտ իջեր են»: Անոնք հեթանոս ըլլալով կարծեցին թէ այդ հրաշքը գործողները իրենց երկու կուռքերն են. ուստի անոնց անունով սկսան Բառնաբասը Դիոս կոչել եւ Պողոսը՝ Հերմէս: Մինչ այդ քաղաքի մուտքին վրայ գտնուող Դիոսի տաճարին քուրմը ցուլեր ու պատկեր առած, բազմութեան հետ քաղաքի դրան առջեւ գալով կ'ուզէր զոհ մատուցանել Պողոսի ու Բառնաբասի՝ զանոնք աստուածներ կարծելով:

Այս տեսարանին առջեւ Պողոս եւ Բառնաբաս իրենց հանդերձները պատուեցին եւ ամբոխին մէջէն դուրս ելան բարձրածայն աղաղակելով.

— Մարդիկ, ինչո՞ւ այդ բաները կ'ընէք. մենք ալ ձեզի պէս մարդիկ ենք՝ միեւնոյն բնութեամբ, եւ եկեր ենք ձեզի աւետարանելու որ այդպիսի ունայնութիւններէն դառնաք կենդանի Աստուծոյն, որ ստեղծած է երկինքն ու երկիրը եւ ծովը ու ամէն ինչ որ կայ անոնց մէջ...

Պողոս եւ Բառնաբաս հազիւ կրցան արգիլել ժողովուրդը որ զոհ չմատուցանեն իրենց:

*

**

Մինչ անոնք կը շրջէին ու կ'ուսուցանէին, Անտիոքէն եւ իկոնիոնէն հրեաներ Լիւստրա եկան ու սկսան վիճիլ Պողոսի եւ Բառնաբասի հետ: Ապա ժողովուրդէն շատերը գրգուեցին անոնց դէմ եւ Պողոսը քարկոծելով քաղաքէն դուրս հանեցին՝ կարծելով թէ ան մեռած է: Բայց երբ քրիստոնեայ աշակերտները զինք շրջապատեցին, Պողոս ուսքի ելաւ եւ քաղաք մտաւ:

Հետեւեալ օրը Պողոս Բառնաբասի հետ մեկնեցաւ Դերբէ: Հոն ալ աւետարանեցին եւ շատերը իրենց աշակերտելէ ետք վերադարձան Լիւստրա, իկոնիոն եւ Պիսիդիայի Անտիոքը. ու այսպէս այցելեցին այն բոլոր քաղաքները ուր նախապէս քարոզած էին: Ամէն կողմ դարձեալ քարոզեցին ու նորագարձ քրիստոնեաները յորդորեցին որ հաստատ մնան իրենց հաւատքին վրայ եւ համբերեն նեղութիւններու՝ արժանի ըլլալու համար երկինքի արքայութեան: Անոնց վրայ երէցներ ձեռնադրեցին եւ ծովապահութեամբ ազօթելով նորակազմ եկեղեցիները յանձնեցին Տիրոջ խնամքին:

Այդ բոլոր կարգադրութիւնները ընելով ու քարոզելով հասան Ատալիա, ուրկէ նաւ առնելով վերադարձան Անտիոք՝ իրենց նախկին քաղաքը, ուր ձեռնադրուած էին առաքելական պաշտօնի համար:

Անտիոքի մէջ հաւատացեալներու բազմութիւնը իրենց գալուստը իմանալով՝ փութաց լսելու անոնց առաքելութեան արդիւնքները: Պողոս եւ Բառնաբաս ժողովուրդին պատմեցին իրենց ձեռքով Աստուծոյ կատարած մեծամեծ գործերը այն քաղաքներուն մէջ ուր իրենք այցելած եւ քարոզած էին:

*

**

Անտիոքի մէջ մեծ էր թիւը հեթանոսութենէ դարձած քրիստոնեաներուն, որոնք եռանդուն էին եւ ուրախութեամբ կը հետեւէին Աստուծոյ խօսքերուն: Սակայն կարգ մը հրեայ քրիստոնեաներ Հրէաստանէն Անտիոք երթալով սկսան քարոզել եւ ստիպել անոնց որ հրեաներու նման կէտ առ կէտ պահեն Մովսէս Մարգարէին օրէնքներն ու սովորութիւնները՝ մեղքերու թողութեան արժանանալու եւ երկինքի արքայութիւնը ժառանգելու համար: Անոնք իրենց

— Մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի անունով կ'ըսեմ քեզի, ոտքի՝ ելիր ու կանգնէ՛ ուղիղ:

Կաղ մարդը իսկոյն իր տեղէն ցատկելով սկսաւ քալել: Մարդիկ այս հրաշքը տեսնելով գարմացան եւ լիկայոներէն աղաղակեցին եւ ըսին, «Աստուածները մարդկային կերպարանքի տակ մեր մօտ իջեր են»: Անոնք հեթանոս ոլլալով կարծեցին թէ այդ հրաշքը գործողները իրենց երկու կուռքերն են. ուստի անոնց անունով սկսան Բառնաբասը Դիոս կոչել եւ Պողոսը՝ Հերմէս: Մինչ այդ քաղաքի մուտքին վրայ գտնուող Դիոսի տաճարին քուրմը ցուկեր ու պսակներ առած, բազմութեան հետ քաղաքի դրան առջեւ գալով կ'ուզէր զոհ մատուցանել Պողոսի ու Բառնաբասի՝ զանոնք աստուածներ կարծելով:

Այս տեսարանին առջեւ Պողոս եւ Բառնաբաս իրենց հանդերձները պատուեցին եւ ամբոխին մէջէն դուրս ելան բարձրածայն աղաղակելով.

— Մարդիկ, ինչո՞ւ այդ բաները կ'ընէք. մենք ալ ձեզի պէս մարդիկ ենք՝ միեւնոյն բնութեամբ, եւ եկեր ենք ձեզի աւետարաննելու որ այդպիսի ունայնութիւններէն դառնաք կենդանի Աստուծոյն, որ ստեղծած է երկինքն ու երկիրը եւ ծովը ու ամէն ինչ որ կայ անոնց մէջ...

Պողոս եւ Բառնաբաս հազիւ կրցան արգիլել ժողովուրդը որ զոհ չմատուցանեն իրենց:

*

**

Մինչ անոնք կը շրջէին ու կ'ուսուցանէին, Անտիոքէն եւ Իկոնիոնէն հրեաներ Լիւստրա եկան ու սկսան վիճիլ Պողոսի եւ Բառնաբասի հետ: Ապա ժողովուրդէն շատերը գրգռեցին անոնց դէմ եւ Պողոսը քարկոծելով քաղաքէն դուրս հանեցին՝ կարծելով թէ ան մեռած է: Բայց երբ քրիստոնեայ աշակերտները զինք շրջապատեցին, Պողոս ոտքի ելաւ եւ քաղաք մտաւ:

Հետեւեալ օրը Պողոս Բառնաբասի հետ մեկնեցաւ Դերբէ: Հոն ալ աւետարանեցին եւ շատերը իրենց աշակերտելէ ետք վերադառնութեամբ Լիւստրա, Իկոնիոն եւ Պիսիդիայի Անտիոքը. ու այսպէս այցելեցին այն բոլոր քաղաքները ուր նախապէս քարոզած էին: Ամէն կողմ դարձեալ քարոզեցին ու նորադարձ քրիստոնեաները յորդորեցին որ հաստատ մնան իրենց հաւատքին վրայ եւ համբերեն նեղութիւններու՝ արժանի ըլլալու համար երկինքի արքայութեան: Անոնց վրայ երէցներ ձեռնադրեցին եւ ծոմապահութեամբ աղօթելով նորակազմ եկեղեցիները յանձնեցին Տիրոջ ինամքին:

Այդ բոլոր կարգադրութիւնները ընելով ու քարոզելով հասան Ատալիա, ուրկէ նաւ առնելով վերադառնութիոք՝ իրենց նախկին քաղաքը, ուր ձեռնադրուած էին առաքելական պաշտօնի համար:

Անտիոքի մէջ հաւատացեալներու բազմութիւնը իրենց գալուստը իմանալով՝ փութաց լսելու անոնց առաքելութեան արդիւնքները: Պողոս եւ Բառնաբաս ժողովուրդին պատմեցին իրենց ձեռքով Աստուծոյ կատարած մեծամեծ գործերը այն քաղաքներուն մէջ ուր իրենք այցելած եւ քարոզած էին:

*

**

Անտիոքի մէջ մեծ էր թիւը հեթանոսութենէ դարձած քրիստոնեաներուն, որոնք եռանդուն էին եւ ուրախութեամբ կը հետեւէին Աստուծոյ խօսքերուն: Սակայն կարգ մը հրեայ քրիստոնեաներ Հրէաստանէն Անտիոք երթալով սկսան քարոզել եւ ստիպել անոնց որ հրեաներուն ման կէտ առ կէտ պահեն Մովսէս Մարգարէին օրէնքներն ու սովորութիւնները՝ մեղքերու թողութեան արժանանալու եւ երկինքի արքայութիւնը ժառանգելու համար: Անոնք իրենց

անտեղի քարոզութիւններով սկսան խրտչեցնել ժողովուրդը: Սակայն Պօղոս եւ Բառնաբաս այդ հրեայ քարոզիչներուն դէմ կեցան:

Երբ այդ վէճը սուր բնոյթ ստացաւ, Անտիռքի եկեղեցին մի քանի եղբայրներու հետ Երուսաղէմ զրկեց Պօղոսն ու Բառնաբասը՝ առաքեալներուն կարծիքը առնելու այդ հարցին մասին:

Երուսաղէմի մէջ առաքեալներն ու երէցները ժողով գումարեցին, եւ թեր ու դէմ կարծիքներու փոխանակումէն ետք յարմար դատեցին որ հեթանոսութենէ քրիստոնեայ դարձող հաւատացեալները զերծ կացուցուին մովսիսական օրէնքի արտաքին սովորութիւններէն, որոնք շուրջն էին Յիսուս Քրիստոսի փրկագործութեան զոր կատարած էր Ան՝ խաչին վրայ իր սուրբ արիւնը թափելով:

Երուսաղէմի ժողովը շեշտը դրաւ հաւատքի ու վերանորոգեալ սրբութեան կեանքին վրայ, որուն պարտաւոր էին հետամտելու հեթանոսութենէ քրիստոնեայ դարձողները, հեռու մնալով կուռքերու պղծութիւններէն եւ անբարոյութենէ: Ուստի առաքեալներն ու երէցները այդ ուղղութեամբ թուղթ մըն ալ գրեցին Անտիռքի եկեղեցին եւ իրենց կողմէ Բարսաբա մականուանեալ Յուղան եւ Շիղան Անտիռք զրկեցին, Պօղոսին եւ Բառնաբասին հետ, որ հոն պարտն ու պատշաճը տնօրինեն:

Երուսաղէմի ժողովին կողմէ զրկուած թուղթը Անտիռքի եկեղեցիին մէջ կարդացուելով հանդարտեցուց հաւատացեալներուն միտքերը եւ դադրեցան վէճերը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Պօղոս եւ Բառնաբաս հաւատենվ, նուիրումով եւ համբերութեամբ կատարեցին իրենց առաքելութիւնը՝ միշտ նկատի ունենալով Աստուծոյ խօսքին տարածումը եւ մեղաւորներուն փրկութիւնը: Անոնց անձնուրացութիւնը

օրինակ դառնալու է բոլոր հաւատացեալներուն, մանաւանդ Քրիստոսի եւ անոր սուրբ եկեղեցւոյն նուիրեալ սպասարկուներուն:

2) Տարակարծութիւններ եւ վէճեր յանախ կրնան պատահիլ եկեղեցիներէ ներս եւ վրդովել հաւատացեալները: Այդպիսի պարագաներուն պէտք է դիմել եկեղեցւոյ վերին իշխանութեան ու հնագանդիլ անոր որոշումին եւ հրահանգներուն: Անտիռքի եկեղեցին վէճը կրնար սաստկանալ եւ կործանարար արդիւնքի յանգիլ, եթէ անոր պաշտօնէութիւնը Երուսաղէմ՝ առաքեալներու հեղինակութեան չդիմէր:

3) Երբ Յիսուս Քրիստոս խաչին վրայ իր սուրբ արիւնը թափեց աշխարհի փրկութեան համար, այլեւս կարիք չմնաց կատարելու Հին Ուխտի մովսիսական օրէնքներն ու ծէսերը եւ ձեւականութիւնները, որովհետեւ անոնք ստուերն էին մեր Տիրոց փրկագործութեան: Հետեւարար Յիսուսի խաչելութեան եւ թափած արեան շնորհիւ մեղաց բողութեան կրնային արժանանալ բոլոր մեղաւորները: Ով որ Յիսուսի անոնք կանչէր՝ կրնար փրկուիլ իր մեղքերէն, որով այլեւս պայման էր միայն հաւատք ու մաքուր նկարագիր ունենալ Աստուծոյ շնորհին արժանանալու եւ երկինքի արքայութիւնը ժառանգելու համար: Երուսաղէմի ժողովը շեշտը դրաւ այս երկու կէտերուն վրայ:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

1) Լիստրայի մէջ Պօղոս ի՞նչ ըսաւ ի ծնէ կաղ մարդուն:

2) Կաղ մարդուն բժշկութիւնը տեսմելով մարդիկ ի՞նչ աղաղակեցին:

3) Դիուսի տաճարին բուրմը ի՞նչ ըրաւ:

4) Պօղոս եւ Բառնաբաս իրենց հանդերձները պատուելով ի՞նչ ըրին եւ ի՞նչ ըսին ժողովուրդին:

5) Անտիռքէ եւ հկոնիոնէ եկող չարամիոն հրեաները ի՞նչ ըրին:

6) Պողոս ի՞նչ վիճակի մէջ քաղաքէն դուրս քաշ-կրուսուեցաւ:

7) Պողոս եւ Բառարաս իրենց առաքելական ճամբոր-դութիւնը վերջացնելէ ետք ո՞ւր վերադարձան:

8) Կարգ մը հրեայ քրիստոնեաներ Հրէաստանէն Անտ-իռք երթալով ի՞նչ քարոզեցին քրիստոնէորինը ընդունող հեթանոսներուն:

9) Որո՞նք դէմ կեցան եւ հակածառեցին այդ քարոզիչ-ներուն:

10) Անտիռքի եկեղեցին ինչո՞ւ Երուսաղէմ որկեց Պողոսն ու Բառարասը:

11) Սուպենալները ինչո՞ւ ժողով գումարեցին Երուսաղէմի մէջ:

12) Երուսաղէմի ժողովը ի՞նչ որոշեց եւ ի՞նչ ըրաւ:

13) Երուսաղէմի ժողովէն դրկուած թուղթը ի՞նչ ազդե-ցութիւն գործեց Անտիռքի եկեղեցին մէջ:

ԳՈԾ ՍՈՐՎԻԼ

«Կը հաւատանք թէ Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհրով կը փրկուինք մենք, ինչպէս եւ անոնք»: Գործը 15.11:

ԺԶ. Դաս

Պողոսի Առաքելական Երկրորդ Ճամբորդութիւնը (Ա.)

(Գործը 15.36-41 եւ 16.1-40)

Պողոս առաքեալ ժամանակ մը Անտիռք մնալէ վերջ Շիղային հետ ձեռնարկեց առաքելական երկրորդ ճամբոր-դութեան:

Անոնք Անտիռքէն ելլելով պտըտեցան Սիւրիոյ եւ Կի-լիկիոյ մէջ ու քարոզեցին:

Պողոս կ'այցելէր իր հիմնած նախկին եկեղեցիները եւ կը քաջալերէր հաւատացեալները: Անոնց կ'աւանդէր երուսաղէմի ժողովին կողմէ իրեն ապսպրուած պատուէր-ները եւ ամենուն կը սորվեցնէր Աստուծոյ խօսքը:

Լիւստրայի մէջ հանդիպեցան Տիմոթէոս անունով քա-րեպաշտ երիտասարդի մը եւ զայն իրենց հետ առին: Հե-տագային Տիմոթէոս շատ օգտակար եղաւ Պողոսին ու եպիսկոպոսութեան աստիճան ստանալով մեծ ծառայութիւն մատուցանեց Աւետարանի քարոզութեան:

Պողոս եւ Շիղա զանազան քաղաքներ պտըտելէ վերջ հասան Տրովաղա: Այնտեղ, գիշերը Պողոս տեսիլք մը ունեցաւ: Մակեդոնացի մարդ մը կանգնած՝ կ'աղաչէր իրեն եւ կ'ըսէր, «Մակեդոնիա անցիր եւ օգնէ՛ մեզի»:

Այդ տեսիլքէն վերջ Պողոս եւ Շիղա Մակեդոնիա գա-ցին եւ մտան Փիլիպպէ քաղաքը ուր կար հոռմէական գա-ղութ մը: Շարաթ օր քաղաքէն դուրս գետեզերք գացին, որ աղօթքի վայր համարուած էր եւ տեղւոյն հրեայ կիները սովորութիւն ունէին հոն հաւաքուելու: Պողոս, Շիղա եւ իրենց հետ եղողները հաւաքուող կիներուն սկսան խօսիլ Աստուծոյ խօսքը: Ունկնդիր կիներուն մէջէն Լիդիա անունով ծիրանի զգեստներ ծախող կին մը Պողոսի խօս-քերէն ազդուելով հաւատքի եկաւ եւ իր տունով մկրտը-

Նեցաւ: Ապա իր տունը հրաւիրելով հիւրասիրեց Պօղոսն ու Շիղան:

Օր մը աղօթքի երթալու ատեն հանդիպեցան աղախինի մը որ հարցուկ ոգի ունէր եւ բախտագուշակովիւն ընելով իր տէրերուն մեծ շահ կը բերէր: Այս աղախինը Պօղոսին եւ անոր ընկերներուն ետեւէն իյնալով կ'աղաղակէր ու կ'ըսէր, «Այս մարդիկը բարձրեալ Աստուծոյ ծառաներն են, որ կը ծանօթացնեն ձեզի փրկութեան ճամբան»:

Այսպէս շատ օրեր այս աղախինը նոյն բանը կ'ընէր: Օր մըն ալ Պօղոս նեղանալով՝ դարձաւ ու անոր ներսիդին եղող ոգիին ըսաւ.

— Յիսուս Քրիստոսի անունով կը պատուիրեմ քեզի, ելի՛ր ատկէ:

Նոյն ժամուն ոգին ելաւ ու աղախինը հանգստացաւ: Սակայն անոր տէրերը այս բանը տեսնելով նեղուեցան, քանի որ իրենց վաստակին յոյսը կտրեցաւ: Ուստի Պօղոսն ու Շիղան բռնեցին ու քաղաքին հրապարակ՝ իշխաններուն եւ զօրագլուխներուն առջեւ հանելով ամրաստանեցին եւ ըսին.

— Այս մարդիկը մեր քաղաքը իրար կ'անցընեն. իրենք հրեայ են եւ այնպիսի սովորութիւններ կը քարոզեն, որոնք մեզի՝ հոռմայեցիներուն համար անընդունելի եւ անդործադրելի են:

Բազմութիւնը հաւաքուեցաւ անոնց շուրջ: Իսկ քաղաքին զօրագլուխները առանց դատաստան տեսնելու ծեծել տուին Պօղոսն ու Շիղան եւ զանոնք խոշտանգելէ վերջ բանտ նետեցին, ու բանտապետին պատուիրեցին որ զգուշութեամբ պահէ: Բանտապետն ալ զանոնք դրաւ ներքին բանտը եւ անոնց ոտքերը կոճղի մէջ ամրապնդեց:

Կէս գիշերին Պօղոս եւ Շիղա կ'աղօթէին ու զԱստուած կ'օրհնէին բանտին մէջ. իսկ միւս բանտարկեալներն ալ զիրենք մտիկ կ'ընէին: Յանկարծ մեծ շարժ մը եղաւ եւ բանտին հիմերը սասանեցան: Իսկոյն բոլոր դռները բացուեցան ու բանտարկեալներուն կապերը քակուեցան:

Երբ բանտապետը արթնցաւ ու բանտին դռները բացուած տեսաւ, կարծեց թէ բոլոր բանտարկեալները փախած են եւ այդ պատճառով ալ ինք ծանր պատիժի պիտի ենթարկուի՝ որպէս անպարտաճանաչ պաշտօնեայ: Ուստի անմիջապէս իր սուրբ քաշեց ինքզինք սպաննելու համար: Պօղոս առաքեալ այս բանը տեսնելով բարձրաձայն կանչեց եւ ըսաւ.

— Քու անձիդ մի՛ վնասեր, որովհետեւ բոլորս ալ հոս ենք:

Բանտապետը ճրագ մը ուզեց եւ ներս վազելով ինկաւ Պօղոսի եւ Շիղայի առջեւ: Ապա զանոնք բանտէն դուրս հանելով իր տունը տարաւ եւ ըսաւ.

— Տէրեր, ի՞նչ պէտք է ընեմ որ փրկուիմ:

— Հաւատա՛ Տէր Յիսուս Քրիստոսի ու պիտի փրկուիս դուն եւ քու տունդ, — ըսին Պօղոս ու Շիղա եւ Տիրոջ պատգամը խօսեցան անոր ու ամէն անոնց որոնք անոր տան մէջ կը գտնուէին:

Բանտապետը Պօղոսին եւ Շիղային վէրքերը լուաց ու Յիսուս Քրիստոսի հաւատալով մկրտուեցաւ իր բոլոր տունով: Ապա անոնց առջեւ սեղան դրաւ, հիւրասիրեց եւ ուրախացաւ իր ընտանեկան պարագաներով միհասին:

Առաւոտուն, քաղաքին զօրագլուխները իրենց սպասաւորներուն հետ լուր զրկեցին բանտապետին եւ յանձնարարեցին որ ազատ արձակէ Պօղոսն ու Շիղան:

Երբ բանտապետը այս լուրը հազորդեց, Պօղոս ըսաւ.

— Առանց դատաստան տեսնելու մեզ յայտնապէս ծեծեցին ու հիմա գաղտո՞ւկ կ'ուզեն արձակել: Մենք հոռմայեցի* ենք, թող իրե՛նք զան ու մեզ հանեն:

*) Առաքեալերու ժամանակ Միջերկրական ծովուն եզերքները գտնուող բոլոր երկիրները մաս կը կազմէին հռոմէական կայսրութեան: Այս հսկայ կայսրութեան տարածքին վրայ կային քացառիկ քաղաքներ, որոնց մէջ ծնած անձերը կը ստանային Հռոմի Քաղաքացիութիւն և կը կոչուէին Հռոմայեցի: Այս քացառիկ քաղաքներէն մէկն էր նաև Տարտոն, որ ծնած էր Պօղոս Առաքեալ: Հոռմի քաղաքացիութիւն կրնային ստանալ նաև այն անձերը որոնք կայսրութեան մէծ ծառայութիւն մը կը մատոցանէին: →

Զօրագլուխները երբ անոնց հռոմայեցի ըլլալը իմացան, չատ վախցան, քանի որ օրէնքին առջեւ պատասխանատու էին իրենց անարդար ու կոշտ վարմունքին համար: Ուստի եկան Պօղոսին եւ Շիղային քով ու քաղցրութեամբ խօսեցան անոնց հետ՝ խնդրելով որ այդ քաղաքէն մեկնին:

Պօղոս եւ Շիղա բանտէն ելլելով գացին Լիդիայի տունը: Ապա Փիլիպպէի նորադարձ քրիստոնեաները յորդորելէ եւ խրախուսելէ ետք մեկնեցան քաղաքէն՝ ուրիշ տեղեր եւս աւետարանելու:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Քրիստոսի սէրը ստիպեց Պօղոսն ու Շիղան ճենարկելու առաքելական երկրորդ ճամրորդութեան մը: Անոնք սիրայօժար յանձն առին ամէն տեսակ նեղութիւններ ու չարչարանքներ, աւետարանի լոյսը տարածելու եւ մեղաւոր մարդոց սիրտերը Աստուծոյ դարձնելու համար:

2) Պօղոսի եւ Շիղայի բանտարկութիւնը պատճառ դարձաւ որ հեթանոս բանտապետը իր տունով հաւատայ Յիսուս Քրիստոսի եւ մկրտուելով փրկուի իր մեղքերէն:

3) Քրիստոսի անուան համար հաւատացեալներուն կրած հալածանքներն ու նեղութիւնները բեղմնաւոր կը դարձնեն ենթականներուն հաւատէր եւ անոնք պատճառ կը դառնան մեղաւորներուն առ Աստուծած դարձին: Հետեւար երբ քրիստոնէական հաւատէի համար հալածանք կամ նեղութիւն հասնի, վիատելու չենք. այլ աղօքքով իննդրելու ենք Աստուծմէ որ մեզ հաւատէի մէջ զօրացնէ, ընկրկումէ փրկէ եւ մեզ հալածողներն ալ հաւատէի բերէ:

Որեւէ իշխանութիւն իրաւունք չուներ առանց դատաստանի հոռմայեցի մը պատժելու կամ խոշտանգելու. այսապէս՝ իր արարքին համար պատախանատու կը մնար Հոռմի կայսեր առջև:

Պօղոս և Շիղա Հոռմի քաղաքացիութիւն ունէին, և եթէ ուզէին՝ կրնային բողոքել Հոռմի կայսեր ու պատժել տապ այն զօրագուխները, որոնք խոշտանգած եւ բանտ նետած էին զիրենք՝ առանց դատաստանի:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Պօղոս իր առաքելական երկրորդ ճամրորդութիւնը որո՞ւն հետ կատարեց:
- 2) Պօղոս գիշերը տեսիլքի մէջ ի՞նչ տեսաւ:
- 3) Ո՞ր կինը Պօղոսի խօսքերէն ազդուելով Յիսուսի հաւատաց եւ իր տունովը մկրտուեցաւ:
- 4) Հարցուկ ոգի ունեցող աղախինը ի՞նչ կ'աղաղակէր:
- 5) Պօղոս ի՞նչ ըսաւ հարցուկ ոգին եւ աղախինը ի՞նչ եղաւ:
- 6) Աղախինին տէրերը ինչո՞ւ զայրացան Պօղոսի եւ Շիղայի դէմ եւ ի՞նչ ըրին անոնց:
- 7) Բաղարքին զօրագլուխները Պօղոսն ու Շիղան ի՞նչ ըրին:
- 8) Կէս գիշերին Պօղոս եւ Շիղա բանտին մէջ ի՞նչ կ'ընէին:
- 9) Յանկարծ ի՞նչ պատահեցաւ:
- 10) Բանտապետը ինչո՞ւ կ'ուզէր ինքինք սպաննել:
- 11) Պօղոս առաքեալ ի՞նչ ըսաւ բանտապետին:
- 12) Բանտապետը Պօղոսին ձայնը առնելէ ետք ի՞նչ ըրաւ:
- 13) Բանտապետը ի՞նչ հարցուց Պօղոսի եւ Շիղայի:
- 14) Պօղոս եւ Շիղա ի՞նչ պատասխաննեցին անոր:
- 15) Բանտապետը ո՞ւր տարա զանոնք եւ ի՞նչ ըրաւ:
- 16) Բանտապետը Յիսուսի հաւատալէ ետք ի՞նչ ըրաւ:
- 17) Առայօտուն զօրագլուխները իրենց սպասարկները դրկելով ի՞նչ յանձնարարնեցին բանտապետին:
- 18) Պօղոս առաքեալ ի՞նչ պատասխաննեց զօրագլուխներուն, բանտապետին միջոցաւ:

ԳՈՅՑ ՍՈՐՎԻԼ

«Հաւատա՛ Տէր Յիսուս Քրիստոսի ու պիտի փրկուիս դուն եւ քու տունդ»: Գործք 16.31:

ԺԷ. Դաս

Պողոսի Առաքելական Երկրորդ Ծամբորդութիւնը (Բ.)

Աւետարանչութիւն Թեսաղոնիկէի և Բերիայի Մէջ (Գործք 17.1-34, 18.1-22)

Պողոս եւ Շիղա Փիլիպպէէն ելան եւ զանազան տեղեր պտըտելէ ու քարոզելէ ետք հասան Թեսաղոնիկէ։ Պողոս առաքեալ ըստ իր սովորութեան գնաց հրեաներուն ժողովարանը եւ երեք Շաբաթօրեր ժողովուրդին խօսեցաւ Յիսուս Քրիստոսի փրկագործութեան մասին։ Աստուածաշունչի մարգարէական գիրքերը մեկնելով կը բացատրէր անոնց եւ ցոյց կուտար թէ Քրիստոս պէտք էր չարչարուէր ու յարութիւն առնէր։

Հրեաներէն ոմանք հաւատալով յարեցան Պողոսի եւ Շիղայի։ Յոյներէն ալ մեծ թիւով մարդիկ եւ երեւելի յոյն կիներ հաւատացին, բայց չհաւատացող հրեաները նախանձեցան ու աղմուկ հանելով քաղաքը խոռվեցին։ Յարձակեցան Յասոն անունով հաւատացեալ մարդու մը տան վրայ՝ Պողոսն ու Շիղան ճեռք անցընելու յոյսով։ սակայն զանոնք հոն չգտնելով՝ Յասոնը բռնեցին եւ անոր հետ մի քանի բարեպաշտ քրիստոնեաներ քաշքելով տարին քաղաքապետներուն առջեւ ու կանչուրուտելով ըսին։

— Անոնք որ աշխարհը խոռվեցին հո՛ս հասեր են եւ Յասոնն ալ զանոնք իր տունը ընդուներ է։ Ասոնք ամէնքը կայսեր Հրամաններուն հակառակ կը գործեն՝ ըսելով թէ ուրիշ թագաւոր մը կայ, Յիսուս անունով։

Քաղաքապետները այս խօսքերը լսելով խոռվեցան, սակայն Յասոնէն ու միւս քրիստոնեաներէն երաշխաւորութիւն առնելով՝ ազատ արձակեցին զանոնք։

Այս դէպքին վրայ քրիստոնեայ Եղբայրները գիշերով Բերիա ուղարկեցին Պողոսն ու Շիղան, որոնք հոն հասնելով գացին Հրեաներուն ժողովարանը ու քարոզեցին Աստուծոյ խօսքը։

Բերիայի հրեաները Թեսաղոնիկէի մէջ եղողներէն աւելի ազնիւ ըլլալով՝ կատարեալ յօժարութեամբ ընդունեցին Աստուծոյ խօսքը եւ սկսան քննել Հին Կտակարանի գիրքերը՝ տեսնելու համար թէ արդեօք ստո՞յգ էին Պողոսի խօսքերը։

Անոնցմէ շատեր հաւատացին։ միեւնոյն ատեն մեծ թիւով յոյներ ալ հաւատալով գալով քրիստոնեայ դարձան։ Բայց Թեսաղոնիկէի հրեաները երբ իմացան թէ Բերիայի մէջ ալ Պողոս քարոզած է, հոն ալ գացին եւ ժողովուրդը գրգուեցին։ Այն ատեն հաւատացեալ Եղբայրները անմիջապէս Պողոսը Աթէնք տարին ու խոստացան Շիղան եւ Տիմոթէոսը շուտով իր քով դրկել։

Քարոզութիւն Աթէնքի Մէջ

Պողոս առաքեալ Աթէնքի մէջ Շիղային ու Տիմոթէոսին սպասելով հանդերձ կը քարոզէր Քրիստոսի փրկութեան աւետարանը, եւ բոլոր քաղաքը կուապաշտութեան մէջ ընկըզմած տեսնելով հոգիով անհանգիստ կ'ըլլար։ Ուստի հրեաներուն կը խօսէր իրենց ժողովարանին մէջ, իսկ հրապարակներու վրայ ալ ամէն օր կը քարոզէր Աստուծոյ խօսքը որո՞նց որ հանդիպէր։

Եպիկուրեան* եւ Ստոյիկեան** փիլիսոփաներէն ո-

*) Եպիկուրեանները հեթանոս փիլիսոփայական մտածողութեան մը հետևողներն էին, որոնք միտքապաշտ ըլլալով կ'ուրանային Աստուծոյ հախախնամութիւնը, հոգիի անմահութիւնն ու մեռելոց յարուքիւնը։ Անոնք երջանկութիւնը կը փնտէին հաճոյքի մէջ. սակայն կը դատապարտէին մոլորիւնները՝ այն պատճառով որ ամոնք կը նուազեցնէին մարդոց իմացական երջանկութիւնը։ Բայց Պողոս առաքեալ ժամանակ Եպիկուրեանները իրենց

մանք Պողոսի խօսքերը լսելով կը հակածառէին անոր: Անոնցմէ ոմանք իրարու հարց կու տային ըսելով, «Այս սերմանաքաղը*** ի՞նչ ըսել կ'ուզէ»: Ուրիշներ ալ կ'ըսէին, «Կ'երեւի թէ օտար աստուածներու քարոզիչ է»: Ուստի Պողոսը տարին Արիսպագոս**** եւ ըսին.

— Կրնա՞նք իմանալ թէ ինչ է քու քարոզած այս նոր վարդապետութիւնդ:

Պողոս առաքեալ անոնց առջեւ կանգնելով ըսաւ.

— Ո՞վ Աթենացիներ, կը տեսնեմ որ ամէն տեսակէտով խիստ կրօնասէր մարդիկ էք դուք: Վասնզի երբ կը պտրտէի եւ կը դիտէի ձեր պաշտամունքները, գտայ բագին մը, որուն վրայ գրուած էր՝ «Անծանօթ Աստուծոյն»: Արդ, ես ձեզի կը քարոզեմ Այն՝ զոր դուք կը պաշտէք առանց ճանչնալու:

Այսպիսի նախաբանով մը սկսաւ Պողոս իր ատենաբանութիւնը եւ ներկաներուն բացատրեց թէ Աստուած ստեղծած է երկինքն ու երկիրը: Ան մարդոց ձեռքով չինուած տաճարներու մէջ չի բնակիր, եւ ոչ ալ՝ իրբեւ բանի մը կարօտ՝ կը պաշտուի մարդկային ձեռքերով: Ի՞նքն է որ ամենուն կու տայ կեանք եւ չունչ: Բոլոր ազգերը ստեղ-

զմբոնումին հակառակ՝ անձնատուր եղած էին հեշտութիւններու և մոլութիւններու:

**) Սոտիյկեաններն ալ ուրիշ փիլիսոփայական հոսանք մը կը կազմէին, որոնք կը սորվեցնեին բնույթեան օրէքներուն համաձայն կեանք մը ապրի, արհամարհել փորձանքները, ձախորդութիւններն ու ցաւերը և շշանալ, շխանդավառուիլ յաջողութիւններէն: Պողոս առաքեալի օրերուն այս աղանդը բառական տարածուած էր Աթէնքի մէջ:

***) Սերմանաքաղ կը նշանակէ ուրիշներուն կարկտան խօսքերով քարոզութիւն ընող:

****) Կարգ մը աղքիւններու համաձայն Արիսպագոսը նշանաւոր ատեան մըն էր Աթէնքի մէջ, ուր կը դատուէին զանազան յանցապարտներու կարգին նաեւ կուոքերու դէմ խօսողներն ու հայտոյութիւն ընողները: Իսկ ոմանց համաձայն Արիսպագոսը ատեան մը չէր, այլ՝ փիլիսոփաներու ակնոմք մը, ուր ամէն մարդ ազատ էր ատենաբաններու կամ ճառախօսներու: Արիսպագոսը միշտ լեցուն կ'ըլլար հետաքրքիր ունկնդիրներով, որովհետեւ Աթենացիներն ու օտար այցելուները կը սիրէին նոր բաներ ըսել ու լսել:

ծած է մէկ արիւնէ եւ անոնց համար հաստատած է ժամանակաշրջաններ եւ բնակութեան սահմաններ, որպէսզի անոնք զինք փնտուեն ու գտնեն: Աստուած հեռու չէ մեղմէ, քանի որ մենք Անով կ'ապրինք եւ Անով կը շարժինք: Մենք ցեղակից ենք Աստուծոյ, հետեւաբար սիսալ է կարծել թէ Աստուածութիւնը նման եղած ըլլայ մարդկային արուեստով եւ հնարամտութեամբ քանդակուած ունկին, արծաթին կամ քարին: Այժմ Աստուած ամէն տեղ մարդոց կը պատուիրէ որ ապաշխարեն իրենց մեղքերուն համար, քանի որ Ան սահմանած է օր մը՝ որուն մէջ պիտի դատէ աշխարհը արդարութեամբ՝ այն Մարդուն (Յիսուս Քրիստոսի) ձեռքով զոր նշանակած է այդ բանին:

Այս բոլոր բաները պատմելէ ետք Պողոս առաքեալ խօսքաւ Աստուծոյ Որդուոյն՝ Քրիստոսի մարդեղութեան, յայտնութեան, փրկագործութան եւ յարութեան մասին, ու շեշտը դրաւ մեռելոց յարութեան եւ յաւիտենական կեանքի վրայ:

Մտիկ ընողներէն ոմանք երբ «Մեռելոց յարութիւն» խօսքը լսեցին, սկսան Պողոսը ծաղրել: Ոմանք ալ ըսին.

— Այդ բանին համար ուրիշ անգամ քեզի մտիկ պիտի ընենք:

Պողոսի ատենաբանութիւնը մտիկ ընողներուն մէջ գտնուեցան նաեւ մի քանի անձեր, որոնք հաւատացին Յիսուս Քրիստոսի եւ յարեցան Պողոսի: Այդ փոքրաթիւ խումբը եղաւ կորիզը Աթէնքի եկեղեցիին, որուն անդամները հետզհետէ բազմացան:

Քարոզութիւններ Կորնթոսի Մէջ

Պողոս առաքեալ Աթէնքէն անցաւ Կորնթոս: Հոն գտաւ Ակիւղաս անունով հրեայ վրանագործ մը, որ իր կնոջ՝ Պրիսկիղայի հետ հալածական՝ նոր եկեր էր իտալիայէն:

Պօղոս ինք ալ վրանագործ ըլլալով անոնց քով կեցաւ եւ միասին աշխատեցան:

Պօղոս Շաբաթ օրերը ժողովարանին մէջ կը խօսէր ու կը համոզէր հրեաներն ու յոյները: Երբ Շիղա եւ Տիմոթէոս Մակեդոնիայէն Կորնթոս եկան, Պօղոս սկսաւ աւելի եռանդով քարոզել ու համոզել հրեաները թէ Յիսուսն է մարգարէական գիրքերուն մէջ խոստացուած մեսիան՝ Աստուծոյ Որդին:

Երբ հրեաները չուզեցին հաւատալ ու դէմ կենալով հայՀոյեցին, Պօղոս իր զգեստները թօթուելով ըսաւ անոնց.

— Ձեր արիւնը ձեր զլիուն. ես անպարտ եմ: Ասկէ վերջ կ'երթամ հեթանոսներուն:

Աստուած Պօղոսը զօրացնելու համար գիշեր մը տեսիլքով յայտնուեցաւ եւ ըսաւ, «Մի՛ վախնար, այլ խօսէ եւ լուռ մի՛ կենար, վասնզի ես քեզի հետ եմ եւ ուեւ մէկը քեզի դէմ պիտի չելլէ՛ քեզի վնաս մը հասցնելու, քանզի ես շատ ժողովուրդ ունիմ այս քաղաքին մէջ»:

Պօղոս Կորնթոսի մէջ մնաց մէկուկէս տարի եւ շատերուն քարոզեց Աստուծոյ խօսքը եւ զանոնք դաստիարակեց:

Օր մը հրեաները միաբանութեամբ յարձակեցան Պօղոսի վրայ եւ զայն բռնելով տարին քաղաքին ատեանը եւ փոխանորդ բդեշխին՝ Գալիոնի առջեւ հանելով ամբաստանեցին եւ ըսին.

— Այս մարդը խաբերայ մըն է եւ մարդոց կը սորվեցընէ օրէնքէ դուրս՝ զԱստուած պաշտել:

Երբ Պօղոս խօսելու կը պատրաստուէր, Գալիոն հրեաները ատեանէն դուրս վռնտելով ըսաւ.

— Եթէ ձեր ամբաստանութիւնը անիրաւութեան կամ չար գործի մը համար ըլլար, ձեզի մտիկ կ'ընէի: Խսկ եթէ խնդիրը ձեր կրօնքին շուրջ կը դառնայ, դուք ձեզի տեսէք այդ դատը, որովհետեւ ես այդպիսի բաներու դատաւոր ըլլալ չեմ ուզեր:

Այս դէպքէն վերջ Պօղոս առաքեալ կորնթոսի մէջ ատեն մը եւս մնալէ ետք, Ակիւղասի եւ Պրիսկիղայի ընկերակցութեամբ Եփեսոս գնաց: Հոն ալ քարոզեց հրեաներու ժողովարանին մէջ եւ ապա իր ընկերակիցները Եփեսոս ձգելով ինք նաւով գնաց Պաղեստինի կեսարիա քաղաքը եւ անկէ անցաւ Երուսաղէմ: Հոն ողջունեց տեղւոյն եկեղեցին առաջնորդներն ու ժողովուրդը եւ ապա գնաց Անտիոք:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Պօղոս եւ Շիղա Աստուծոյ ապահնեցան եւ չընկըրկեցան իրենց դէմ ցցուող Անդուրիւններուն եւ հալածանեններուն առջեւ: Անոնիք անդադար քարոզեցին Քրիստոսի աւետարանը եւ յաջողեցան մարդոց սիրտերը Աստուծոյ դարձնել ու հիմնել եկեղեցիներ իրենց այցելած վայրերուն մէջ:

2) Պօղոս թէ՛ համարակ էր եւ թէ ալ իմաստուն՝ իր խօսքերուն մէջ: Ան նախ կը գնահատէր մարդոց լաւ յատկուրիւնները եւ ապա իր խօսքը կ'ուղղէր անոնց: Պօղոս առաքեալի նման մենք ալ շանալու ենք իմաստուն ըլլալ ու տեղին համեմատ գնահատել մարդոց լաւ յատկուրիւնները եւ ապա խօսիլ Աստուծոյ խօսքը:

3) Հրեաներ մերժեցին Աստուծոյ խօսքը եւ իրենց կամակորուրեան պատճառով դուրս մնացին Աստուծոյ թագաւորուրենէն: Մինչդեռ հեթանոս ժողովուրդներ հաւատէի գալով Աստուծոյ որդիներ կոչուեցան եւ արժանի եղան երկինքի արքայուրիւնը ժառանգելու:

4) Մենք ալ կրնանք դուրս մնալ Աստուծոյ թագաւորուրենէն, եթէ մերժենք Աւետարանին խօսքերը ու թաւալինք մեղքի տիղմին մէջ: Ազգեր, ժողովուրդներ, ընտանիքներ եւ անհատներ եթէ Աստուծոյ խօսքէն հեռանալով մեղսալից կեանք ապրին, կը կործանին:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Պողոս և Շիղա Թեսաղոնիկէ հասնելով ի՞նչ ըրին:
- 2) Որո՞նք յարձակեցան Յատնի տաճ Վրալ. ինչո՞ւ համար:
- 3) Ամբոխը Յատնը ո՞ւր տարա:
- 4) Քրիստոնեաներ գիշերով ո՞ւր դրկեցին Պողոսն ու Շիղան:
- 5) Պողոս և Շիղա Բերիայի մէջ ի՞նչ ըրին:
- 6) Հաւատացեալ եղբայրները ինչո՞ւ Պողոսը Աթէնք տարին:
- 7) Արիսպագոսի մէջ Պողոս ի՞նչ խօսեցաւ:
- 8) Պողոսի քարոզը ի՞նչ ազդեցութիւն գործեց ունկնդիրներուն վրայ:
- 9) Պողոս Աթէնքէն մեկնելով ո՞ւր գնաց:
- 10) Պողոս Կորմթոսի մէջ որո՞նց քով կեցաւ:
- 11) Ի՞նչ էր Պողոսի արհեստը:
- 12) Տեսիլքի մէջ Սատուած ի՞նչ ըսաւ Պողոսի:
- 13) Կորմթոսի հրեաները Պողոսը բռնելով ո՞ւր տարին:
- 14) Գալիոն ի՞նչ ըսաւ հրեաներուն և ի՞նչ ըրաւ:
- 15) Պողոս առաքեալ Կորմթոսէն ո՞ւր անցաւ և այնտեղէն նաև առնելով ո՞ւր գնաց:

ԺԵ. Դաս

**Պողոսի Առաքելական Երրորդ
Ճամբորդութիւնը
(Ա.)**

(Գործք 18.23-28, 19.1-20)

Պողոս առաքեալ ժամանակ մը Անտիոք մնալէ ետք, ձեռնարկեց ճամբորդութեան մը եւս, Աւետարանի քարոզութեան համար: Նախ շրջեցաւ Գաղատացւոց երկիրը ու անկէ անցաւ Փոխւզիա՝ միշտ քարոզելով; եկեղեցիներ հիմնելով եւ հաւատքի մէջ հաստատելով նախապէս քրիստոնեայ դարձողները:

Այդ օրերուն Ապողոս անունով ուսեալ եւ ճարտասան հրեայ մը Եփեսոս գնաց: Այս մարդը Սուրբ Գրոց հմուտ էր եւ նոյն ատեն Տիրոջ ճամբուն տեղեակ ըլլալով՝ եռանդով կը խօսէր ու կ'ուսուցանէր Յիսուսի մասին: Սակայն Ապողոս գիտէր միայն Յովհաննէսի մկրտութիւնը:

Պողոս առաքեալի արհեստակից ու բարեկամ՝ Ակիւզաս եւ անոր կինը՝ Պրիսկիղա իրենց մօտ առին Ապողոսը եւ աւելի ճիշդ կերպով բացատրեցին Աստուծոյ ճամբան:

Ապողոս Եփեսոսի քրիստոնեայ եղբայրներէն յանձնարարական թուղթեր առնելով Աքայիս գնաց եւ ապա Կորնթոս անցնելով մեծապէս օգտակար եղաւ իր քարոզներով եւ ուսուցումներով:

Մինչ Ապողոս Կորնթոսի մէջ էր, Պողոս առաքեալ եկաւ Եփեսոս: Հոն գտաւ մի քանի աշակերտներ եւ անոնց հարցուց:

— Երբ հաւատացիք, Սուրբ Հոգին առի՞ք արդեօք:
Անոնք պատասխանեցին.

— Բայց մենք լսած իսկ չենք թէ Սուրբ Հոգի կայ:

— Հապա ի՞նչ անունով մկրտուեցաք, — ըսաւ Պօղոս:
— Յովհաննէսի մկրտութեամբ, — ըսին անոնք:
Պօղոս առաքեալ ըսաւ անոնց.
— Յովհաննէս մկրտեց ապաշխարութեան մկրտութեամբ եւ ժողովուրդին պատուիրեց որ իրմէ ետքը եկողին՝ այսինքն Յիսուս Քրիստոսի՛ հաւատան:

Պօղոսի խօսքերուն վրայ այդ մարդիկը մկրտուեցան Յիսուսի անունով. եւ երբ Պօղոս անոնց վրայ իր ձեռքերը դրաւ, Սուրբ Հոգին իջաւ անոնց վրայ եւ սկսան զանազան լեզուներ խօսիլ ու մարդարէանալ:

Պօղոս առաքեալ Եփեսոսի ժողովարաններուն մէջ քարոզեց եւ շատեր դարձի բերաւ: Սակայն կարգ մը հրեաներ երբ իրեն դէմ կեցան, ինք անոնցմէ հեռացաւ եւ զատեց իր աշակերտները ու Տիրան անունով մէկու մը դպրատան մէջ սկսաւ անոնց խօսիլ եւ բացատրել Աստուծոյ խօսքը: Ասիկա տեւեց երկու տարի, եւ Ասիայի հրեայ եւ յոյն բնակիչները լսեցին Աստուծոյ խօսքը:

Աստուած Պօղոսի ձեռքով շատ հրաշքներ կը գործէր, այնպէս որ անոր քրտինքով թաթաւուն թաշկինակներ ու վարչամակներ հիւանդներուն կը տանէին եւ անոնք կը բժշկուէին իրենց ախտերէն եւ չար ոգիները կ'ելլէին այսահարներէն:

Սկեւա անունով հրեայ քահանայապետի մը եօթը որդիները երդմնեցուցիչ* էին: Անոնք Պօղոս առաքեալի ձեռքով կատարուած հրաշքները տեսնելով՝ յանդգնեցան այսահարները բժշկելու համար կանչել Յիսուսի անունը եւ ըսել, «Ձեզ կ'երդմնեցնեմ Յիսուսով, զոր Պօղոս կը քարոզէ»: Իսկ չար ոգին պատասխանեց անոնց.

— Յիսուսը գիտեմ, Պօղոսն ալ կը ճանչնամ. բայց դուք ո՞վ էք:

* Երդմնեցուցիչ կը կոչուէին անոնք որոնք իշխանութիւն ունեին Աստուծոյ անունը կանչելով այսահարներէն հանելու և հալածելու չար ոգիները կամ դեւերը: Առաքեալներ դեւերը կը հանեին Յիսուս Քրիստոսի անունով: Կային նաև սուս և խարեւայ մարդիկ որոնք կը պնդէին թէ դեւեր հանելու զօրութիւն ունին եւ կը դիմէին կախարդական միջոցներու:

Այս խօսքէն ետք այսահարը ցատկեց քահանայապետին որդիներուն վրայ եւ նկատ խոշտանգել զանոնք. որոնք հազիւ կրցան խոյս տալ դիւահարին ձեռքէն եւ իրենց հագուստները հոն ձգելով վիրաւորուած վիճակով փախան:

Այս գէպքը իմացան Եփեսոսի մէջ բնակող բոլոր հրեաներն ու յոյները եւ մեծ վախ մը ինկաւ անոնց մէջ Բոլոր հաւատացեալները սկսան զԱստուած փառաւորել Շատ շատեր հաւատքի գալով քրիստոնեայ մկրտուեցան: Նոյնպէս կախարդութեան հետեւողներէն շատեր քրիստոնեայ դառնալով իրենց կախարդական գիրքերը այրեցին, ոչինչ սեպելով անոնց դրամական մեծ արժէքը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Աստուած միշտ ձեռնառու է իր հաւատարիմ զաւակներուն եւ անոնց ձեռքով մեծ գործեր կը կատարէ, ինչպէս որ ըրաւ Պօղոս առաքեալի ձեռքով:

2) Սկեւա քահանայապետին երդմնեցուցիչ զաւակները իշխանութիւն չունեին Յիսուսի անունով դեւեր հանելու, եւ երբ յանդգնեցան, պատժուեցան: Անոնք Յիսուսի անունը օգտագործել ուզեցին ցուցամոլութենէ եւ իրենց փառամոլութենէն մդուած: Աստուած իր մեծամեծ գործերը եւ հրաշքները կը կատարէ միայն իր ծառաներուն եւ զինք սրտանց պաշտողներուն ձեռքով:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

1) Պօղոս իր երրորդ ճամբորդութիւնը ո՞ր քաղաքէ սկսաւ:

2) Ո՞վ էր Ապողոս:

3) Ապողոս ի՞նչ կ'ընէր Եփեսոսի մէջ:

- 4) Որո՞նք Ապողություններ իրենց քով առին:
- 5) Ապողությունները մկրտութիւնը միայն գիտէր:
- 6) Հաւատացեալները Պօղոսի քրտինքին քաշկինակ ու վարշամակ քսելով ի՞նչ կ'ընէին:
- 7) Սկզնա քահանայապետին եօթը որդիները ի՞նչ կ'ընէին:
- 8) Չար ոգին ի՞նչ ըստ անոնց:
- 9) Դիմանարը ի՞նչ ըրաւ անոնց:
- 10) Եփեսոսի մէջ շատեր Քրիստոսի հաւատալէ եւր իրենց կախարդական գիրքերը ի՞նչ ըրին:

ԺԹ. Դաս

**Պօղոսի Առաքելական Երրորդ
Ծամբորդութիւնը
(Բ.)**

**Դեմետրիոս Արծաթագործին Սարքած
Խոռվութիւնը
(Գործք 19.23-40, 20.1)**

Երբ Պօղոս առաքեալի քարոզութիւնները մեծ ալ դիւնք կու տային Եփեսոսի մէջ եւ շատեր քրիստոնեայ և մկրտուէին, Դեմետրիոս անունով արծաթագործ մը մը խոռվութիւն հանեց ընդդէմ Պօղոսի եւ քրիստոնեաններու Եփեսոսի մէջ կը գտնուէր Արտեմիս դիցուհիին հսկս մեհեանը եւ ուրիշ երկիրներէ հեթանոսներ կու գայի զայն տեսնելու: Դեմետրիոս բազմաթիւ վարպետ արհեւ տաւորներու ձեռքով շինել կու տար Արտեմիսի մեհեանի արծաթէ փոքրիկ նմոյշները եւ զանոնք սուղ գիներով կ ծախէր օտար այցելուներուն:

Դեմետրիոս քրիստոնէութեան աճումին մէջ տեսաւ կ գործին նուազումը, քանի որ քրիստոնէութիւնը ընդունու նախկին հեթանոսները այլեւս չէին այցելեր Եփեսոս մեհեանը եւ ինք չէր կրնար անոնց ծախելիր շինել տուս արծաթեայ մեհեանիկները: Ուստի օր մը իր արհեստու լորները ժողվելով ըստաւ անոնց.

— Մարդիկ, դուք գիտէք որ այս գործէն է մեր շահէ կը տեսնէք ու կը լսէք որ այս Պօղոսը ո՛չ միայն Եփեսոսիներուն, այլ նաեւ Ասիայի մէջ շատերուն միտքեր դարձուց եւ անոնք այլեւս կարեւորութիւն պիտի չընծայէ կուռքերուն եւ անոնց տաճարներուն, ու նաեւ Արտեմիսին

մեհեանն ալ ոչինչ պիտի համարուի: Իսկ մեր շահն ալ այս ձեւով պիտի վտանգուի:

Արհեստաւորները Դեմետրիոսի խօսքերը լսելով բարկութեամբ լեցուեցան եւ սկսան պոռալ, «Մեծ է Եփեսացւոց Արտեմիսը»: Անոնց պոռչտուքը լսելով ուրիշներ ալ միացան իրենց եւ մեծ բազմութեամբ ուղղուեցան քաղաքին բացօթեայ թատրոնը: Ամբոխավարները ճամբու ընթացքին բռնեցին Պողոսի ուղեկիցներէն Գայիոսն ու Արիստարքոս Մակեդոնացին եւ զանոնք ալ իրենց հետ թատրոն տարին: Պողոս առաքեալ այս բանը տեսնելով ուզեց ամբոխին մէջ մտնել, բայց իր բարեկամները չթողոցին, նկատելով որ կրնար վտանգի ենթարկուիլ: Այդ միջոցին խուռն բազմութեան մէջէն դուրս կանչուեցաւ Աղեքսանդրոս անունով մարդ մը զոր հրեաները յառաջ քշած էին: Աղեքսանդրոս իր ձեռքը շարժեց եւ ուզեց ամբոխին խօսիլ. սակայն անոնք երբ իմացան թէ ան հրեայ մըն է եւ կուռքերու հակառակ մէկը, չուրջ երկու ժամ անընդհատ պոռացին. «Մեծ է Եփեսացւոց Արտեմիսը»: Ամբոխին միացողներէն շատեր չէին գիտեր թէ ի՞նչ բանի համար հաւաքուեր էին հոն, սակայն կ'աղաղակին ուրիշներու հետ:

Այս խառնաշփոթ բազմութիւնը հանդարտեցնելու համար առջեւ անցաւ քաղաքին դպրապետը (հեթանոսներու կրօնապետը) եւ ըստ:

— Ո՞վ Եփեսացիներ, ո՞վ է այն մարդը որ չի գիտեր թէ Եփեսոս քաղաքը մեհենավայրն է մեծ Արտեմիս դիցուհին... Դուք պէտք է հանդարտիք եւ բան մը չընէք յանդգնութեամբ: Հոս բերած էք այդ մարդիկը, որոնք ո՛չ մեհեան կողոպտած են եւ ոչ ալ հայհոյած մեր աստուածներուն: Եթէ Դեմետրիոս եւ իր վարպետները մէկու մը գէմ բան մը ունին, թող դատարան երթան: Իսկ եթէ խընդիրը կը զառնայ այլ բաներու չուրջ, օրինաւոր ժողովով թող որոշուի: Այս դէպքին համար կրնանք մենք ալ իրբեւ խորվարար ամբաստանուիլ եւ որեւէ կերպով չենք կրնար արդարացնել մենք մեզ:

Ամբոխը դպրապետին խօսքերուն վրայ ցրուեցաւ: Իսկ աղմուկին դադրելէն վերջ Պողոս իր քով կանչեց քրիստոնեայ եղբայրներն ու աշակերտները եւ անոնց հրաժեշտի ողջոյն տալով մեկնեցաւ Մակեդոնիա:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

Աստուծոյ դաշտին մէջ աշխատող մշակներուն առջեւ խոչընդոտներ, նեղութիւններ եւ հալածանենքներ միշտ անպակաս են: Դեմետրիոսի նման մարդիկ յանախ իրենց անձնական շահերուն վտանգուիլը տեսնելով կրնան ուրիշներն ալ ոսքի հանել ու պայքարիլ Աստուծոյ խօսքին տարածման դէմ: Սակայն հաւատէի մէջ զօրաւոր մշակները չեն ընկրկիր դժուարութիւններու առջեւ, այլ աղօքնով ու յարատեւ աշխատանքով կը շարունակեն իրենց պաշտօնը մինչեւ ի մահ:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Ի՞նչ էր Դեմետրիոսի զբաղումը:
- 2) Դեմետրիոս ինչո՞ւ համար իր արմեստակիցները ուրի հանեց:
- 3) Ամբոխը ի՞նչ լսելով կը պոռար:
- 4) Ո՞ր դիցուհիին մենեանը կար Եփեսոսի մէջ:
- 5) Պողոս առաքեալ ամբոխը տեսնելով ի՞նչ ընել ուզեց:
- 6) Խոռվարարները Պողոսին ընկերները ո՞ւր տարին:
- 7) Քաղաքին հեթանոս դպրապետը ի՞նչ լսաւ հաւարուած բազմութեան:
- 8) Դպրապետին խօսքերը լսելէ ետք ժողովուրդը ի՞նչ որաւ:
- 9) Աղմուկին դադրելէն ետք Պողոս առաքեալ ի՞նչ ըրաւ:

Պողոսի Առաքելական Երրորդ
Ծամբորդութիւնը
(Գ.)
Վերադարձ Դէպի Երուսաղէմ
(Գործք 20, 21.1-19)

Պողոս առաքեալ Մակեդոնիայի զանագան շրջանները պտըտելով քարոզեց եւ յորդորեց քրիստոնեանները որ հաստատ մնան իրենց հաւատքին մէջ: Պտըտեցաւ նաեւ այլ վայրեր եւ ապա հասաւ Տրովադա ու եօթը օր կեցաւ այնտեղ: Վերջին գիշերը բոլոր հաւատացեալները հաւաքուեցան սրահի մը մէջ հաց բեկանելու (Յիսուսի վերջին ընթրիքին յիշատակութիւնը կատարելու):

Պողոս առաքեալ կատարեց հացին բեկանումը եւ քարոզեց: Այդ պահուն Եւտիքոս անունով երիտասարդ մը պատուհանին վրայ հստած կը հետեւէր քարոզին: Երբ քարոզը երկարեցաւ, Եւտիքոս սկսաւ մրափել ու յանկարծ իր հաւասարակշութիւնը կորսնցնելով երրորդ յարկէն վար ինկաւ: Մարդիկ վրայ հասնելով տեսան որ երիտասարդը մեռած էր:

Պողոս առաքեալ իր քարոզը ընդհատելով վար իջաւ, Եւտիքոսը գրկեց եւ ըսաւ բազմութեան.

— Մի՛ խոռվիք, որովհետեւ ասոր հոգին իր մէջ է:

Այս խօսքին վրայ երիտասարդը իսկոյն վերակենդանացաւ եւ բոլոր ներկաները ուրախացան: Պողոս առաքեալ վեր ելլելով շարունակեց իր խօսքը մինչեւ առաւօտ:

Առաւօտուն Պողոս առաքեալ Տրովադայէ ելաւ եւ գնաց Ասոն եւ ապա Միլետոս, ուրկէ նաւ առնելով որոշեց շուտով Երուսաղէմ երթալ, որովհետեւ կը փափաքէր Պենտէկոստէի օրը հոն ըլլալ:

Երբ նաւը Միլետոս հանդիպեցաւ, Պողոս այնտեղէն լուր զրկեց նիմեսոսի եկեղեցիի երէցներուն եւ զանոնք իր մօտ կանչեց: Երէցները փութացին եւ ողջագուրուեցան իրեն հետ: Պողոս անոնց յորդորներ տուաւ եւ պատուիրեց որ խղճմտօրէն հովուեն իրենց հօտը՝ բարի օրինակ ըլլալով հաւատացեալներուն: Անոնց յայտնեց թէ իրեն կը սպասեն կապեր ու նեղութիւններ, եւ ինք այլեւս պիտի չկարենայ տեսնել իրենց երեսը: Բոլոր երէցները Պողոսի պարանոցը իյնալով համբուկեցին զայն ու լացին: Պողոս առաքեալ ամենուն հետ ծունկի եկաւ, աղօթեց եւ զանոնք Աստուծոյ խնամքին յանձնելով շարունակեց իր ծովային ճամբորդութիւնը:

Երբ նաւը Տիկոս հասաւ, Պողոս իր ուղեկիցներով քաղաք իջաւ եւ եօթը օր մնաց հաւատացեալ քրիստոնեաններուն քով, որոնք իրեն կը թելաղըէին Երուսաղէմ չերթալ: Եօթը օր վերջ Տիկոսի քրիստոնեանները իրենց կիներով ու տղաներով Պողոսը ճամբուղին: Մովեզերքին վրայ բոլորը ծունկի եկան, աղօթեցին եւ Պողոս առաքեալին օրհնութիւնը առնելով վերադարձան իրենց տուները:

Երբ նաւը Պտղոմայիս հասաւ, Պողոս իր ծովային ճամբորդութիւնը վերջացնելով իջաւ նաւէն ու այնտեղ գտնուող քրիստոնեանները ողջունելէ ետք անցաւ Կեսարիա եւ իջեւանեցաւ Փիլիպպոս սարկաւագին տունը ու ժամանակ մը հոն կցաւ:

Այդ օրերուն Ագաբոս անունով մարդարէ մը Հրէաստանէն Կեսարիա եկաւ: Ասիկա Պողոսի գոտին առնելով՝ անով կապեց իր իսկ ձեռքերն ու ոտքերը եւ ըսաւ.

— Այսպէս կ'ըսէ Սուլբր Հոգին, «Հրէաներ Երուսաղէմի մէջ այսպէս պիտի կապեն այն մարդը՝ որուն գոտին է այս, եւ զայն պիտի մատնեն հեթանոսներուն ձեռքը»:

Ներկաները երբ այս խօսքը լսեցին, աղաչեցին որ Պողոս Երուսաղէմ չերթալ: Բայց անիկա պատասխանեց.

— Ի՞նչ կ'ընէք եւ ինչո՞ւ կուլաք՝ իմ սիրտս ալ ճմլելով։ Ես Երուսաղէմի մէջո՛չ միայն կապուելու, այլ մեռնելու ալ պատրաստ եմ Տէր Յիսուս Քրիստոսի անուան համար։

Պօղոսի պատասխանէն վերջ ամէնքն ալ լուռ կեցան եւ ապա ըսին։

— Տիրոջ կամքը թող ըլլայ։

Այնուհետեւ Պօղոս Երուսաղէմ գնաց եւ հետեւեալ օրը ներկայացաւ Տեառնեղրայր Յակոբոսին, որ Երուսաղէմի եկեղեցիին Տեսուչն էր։ Բոլոր երէցները ժողվուեցան Պօղոսին քով եւ ան իւրաքանչիւրը բարեւելէ ետք անոնց պատմեց իր առաքելական ճամբորդութիւններու ընթացքին Աստուծոյ կատարած սքանչելի գործերը եւ հեթանոսներուն դարձը։

Բոլոր լսողները ուրախացան եւ Աստուծոյ փառք տուին։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Պօղոս առաքեալ եղաւ անվեհեր աւետարանիչ մը։ Ան իր հանդիպած վայրերուն մէջ ցանեց Աստուծոյ խօսքը՝ միշտ քարոզելով, ուսուցանելով, դաստիարակելով, յորդորելով եւ խրատելով բոլորը որ Աստուծոյ դառնան, հաւատան Յիսուս Քրիստոսի, ամուր մնան հաւատքի մէջ եւ պահեն Աստուծոյ պատուիրանները։

2) Պօղոս առաքեալին փափաքն ու իղձն էր որ բոլոր մարդիկ հաւատային Քրիստոսի եւ փրկուէին իրենց մեղքերէն։ Ան իր նպատակին հասնելու համար որեւէ նիգ չխնայեց ու կուրծք տուաւ իրեն դէմ ցցուող նեղութիւններուն եւ հալածանեներուն։ Նոյնիսկ չվարանեցաւ Երուսաղէմ երթալու, ուր իրեն կը սպասէին հալածանք, բանտարկութիւն եւ կապանք։

3) Պօղոս առաքեալի նման ոեւէ քրիստոնեայ պէտք է հետամուտ ըլլայ Աստուծոյ խօսքը ցանելու եւ մարդոց հոգիներու փրկութեան համար աշխատելու։

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Պօղոս առաքեալ քանի՞ օր կեցաւ Տրովադայի մէջ։
- 2) Պօղոս առաքեալ վերջին գիշերը ի՞նչ ըրաւ։
- 3) Քարոզի պահուն երիտասարդ մը ո՞ւր նատած էր։
- 4) Ի՞նչ էր անունը այդ երիտասարդին։
- 5) Ետիքոս մրափելու ատեն ի՞նչ եղաւ։
- 6) Մարդիկ Ետիքոսի մօտ երթալով ի՞նչ վիճակի մէջ գտան զայն։
- 7) Պօղոս Ետիքոսը գրկելով ի՞նչ ըսաւ բազմութեան։
- 8) Պօղոս Եփեսոսի երէցները կանչելով ի՞նչ ըսաւ։
- 9) Կեսարիայի մէջ Պօղոս որո՞ւմ տունը հջեւամեցաւ։
- 10) Ազարոս Պօղոսի գոտին առնելով ի՞նչ ըրաւ եւ ի՞նչ ըսաւ։
- 11) Ներկաները Ազարոսին խօսքերը լսելով ի՞նչ ըսին Պօղոսի։
- 12) Պօղոս ի՞նչ պատասխանեց անոնց։

ԳՈԾ ՍՈՐՎԻԼ

«Ես Երուսաղէմի մէջ ոչ թէ միայն կապուելու, հապա նաև մեռնելու ալ պատրաստ եմ Տէր Յիսուս Քրիստոսի անուան համար»։ Գործք 21.13։

ԻԱ. Դաս

Հրեաներուն Յարձակումը Պօղոսի Վրայ (Գործք 21.20-40, 22.1-29)

Երուսաղէմի հրեայ քրիստոնեաներուն մէջ տարածայնուած էր թէ Պօղոս առաքեալ իր առաքելական ճամբորդութիւններուն ընթացքին հեթանոս երկիրներու մէջ գտնուող հրեաները կ'ապստամբեցնէր Մովսէս մարգարէի օրէնքներուն եւ կանոններուն դէմ:

Պօղոս առաքեալ երբ Երուսաղէմ եկաւ, տեղւոյն եկեղեցին երէցները ժողովուրդին մէջէն այդ թիւրիմացութիւնը փարատելու համար իրեն ըսին.

— Կը տեսնե՞ս, եղբա՛յր, քանի՛ բիւրաւոր հաւատացեալ հրեաներ կան ու ամէնքն ալ օրէնքին նախանձաւոր են: Անոնք քու մասիդ իմացած են թէ այլ երկիրներու մէջ գտնուող հրեաներուն կը սորվեցնես Մովսէսի օրէնքին դէմ ապստամբիլ: Հիմա մեր քով կան չորս ուխտագիր մարդիկ: Ա՛ռ զանոնք եւ անոնց հետ օրինական մաքրութիւնդ կատարէ ու անոնց հետ տաճար երթալով եօթը օր զոհ մատուցանէ, որպէսզի ամէն ոք տեսնէ թէ դուն Մովսէսի օրէնքներուն համեմատ կը քալես:

Պօղոս առաքեալ համակերպեցաւ անոնց ու այդ չորս մարդոց հետ օրինական մաքրութիւնը կատարելով տաճար գնաց եւ անոնցմէ իւրաքանչիւրին անունով զոհ մատուցանել տուաւ:

Եօթը օրերը լրանալու վրայ էին, երբ Ասիացի հրեաներ Պօղոսը տաճարին մէջ տեսնելով՝ գրգռեցին ամբոխը անոր դէմ եւ բռնեցին զայն՝ աղաղակելով.

— Ո՛վ իսրայելացի մարդիկ, օգնութեան հասէք. այս այն մարդն է որ ամէն տեղ օրէնքին ու այս տաճարին հա-

կառակ բաներ կը սորվեցնէ, եւ նաեւ տաճարին մէջ յոյներ (հեթանոսներ) ալ մտցուց ու պղծեց այս սրբավայրը:

Հրեաներ նախապէս քաղաքին մէջ Պօղոսի հետ տեսած էին հեթանոսութենէ քրիստոնեայ դարձած Եփեսացի Տրոֆիմոսը եւ կը կարծէին թէ զայն տաճար մտցուցած է:

Այս ժխորին վրայ մարդիկ բռնեցին Պօղոսը եւ տաճարէն դուրս հանելով սկսան անխնայ ծեծել եւ ջանացին սպաննել զայն: Այս իրարանցումին վրայ բոլոր քաղաքը ուոքի ելաւ եւ բազմահազար մարդիկ խոնուեցան դէպքին վայրը:

Քաղաքին հազարապետը իրարանցումին լուրը առնելով կարծեց թէ Երուսաղէմը խոռվութեան մէջ է: Ուստի անմիջապէս իր զինուորները առնելով փութաց ամբոխը ցրուելու: Պօղոսը ծեծողները զինուորները տեսնելով փախան, իսկ հազարապետը մօտենալով բռնեց Պօղոսը եւ հրամայեց կրկնակի շղթաներով կապել զայն ու զօրանոց տանիլ:

Ամբոխը զինուորներուն ետեւէն երթալով կը պոռար, «Այդ մարդը մէջտեղէն վերցուր»: Զօրանոցէն ներս մտնելու ատեն, Պօղոս ըսաւ հազարապետին.

— Կրնա՞մ բան մը խօսիլ քեզի:

Հազարապետը հարցուց Պօղոսին.

— Դո՞ւն ես արդեօք այն եգիպտացին՝ որ օրեր առաջ չորս հազար աւազակարարոյ մարդիկ ապստամբեցուցիր եւ անապատը տարիր:

Պօղոս պատասխանեց.

— Ես հրեայ եմ եւ կիլիկիոյ Տարսոն քաղաքէն: Կ'աղաչեմ քեզի, հրաման տուր որ ժողովուրդին խօսիմ:

Հազարապետին հրամանին վրայ, Պօղոս աստիճաններուն վրայ կանգնելով ձեռքը ժողովուրդին շարժեց եւ ըսաւ.

— Մարդիկ, եղբայրներ եւ հայրեր, մտի՛կ ըրէք: Ես հրեայ մարդ մըն եմ, կիլիկիոյ Տարսոն քաղաքին մէջ ծնած եւ այս քաղաքին մէջ Գամաղիէլի ձեռքին տակ մեծցած,

Եւ մեր հայրենի օրէնքին ճշմարտութեամբ կրթուած։ Նախանձախնդիր էի Աստուծոյ եւ կը հալածէի այն ամէնքը որ այս ճամբուն (քրիստոնէութեան) կը հետեւէին։ Օրին մէկն ալ քահանայապետներէն թուղթեր առած Դամասկոս կ'երթայի՝ հոն գտնուող հաւատացեալներն ալ կապելու եւ Երուսաղէմ բերելու, որ պատժուին։

«Երբ Դամասկոսի մօտեցեր էի, կէսօրուան դէմ, յանկարծ երկինքէն մեծ լոյս մը փայլատակեց իմ բոլորտիքս եւ ես գետին ինկայ ու լսեցի ձայն մը որ ինծի կ'ըսէր։ «Սաւո՛ւզ, Սաւո՛ւզ, ինչո՞ւ զիս կը հալածես»։ Ես ալ հարցուցի, «Ո՞վ ես, Տէր»։ Եւ Տէր ինծի ըսաւ, «Ելի՛ր, գնա՛ Դամասկոս ու հոն քեզի պիտի զրուցուի ինչ որ սահմանուած է քեզի համար»։

«Այս դէպքին վրայ երբ ա՛լ չէի տեսներ, հետո եղողները ձեռքէս բռնած զիս Դամասկոս մտցուցին։ Հոն Անանիա անունով աստուածավախ մարդ մը քովս գալով ըսաւ, «Սաւո՛ւզ եղբայր, վե՛ր նայէ... մեր հայրերուն Աստուածը առաջուրնէ քեզ ընտրեց որպէսզի իր կամքը ճանչնաս ու այն Արդարը (Յիսուսը) տեսնես եւ անոր բերնէն ձայն լսես։ Վասնզի դո՛ւն պիտի ըլլաս անոր վկան բոլոր մարդոց առջեւ այն ամէն բաներուն համար՝ զորս տեսար ու լսեցիր։ Եւ հրմա ինչո՞ւ կը դանդաղիս։ Ելի՛ր, մկրտուէ ու լուացուէ քու մեղքերէդ՝ Անոր (Յիսուսի) անունը կանչելով։»

«Այնուհետեւ, երբ ես Երուսաղէմ դարձայ ու տաճարին մէջ կ'աղօթէի, մտքի յափշտակութիւն մը եկաւ վրաս եւ զինք (Յիսուսը) տեսայ որ ինծի կ'ըսէր, «Աճապարէ՛, եւ շուտով Երուսաղէմէն ելիր, վասնզի ինծի համար քու ըրած վկայութիւնդ պիտի չընդունին»։ Ես ալ ըսի, «Տէր, իրենք ալ զիտեն թէ ե՛ս էի որ Քեզի հաւատացողները բանտ կ'առաջնորդէի եւ ժողովարաններու մէջ կը ծեծէի։ Ու երբ քու Ստեփանոս վկայիդ արիւնը կը թափուէր, ես ինքս ալ ներկայ էի հոն եւ անոր սպանման կամակից ըլլալով, զայն սպաննողներուն հանդերձները կը պահէի»։

Տէրը ինծի ըսաւ, «Գնա՛, ես քեզ հեռաւոր հեթանոսներուն պիտի զրկեմ»։

Մինչեւ հոս մարդիկ լուռ մտիկ ըրին Պօղոսին խօսքերը։ ապա իրենց ձայները բարձրացուցին եւ ըսին։

— Վերցո՛ւր աշխարհէ այդպիսի մարդը, որովհետեւ չի՛ վայելեր ատոր ողջ մնալ։

Երբ անոնք այսպէս կ'աղաղակէին եւ իրենց հանդերձներն ալ վեր նետելով օդին մէջ փոշի կը ցանէին, հազարապետը հրամայեց որ Պօղոսը զօրանոց մտցնեն ու ծեծով հարցուփորձ ընեն եւ հասկնան թէ ի՛նչ տեսակ յանցանք գործած է։

Երբ զինուորները Պօղոսը կապեցին ու ծեծելու պատրաստուեցան, ան վերակացու հարիւրապետին յայտնեց թէ ինք հոռմայեցի մըն է եւ չեն կրնար զինք ծեծել առանց դատաստան տեսնելու եւ վրան յանցանք գտնելու։

Հարիւրապետը Պօղոսին խօսքերը փոխանցեց հազարապետին։ Վերջինը Պօղոս առաքեալին հոռմայեցի ըլլալը իմանալով շատ վախցաւ, քանի որ հոռմայեցիի մը հետ կոշտ վարուելով եւ առանց դատաստան տեսնելու ծեծել տալով կրնար պատասխանատու նկատուիլ հոռմի կայսեր առջեւ։ Ուստի Պօղոսին կապերը քակել տոււաւ եւ որոշեց յաջորդ օր զայն ատեանի առջեւ հանել ու հրեաներու քահանայապետներն ալ կանչելով անոնց առջեւի խօսեցնել՝ դէպքին ստուգութիւնը իմանալու համար։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Պօղոս առաքեալ իր կրած տառապանքներուն ընթացքին իսկ չվարանեցաւ քարոզելու Քրիստոսը, այլ զԱյն դաւանեցաւ Տէր եւ Փրկիչ։ Հալածանք, բանտարկութին, ծեծ, խոշտանգում եւ պէս պէս նեղութիւններ, չկրցան ընկնել ու տկարացնել զայն։ Որքան հալածուէր, այնքան աւելի կ'աւելնար անոր եռանդը եւ քաջարար կը քարոզէր ու կը վկայէր։

2) Պողոս առաքեալի նման մենք ալ ամուր բռնելու ենք
մեր հաւատքը, համբերելով ամէն տեսակ նեղութիւննե-
րու։ Անոր նման մենք ալ դաւանելու ենք քէ Յիսուս
Քրիստոս մեր Տէրն ու Փրկիչն է։

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Երուսաղէմի մէջ ի՞նչ տեսակ խօսքեր տարածայնուած
էին Պողոս առաքեալի մասին։
- 2) Երուսաղէմի եկեղեցին երէցները ի՞նչ ընել թելադրե-
ցին Պողոսին։
- 3) Տաճարին մէջ որո՞նք յարձակեցան Պողոսին վրայ։
- 4) Որո՞նք ազատեցին Պողոսը ամրոխին ձեռքէն։
- 5) Պողոս առաքեալ ի՞նչ խնդրեց հազարապետէն։
- 6) Պողոս իր ձեռքը ժողովորդին շարժելէ ետք ի՞նչ ըսաւ։
- 7) Հրեաներ Պողոսը մտիկ ընելէ ետք ի՞նչ աղաղապեցին։
- 8) Հազարապետը ինչո՞ւ կապել տուաւ Պողոսը։
- 9) Պողոս ի՞նչ ըսաւ հարիւրապետին։
- 10) Հազարապետը Պողոսին հոռմայեցի ըլլալը իմանալէ
ետք ի՞նչ ըրաւ։

ԻԲ. Դաս

Պողոս Առաքեալին Դատավարութիւնը (Գործք 22.30, 23 և 24)

Յաջորդ օր հազարապետը Պողոսը ատեան իջեցուց եւ
կանչեց Հրեաներու քահանայապետներն ու գլխաւորներն
ալ, որպէսզի լսէ Պողոսին դէմ եղած ամբաստանու-
թիւնը։

Պողոս նայուածքը դարձուց ժողովին եւ ըսաւ։

— Մարդիկ, եղբայրներ, ես բոլորովին բարի խղճմը-
տանքով կեանք վարեր եմ մինչեւ այսօր։

Նոյն միջոցին Անանիա քահանայապետը իր քով
կանգնողներուն հրամայեց որ Պողոսի բերնին զարնեն։
իսկ Պողոս առանց գիտնալու թէ ան քահանայապետ է,
ըսաւ անոր։

— Աստուա՛ծ քեզի պիտի զարնէ, ծեփա՛ծ պատ. գուն
որ օրէնքին համեմատ զիս զատելու նստեր ես, ապօրինի
կերպով հրամա՞ն կ'ընես որ ինծի զարնեն։

Շուրջը գտնուողները ըսին Պողոսի։

— Աստուծոյ քահանայապետը կը նախատես։

— Եղբայրներ, չէի գիտեր թէ քահանայապետ է, —
պատասխանեց Պողոս։

Ատեանին մէջ նստող Հրեաներուն մէկ մասը Սադու-
կեցի եւ միւս մասն ալ Փարիսեցի էին։ Պողոս առաքեալ
այս բանը գիտնալով աղաղակեց։

— Մարդիկ, եղբայրներ, ես փարիսեցի եմ, փարիսե-
ցիի որդի։ Ես մեռելներու յարութեան յոյսին համար կը
դատուիմ։

Պողոսին այս խօսքը իրարանցում յառաջ բերաւ ժո-
ղովականներուն մէջ, որովհետեւ Սադուկեցիները մեռել-
ներու յարութեան եւ Հրեշտակներու գոյութեան չէին հա-

ւատար. իսկ Փարիսեցիները երկուքն ալ կը դաւանէին. ուստի փարիսեցի գպիրներէն ոմանք ոտքի ելլելով ընդդիմացան Սաղուկեցիներուն եւ ըսին.

— Մենք այս մարդուն վրայ չարութիւն մը չենք գտներ. բայց եթէ հոգի մը կամ հրեշտակ մը խօսեցաւ իրեն, Աստուծոյ հետ չմարտնչինք:

Սաղուկեցիներու եւ Փարիսեցիներու միջեւ երկպառակութիւնը այնքան սաստկացաւ, որ հազարապետը վախցաւ որ կրնան Պողոսը պատառել: Ուստի հրամայեց իր զինուորներուն որ զայն զօրանոց տանին:

Հետեւեալ գիշեր Տէրը երեւցաւ Պողոսի եւ ըսաւ.

— Քաջասի՛րտ եղիր Պողոս, ինչպէս որ Երուսաղէմի մէջ ինձի համար վկայեցիր, այնպէս պէտք է վկայես նաեւ Հոռոմի մէջ:

Ցաջորդ առաւօտ քառասունէ աւելի հրեաներ իրենք զիրենք նզովեցին եւ որոշեցին ո՛չ ուտել եւ ոչ ալ խմել մինչեւ որ Պողոսը սպաննեն: Անոնք իրենց այս երդումն ու դիտաւորութիւնը յայտնեցին քահանայապետներուն եւ անոնցմէ խնդրեցին երթալ հազարապետին քով եւ Պողոսը նորէն ատեան բերել տալ: Սակայն Պողոսի քեռորդին անոնց այս դաւաճանութիւնը իմանալով զօրանոց գնաց եւ Պողոսին պատմեց. ապա անոր ցուցմունքով ներկայացաւ հազարապետին ու լուր տուաւ հրեաներու դաւադրութեան մասին:

Հազարապետը հրեաներուն դաւադրութիւնը իմանալով գիշերանց Պողոսը զրկեց կեսարիա՝ Փելիքս կուսակալին՝ ձիաւոր զինուորներու հակողութեան ներքեւ: Նամակ մըն ալ գրեց կուսակալին, ըսելով. — «Փելիքս կուսակալիդ ողջոյն: Այս մարդը հրեաներէն բռնուեր էր եւ անոնցմէ պիտի սպաննուեր. իսկ ես զինուորներովս վրայ հասնելով, ազատեցի զինք, իմանալով որ հոռմայեցի է: Եւ ուզելով գիտնալ թէ ի՞նչ յանցանքի համար կ'ամրաստանէին զինք՝ իշեցուցի անոնց ատեանը, եւ գտայ որ ան ամրաստանուած է իրենքին վերա-

թերեալ խնդրի մը համար, եւ մահուան կամ կապանի արժանի յանցանք մը գործած չէ: Երբ տեղեկացայ թէ հրեաները այդ մարդուն որոգայթ պիտի լարեն, իսկոյն զայն ֆեզի դրկեցի, երաման ընելով ամրաստանողներուն ալ՝ որ քու առջեւդ խօսին անոր մասին: Ողջ եղիր»:

Հինգ օր յետոյ Անանիա քահանայապետը իր հետեւորդներով եւ Տերտիւղոս անունով ճարտասանի մը հետ կեսարիա գնաց ու ներկայացաւ կուսակալին՝ Պողոսը ամրաստանելու համար: Փելիքս կուսակալ հրեաներուն ներկայութեան իր առջեւ հանել տուաւ Պողոսը եւ նախ լսեց հրեաներու ամբաստանութիւնը: Անոնք Պողոսը ներկայացուցին որպէս խոռվարար եւ տաճարը պղծող: Կուսակալը զանոնք մտիկ ընելէ ետք աչք ըրաւ Պողոսին որ խօսի: Պողոս առաքեալ ըսաւ թէ ինք տասներկու օրուան եկած էր Երուսաղէմ՝ Աստուծոյ երկրպագութիւն ընելու. երբ զինք տաճարին մէջ բռնեցին, ոեւէ մէկուն հետ վիճաբանութիւն չէր ըներ եւ ոչ ալ իր շուրջը բազմութիւն հաւաքած էր: Պողոս առաքեալ խոստովանեցաւ թէ ինք զԱստուծած կը պաշտէ այն ճամբուն համեմատ զոր հրեաներ հերձուած կը կոչեն: Ըսաւ նոյն ատեն, թէ ինք որեւէ անիրաւութիւն կամ յանցանք չէ գործած, այլ պարզապէս զինք կ'ամրաստանեն քանի որ ինք կը հաւատայ մեռելներու յարութեան:

Փելիքս կուսակալը քրիստոնէութեան մասին բաւական ծանօթութիւն ունէր: Ուստի երկու կողմերը մտիկ ընելէ վերջ հրեաներուն ըսաւ.

— Երբ Լիւսիաս հազարապետը հոս իջնէ, պիտի քննեմ ձեր խնդիրը:

Այնուհետեւ կուսակալը յաճախ տեսակցութիւններ ունեցաւ Պողոսի հետ եւ զայն իր առջեւ կանչելով լսեց անկէ Յիսուս Քրիստոսի մասին. սակայն ճշմարտութեան հետամուտ չեղաւ, այլ Պողոսէն կաշառք ակնկալելով զայն չարձակեց, հակառակ անոր որ ստուգեց անոր անմեղութիւնը:

Երկու տարի ետք Փելիքսին տեղ կուսակալ նշանակ-ուեցաւ Փեստոս: Իսկ Փելիքս հրեաներուն չնորհք ընելու համար Պօղոսը բանտին մէջ թողուց:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Պօղոս առաքեալ Քրիստոսի անուան համար իր կրած նախատինեներն ու կապանեները իրեն պատիւ համարեց եւ սիրով կրեց զանոնիք:

2) Մենք ալ երբ նշմարտութեան համար նախատուելու ըլլանիք, տրտնջալու չենք, այլ Պօղոս առաքեալի նման ուրախ պէտք է ըլլանիք, քանի որ արդարութեան համար հալածուողներուն եւ նախատուողներուն վարձքը շատ պիտի ըլլայ երկինքի մէջ:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Պօղոս իր նայուածքը ժողովին դարձնելով ի՞նչ ըստ:
- 2) Անանիա քահանայապետը ի՞նչ հրամայեց իր քովը կանգնողներուն:
- 3) Պօղոս առաքեալ գիտէ՞ր անոր քահանայապետը:
- 4) Պօղոս առաքեալ ի՞նչ ըստ Անանիա քահանայապետին:
- 5) Փարիսեցիները ի՞նչ բաներու կը հաւատային:
- 6) Սադուկեցիները մեռելոց յարութեան կը հաւատայի՞ն:
- 7) Պօղոս առաքեալ ի՞նչ ըսելով աղաղակեց ատեանին մէջ:
- 8) Փարիսեցի դպիրներէն ոմանք ի՞նչ ըսելով պաշտպանեցին Պօղոսը:
- 9) Բառասունէ աւելի հրեաներ ի՞նչ ընել կ'ուզէին Պօղոսը:

10) Հազարապետը ինչո՞ւ համար գիշերով Կեսարիա դրեց Պօղոսը:

11) Փելիքս կուսակալը ինչո՞ւ համար Պօղոսը արձակել չուզեց:

ԳՈՅՑՈՎԻԼ

«Քաջասիրու եղիր, Պօղոս, վասնզի ինչպէս Երուսաղեմի մէջ ինծի համար վկայեցիր, այնպէս պէտք է որ դուն Հռոմի մէջ ալ վկայես»: Գործք 23.11:

ԻԳ. Դաս

Պօղոս Փեստոս Կուսակալին Եւ Ազրիպպաս Արքային Առջեւ (Գործք 25 և 26)

Փեստոս Կուսակալը իշխանութեան գլուխ անցնելէ ետք, երբ Կեսարիայէ Երուսաղէմ գնաց, Հրեաներու քահանայապետն ու գլխաւորները անոր ներկայանալով յայտնեցին իրենց ամբաստանութիւնը՝ Պօղոսի դէմ, եւ խնդրեցին որ զայն Երուսաղէմ բերել տայ դատելու համար: Հրեաներու նպատակն էր Պօղոսին դէմ դարան լարել ու սպաննել:

Փեստոս ընթացք չտուաւ Հրեաներու խնդրանքին. բայց խոստացաւ Կեսարիա վերադառնալուն Պօղոսը ատեանի առջեւ հանել: Նոյն ատեն արտօնեց Հրեաներուն որ իրեն հետ Կեսարիա իջնեն Պօղոսի դէմ իրենց ամբաստանութիւնները ընելու համար:

Իր խոստումին համաձայն, երբ Փեստոս Կեսարիա վերադառնաւ, յաջորդ օրն իսկ ատեանը նստաւ եւ Պօղոսը իր առջեւ կանգնեցուց: Նախ մտիկ ըրաւ Հրեաները, որոնք շատ ծանր ամբաստանութիւններ կ'ընէին Պօղոսի դէմ՝ զայն խոռվարար ու մահուան արժանի մէկը ներկայացնելով. սակայն չէին կրնար ապացուցանել իրենց ամբաստանութիւնները, որովհետեւ Պօղոս համարձակօրէն կը ջրէր անոնց զրպարտութիւնները եւ կ'ըսէր.

— Ես ո՛չ Հրեաներու օրէնքին, ո՛չ տաճարին եւ ոչ ալ կայսրին դէմ յանցանք մը գործած եմ:

Փեստոս թէեւ հասկցաւ Պօղոսի անմեղութիւնը, սակայն Հրեաները սիրաշահելու համար Պօղոսին առաջարկեց Երուսաղէմ երթալ եւ հոն դատուիլ:

Պօղոս Հրեաներուն նենգամտութեան վերահասու ըլլալով մերժեց եւ ըսաւ.

— Կայսրին ատեանին առջեւ կանգնած եմ, ուր պէտք է դատուիմ: Ես Հրեաներուն դէմ յանցանք մը չեմ գործած: Եթէ անիրաւութիւն մը կամ մահուան արժանի բան մը ըրած եմ, ես մեռնելէ չեմ վախնար: Իսկ եթէ սուտ են այն ամբաստանութիւնները՝ զորս ատոնք կ'ընեն ինծի դէմ՝ ո՛չ ոք կընայ զիս ատոնց յանձնել. կայսրին կը բողոքեմ*:

— Քանի որ կայսրին բողոքեցիր, անոր քով պիտի երթաս, — ըսաւ Փեստոս եւ Հրամայեց որ Պօղոս զինուորներու հսկողութեան ներքեւ պահուի մինչեւ կայսրին քով դրկուիլը:

*
* *

Մի քանի օր ետք Գալիլիայի Ազրիպպաս թագաւորը իր քրոջ՝ Բերինիկէի հետ Կեսարիա եկաւ Փեստոս կուսակալը ողջունելու համար: Այդ առիթով կուսակալը թագաւորին խօսեցաւ Պօղոս առաքեալի հանդէպ Հրեայ իշխանաւորներուն ամբաստանութեանց մասին:

Ազրիպպաս թագաւորը Մեծն Հերովդէսի շառաւիդէն ըլլալով բաւական հմուտ էր հրէական կրօնքին եւ օրէնքներուն, ուստի հետաքրքրուած՝ ըսաւ Փեստոսին.

— Ես ալ կ'ուզէի մտիկ ընել այդ մարդը:

— Վաղը մտիկ կ'ընես, — ըսաւ Փեստոս:

*) Հոռմէական կայսրութեան օրէնքով Հոռմայնցի մը երբ առաջարկէր իր դատը կայսեր ատեանին առջեւ համել, ուստի կուսակալ կամ դատաւոր չէր կրնար անոր դէմ կենալ. այլ պարտաւոր էր զայն Հոռմ դրկել՝ կայսրին ատեանին առջեւ դատուելու:

Հետեւեալ օրը Ագրիպպաս թագաւոր եւ Բերինիկէ մեծ հանդէսով ատեանը մտան քաղաքին երեւելի անձնաւորութիւններուն հետ:

Երբ Պօղոսն ալ ատեան բերին, Փեստոս ըսաւ.

— Ագրիպպաս արքայ, եւ դուք բոլորդ՝ որ մեզի հետ էք. կը տեսնէ՞ք այս մարդը: Ասոր դէմ հրեաներու ամբողջ բազմութիւնը ամբաստանութիւն ներկայացուց ինծի երուսաղէմի մէջ եւ հոս, աղաղակելով թէ «Ատիկա պէտք չէ ապրի»: Բայց ես վերահասու եղայ որ ան մահուան արժանի բան մը չէ ըրած. եւ ինքն ալ կայսրին բողոքած ըլլալով՝ որոշեցի զինք զրկել անոր: Ասոր համար զինք բերի ձեր առջեւ, մանաւանդ քու առջեւդ, ո՛վ Ագրիպպաս արքայ, որպէսզի վերստին քննելով կարենամ բան մը գրել կայսրին իր մասին: Որովհետեւ ինծի անպատեհ կը թուի իրեն զրկել բանտարկեալ մը, առանց որեւէ յանցանք մը մատնանշելու անոր մասին:

Փեստոս կուսակալին խօսքէն ետք, Ագրիպպաս թագաւորը հրաման տուաւ Պօղոսին խօսելու:

— Ո՛վ Ագրիպպաս արքայ, — ըսաւ Պօղոս, — նախապէս ես ինծի պարտք կը սեպէի Յիսուս Նազովրեցիի անուան դէմ գործել: Երուսաղէմի մէջ քահանայապետներէն իշխանութիւն առնելով սուրբերէն շատերը կը բանտարկէի եւ անոնց սպանութեան համամիտ կը գըտնըւէի... Անոնց դէմ սաստիկ կատղած՝ մինչեւ օտար քաղաքները կը հալածէի: Այսպէս երբ Դամասկոս կ'երթայի, կէսօրին, ճամբուն վրայ, երկինքէն արեւէն աւելի փայլուն լոյս մը ծագեցաւ իմ եւ ուղեկիցներուս բոլորտիքը: Ու երբ մենք ամէնս գետին ինկանք, ճայն մը լսեցի որ ինծի կ'ըսէր, «Սաւո՛ւղ, Սաւո՛ւղ, ինչու՞ զիս կը հալածես...»: Ես ալ ըսի, «Դուն ո՞վ ես, Տէ՛ր»: Եւ Տէ՛ր պատասխանեց, «Ես Յիսուս եմ, զոր դուն կը հալածես: Բայց ելի՛ր, կանգնէ, վասնզի ես քեզի երեւցայ այն նպատակով որ քեզ ինծի պաշտօնեայ ընեմ, վկայելու համար այն բաներուն զոր տեսար եւ այն տեսիլներուն զոր

պիտի ունենաս իմ մասիս, որպէսզի քեզ ազատեմ այդ ժողովուրդէն եւ այն հեթանոսներէն որոնց պիտի զրկեմ քեզ, բանալու անոնց աչքերը, դարձնելու զանոնք խաւարէն լոյսին ու սատանայի իշխանութենէն՝ Աստուծոյ, որպէսզի անոնք մեղքերու թողութիւն առնեն եւ վիճակակից ըլլան սուրբերուն՝ հաւատալով ինծի»:

«Ո՛վ Ագրիպպաս արքայ, այն երկնային տեսիլքին անհնազանդ չեղայ ես. այլ նախ Դամասկոսի եւ Երուսաղէմի մէջ եղողներուն, եւ ապա բոլոր Հրէաստանի բնակիչներուն եւ հեթանոսներուն քարոզեցի որ զղջան ու Աստուծոյ դառնան՝ ապաշխարութեան արժանի գործեր կատարելով: Այս պատճառով հրեաները զիս տաճարին մէջ բռնելով կ'ուզէին սպաննել: Սակայն Աստուծմէ օգնութիւն հասնելով մինչեւ այսօր ողջ մնացի՝ պգտիկին ու մեծին վկայութիւն տալով. բան մը չզրուցելով այն խօսքերէն դուրս որոնք մարգարէները եւ Մովսէս խօսեցան թէ պիտի ըլլային. թէ Քրիստոս պիտի չարչարուէր, եւ թէ Անամենէն առաջ յարութիւն առնելով լոյս պիտի քարոզէր մեր ժողովուրդին եւ հեթանոսներուն»:

Երբ Պօղոս այսպէս խօսեցաւ, Փեստոս կուսակալը բարձրաձայն ըսաւ.

— Կը խելագարիս, Պօղոս, չատ կարդացած ըլլալդ քեզ կը յիմարացնէ:

Պօղոս առաքեալ պատասխանեց.

— Ես չեմ խելագարիր, ո՛վ պատուական Փեստոս, այլ զգաստութեան եւ ճշմարտութեան խօսքեր կը զրուցեմ: Այս բաները թագաւորը գիտէ. չեմ կարծեր որ ասոնցմէ բան մը ծածկուած ըլլայ, որովհետեւ այս բանը անկիւնի մը մէջ պատահած չէ: Մարգարէներուն կը հատատա՞ս, Ագրիպպաս արքայ. գիտեմ որ կը հաւատաս:

— Քիչ կը մնայ որ զիս ալ համոզես քրիստոնեայ ըլլալու, — ըսաւ թագաւորը Պօղոսին:

Պօղոս առաքեալ ըստ անոր.

— Կը խնդրէի Աստուծմէ, քիչով թէ շատով, որ ո՛չ
միայն դուն, այլ բոլոր հոս գտնուղները ըլլան այնպէս՝
ինչպէս ես եմ, բացի կապանքներէս:

Պօղոսին խօսքերը մտիկ ընելէ ետք, ոտքի ելան թա-
գաւորը, կուսակալը ու բոլոր հոն նստողները եւ դուրս
ելլելով իրարու հետ խօսակցեցան եւ ըսին, «Այս մարդը
մահուան ու բանտի արժանի բան մը չէ ըրած»: Իսկ Ագ-
րիպաս թագաւորը ըստ:

— Կարելի էր այս մարդը ազատ արձակել, եթէ
կայսրին բողոքած չըլլար:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Հրեաներ Պօղոս առաքեալին վրայ յարձակելով եւ
անոր դէմ դաւեր յարելով կարծեցին թէ կրնային արգելք
ըլլալ Աւետարանի քարոզութեան. սակայն իրենց այդ ա-
րարքներով պատճառ դարձան որ Պօղոս առաքեալ կարե-
նայ քարոզել բազմահազար ժողովուրդին, հազարապե-
տին, կուսակալներուն, բազաւորին եւ բոլոր անոնց որոնք
շփում ունեցան իրեն հետ: Տիրոջ հաւատարիմ պաշտօն-
եաները որքան հալածուին, այնքան աւելի կը տարածուի
Աստուծոյ խօսքը եւ կը զօրանայ Սուրբ Եկեղեցին:

2) Յանախ կը պատահի որ Աւետարանի թշնամիները
անհիմն զրպարտութիւններ ընեն Աստուծոյ պարկեշտ
ծառաներուն դէմ եւ նոյնիսկ զանոնք որպէս խոռվարար
ամբաստանելով մատնեն ու դատարաններու առջեւ հա-
նեն: Այդպիսի պարագաներուն հաւատացեալները պէտք
չէ յուսահատին, այլ վստահ ըլլալու են որ Աստուծ իրենց
կու տայ բերան եւ իմաստութիւն՝ իրենց հակառակորդնե-
րուն անտեղի ամբաստանութիւնները հերքելու եւ նշմար-
տութիւնը երեւան բերելու:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

1) Հրեաներ Փեսոս կուսակալին քով երթալով ի՞նչ
խնդրեցին:

2) Ի՞նչ էր հրեաներուն ամբաստանութիւնը Պօղոսի դէմ:

3) Ինչո՞ւ համար Պօղոս չուզեց Երոսաղէմի մէջ դատուիլ
եւ որո՞ւ բողոքեց:

4) Ո՞ր թագաւորը այցելութեան եկաւ Փեսոս կուսակա-
լին:

5) Աստեանի մէջ Ագրիպաս թագաւորին առջև Պօղոսին
տուած վկայութիւնը ի՞նչ բանի մասին էր: Կրնա՞ս համառու
կերպով տալ զայն:

6) Փեսոս կուսակալը Պօղոսի խօսքերը մտիկ ընելէ ետք
ի՞նչ ըսաւ անոր:

7) Պօղոս ի՞նչ պատասխանեց Փեսոսի:

8) Ագրիպաս թագաւորը ի՞նչ ըսաւ Պօղոսին:

9) Թագաւորը, կուսակալն ու ատեանի մէջ նստողները
ի՞նչ եզրակացութեան եկան Պօղոսի մասին եւ իրարու ի՞նչ ըսին:

Ի՞՞ Դաս

Պօղոսի Ռոդենորութիւնը Դէպի Հռոմ Եւ Նաւարեկութիւն (Գործք 27)

Փեստոս կուսակալ Պօղոսը ուրիշ բանտարկեալներու հետ յանձնեց Յուլիոս հարիւրապետին եւ ուղարկեց Հռոմ։

Յուլիոս մեծ մարդասիրութիւն ցոյց տուաւ Պօղոսին։ Երբ իրենց նաւը Սիրոն հասաւ, արտօնեց քաղաք երթալ եւ իր բարեկամներուն մօտ իր պէտքերը հոգալ։

Նաւը Կիպրոսի վարի կողմէն անցաւ Կիլիկիայի եւ Պամփիլիայի ծովուն մէջտեղէն եւ հասաւ Լիկիայի Միւռա քաղաքը։ Հարիւրապետը Միւռայի մէջ հտալիա գացող ուրիշ նաւ մը վարձեց եւ իրեն հետ եղողները անոր մէջ փոխադրեց։ Նաւը դանդաղօրէն յառաջանալով հասաւ Գեղեցիկ կոչուած նաւահանգիստը։ Ժամանակը ձմեռ ըլլալուն ծովային ճամբորդութիւնը վտանգաւոր էր։ Սակայն նաւապետն ու նաւավարը կ'ուզէին ճամբան շարունակել եւ Կրետէ հասնիլ։ Պօղոս առաքեալ գալիք վտանգները կուահելով զգուշացուց զանոնք եւ ըսաւ։

— Մարդիկ, ես կը տեսնեմ որ մեր նաւարկութիւնը վտանգաւոր պիտի ըլլայ ո՛չ միայն նաւուն ու անոր մէջ գտնուող ապրանքներուն, այլ նաև մեր անձերուն։

Սակայն հարիւրապետը աւելի նաւապետին եւ նաւավարին խօսքերուն կարեւորութիւն տուաւ, քան Պօղոսին։

Շատեր խորհեցան շարունակել ճամբան եւ հասնիլ Փիւնիկէ կոչուած նաւահանգիստը եւ հոն ձմեռել։ Ու երբ հարաւային մեղմ հով մը փչեց՝ կարծելով թէ հասեր են իրենց նպատակին՝ ճամբայ ելան։

Երբ Կրետէի մօտերէն կ'անցնէին ու նաւը հանդարտորէն կը սուրար, յանկարծ մեծ փոթորիկ մը ելաւ ու նաւը

սկսաւ տարուբերիլ ծովուն հսկայ ալիքներէն։ Հետեւեալ օրը փոթորիկը սաստկանալով նաւուն մէջ գտնուող ապրանքները ծով թափեցին։ Երբորդ օրը նաւը թեթեւցնելու համար անոր գործիքներն ալ դուրս նետեցին։

Երկար օրեր ամպամած երկնակամարին վրայ ո՛չ արեւելու ոչ ալ աստղեր կ'երեւէին, ու փոթորիկը կը շարունակուէր կատաղօրէն, այնպէս որ փրկութեան ամէն յոյս կտրած էին։ Այն ատեն Պօղոս առաքեալ բոլորին մէջտեղ կանգնելով ըսաւ։

— Ո՛վ մարդիկ, դուք ինծի մտիկ ընելով կրետէին դուրս ելլելու չէիք, որպէսզի այս տառապանքէն ու վնասէն զերծ մնայինք։ Հիմա ձեզ կը յորդորեմ որ սիրտ առնէք, որովհետեւ ձեզմէ ուեւ մէկուն անձին վնաս մը պիտի չըլլայ, բացի նաւէն։ Այս գիշեր իմ պաշտած Աստուծոյս հրեշտակը ինծի երեւցաւ եւ ըսաւ։ «Մի՛ վախնար, Պօղոս, դուն պէտք է կայսրին ալ ներկայանաս։ Եւ ահա Աստուած քեզի չնորհեց այն ամէնքը որոնք քեզի հետ նաւուն մէջ են»։ Ուստի քաջալերուեցէք, վասնզի ես կը հաւատամ Աստուծոյ՝ թէ այսպէս պիտի ըլլայ՝ ինչպէս որ ինծի զըուցուեցաւ։ Միայն թէ կարենանք կղզի մը հասնիլ։

Տասնչորրորդ գիշերը, երբ նաւը Աղրիական ծովուն մէջ կը տարուբերէր, նաւավարները ծովուն խորութիւնը չափելով հաստատեցին թէ ցամաքի մը մօտն են։ Քիչ մը եւս առաջանալէ ետք նաւուն ետեւի կողմէն չորս խարիսխներ ձգեցին եւ սպասեցին լուսնալուն։ Սակայն նաւավարները մտածեցին նաւէն փախչիլ եւ ծովը մակոյկ մը իջեցուցին, այն պատրուակով թէ առաջակողմէն ալ խարիսխ պիտի նետեն։ Պօղոս առաքեալ անոնց նպատակը հասկնալով հարիւրապետին եւ զինուորներուն ըսաւ։

— Եթէ այս մարդիկը նաւէն հեռանան՝ դուք չէք կը նար ագատիլ։

Պօղոսի խօսքին վրայ զինուորները կտրեցին մակոյկին չուանները։

Լուսաբացին Պօղոս առաքեալ աղաչեց բոլորին եւ ըսաւ.

— Տասնչորս օրերէ ի վեր անօթի սպասեր ենք առանց բան մը ճաշակելու. ուստի կը խնդրեմ ձեզմէ որ կերակուր ուտէք: Այդ ալ կարեւոր է ձեր ազատութեան համար. վասընդի ձեզմէ ուեւէ մէկը մազ մը անգամ պիտի չկորսնցնէ իր զլիխն:

Այս ըսելով Պօղոս հաց առաւ, ամենուն առջեւ գոհութիւն տուաւ Աստուծոյ եւ կտրելով սկսաւ ուտել: Նաւուն մէջ գտնուողները Պօղոսի խօսքերէն սիրտ առին եւ իրենք ալ կերան:

Առաւօտուն, ցամաքին վրայ ծովախորշ մը նշմարելով նաւը ուղղեցին այն կողմը: Սակայն երբ բաւական գացին, նաւը աւազի մէջ խրեցաւ ու առջեւի մասը անշարժ մնաց, իսկ ետեւի կողմը ալիքներէ զարնուելով սկսաւ քակուիլ: Զինուորները այս վտանգաւոր կացութեան առջեւ ուղեցին բանտարկեալները սպաննել, որպէսզի անոնք առկթէն օգտուելով չփախչին: Բայց Հարիւրապետը խափանեց անոնց խորհուրդը, որովհետեւ ազատել կ'ուզէր Պօղոսը: Ապա հրամայեց բոլորին որ աշխատին ցամաք ելլել:

Այս հրամանին վրայ ոմանք լողալով, իսկ լողալ չգիտցողներն ալ փայտի կտորներ առնելով ծով նետուեցան ու նաւուն մէջ գտնուող 276 անձերը ցամաք ելլելով ազատեցան:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Աստուած Պօղոս առաքեալին հետ էր միշտ ու պատրաստ էր զայն ազատելու ամէն տեսակ վտանգներէ, եւ նաեւ անոր պատճառով ուրիշներուն կեանքն ալ խնայելու: Աստուած միշտ կը հոգայ իր ծառաները ու անոնց սիրոյն կ'ողորմի նաեւ անոնց ընկերակիցներուն եւ շրջապատին:

2) Եթէ հարիւրապետը նախապէս նկատի առնէր Պօղոսին տուած խորհուրդը, նաւարեկութեան պիտի չենթարկուէին: Իմաստուն մարդոց խորհուրդին հետեւելով մարդիկ զերծ կրնան մնալ գալիք փորձութիւններէն ու վտանգներէն:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

1) Փեսուն կուսակալը որո՞ւ հսկողութեան լանձնեց Պօղոս առաքեալը եւ ո՞ւր դրկեց:

2) Հարիւրապետը ինչպիսի՞ վերաբերում ցոյց տուաւ Պօղոսին:

3) Պօղոս առաքեալ ինչո՞ւ չէր ուզեր որ նաւը շարունակէր իր ճամբան:

4) Հարիւրապետը մտիկ ըրա՞ւ Պօղոսին խորհուրդը:

5) Կրեսէի մօտերը նաւարկելու ատեն ի՞նչ պատահեցաւ:

6) Քանի՞ որ փոթորիկի բռնուած մնացին:

7) Տանչորրորդ օրը Պօղոս ի՞նչ ըսաւ բոլորին:

8) Նաւավարները գիշեր ատեն ինչո՞ւ մակոյկը ծով իշեցուցին:

9) Նաւուն առջեւի մասը աւազին մէջ խրելով ի՞նչ եղաւ:

10) Զինուորները ի՞նչ ընել ուզեցին բանտարկեալները:

11) Հարիւրապետը ի՞նչ հրամայեց բոլորին:

12) Նաւարեկեալները ինչպէ՞ս ազատեցան:

Պողոս Մալթայի Եւ Հռոմի Մէջ

Երբ բոլոր նաւարեկեալները ազատեցան, հասկցան թէ Մալթա կղզին ելած են: Տեղւոյն բարբարոս բնակիչները մեծ մարդասիրութիւն ցոյց տուին անոնց ու խարոյկ վառեցին սաստիկ անձրեւին եւ ցուրտին համար: Երբ Պողոս չորցած փայտեր ժողվելով խարոյկին վրայ դրաւ, յանկարծ կրակին տաքութենէն իժ մը ելաւ ու ձեռքը խայթեց: Բարբարոսները այս տեսնելով իրարու ըսին.

— Անշուշտ այս մարդը ոճրագործ մըն է, որ թէպէտ ծովէն ազատեցաւ, բայց արդարութիւնը չթողուց որ ան ապրի:

Իսկ Պողոս իժը թօթուելով կրակին մէջ նետեց եւ իրեն վնաս մը չեղաւ: Բարբարոսները կը սպասէին որ Պողոս թունաւրուած ըլլալով գետին իյնար ու մեռնէր: Բայց երկար ատեն սպասելէ ետք երբ տեսան թէ անոր վնաս մը չհասաւ, իրենց կարծիքը փոխեցին եւ ըսին.

— Այս մարդը աստուած մը պէտք է ըլլայ:

Կղզիին գլխաւոր մարդը՝ Պոպլիոս երեք օր հիւրասիրեց նաւարեկեալները: Պոպլիոսի հայրը ջերմախտէ եւ թանչքէ հիւանդացած՝ անկողին ինկած էր: Պողոս առաքեալ անոր տունը գնաց, հիւանդին վրայ իր ձեռքերը զնելով աղօթեց ու բժշկեց զայն: Կղզիին բնակիչները այս բանը իմանալով սկսան ամէն կողմէ իրենց հիւանդները բերել Պողոսին առջեւ, որ իր ձեռքերը անոնց վրայ դնելով աղօթեց ու բժշկեց զանոնք:

Մալթա կղզիին մէջ երեք ամիս մնալէ ետք նաւ մը գտնելով ճամբայ ելան, ու մի քանի տեղեր հանդիպելէ ետք հասան Հռոմ: Հարիւրապետը միւս բանտարկեալները

յանձնեց զօրապետին. իսկ Պողոսին արտօնուեցաւ մնալ առանձին, իր պահապան զինուորին հետ:

Երեք օր յետոյ, Պողոս իր մօտ կանչեց Հռոմի հրեաներուն գլխաւորները եւ անոնց ըսաւ.

— Մարդիկ, եղբայրներ, ես իմ ժողովուրդիս կամ հայրենի սովորութիւններուն դէմ բան մը չեմ ըրած. սակայն երուսաղէմէն ձերբակալուելով մատնուեցայ հռոմայեցիներուն ձեռքը: Անոնք երբ զիս դատեցին՝ ուզեցին ազատ արձակել՝ վրաս մահուան արժանի յանցանք մը չգտնելով: Բայց երբ հրեաները հակառակեցան, հարկ եղաւ բողոքել կայսրին, սակայն ո՛չ թէ ազգիս դէմ ամբաստանութիւն ընելու դիտաւորութեամբ: Այս պատճառով ուզեցի ձեզ տեսնել եւ խօսիլ, որովհետեւ իսրայէլի յոյսին համար ես կը գտնուիմ այս շղթաներուն մէջ:

Անոնք ալ Պողոսին ըսին.

— Մենք քու մասիդ Հրէաստանէն թուղթեր չստացանք եւ ոչ ալ եղբայրներէն ուեւէ մէկը գալով քեզի դէմ չար բան մը խօսեցաւ: Բայց կ'աղաչենք լսել քեզմէ թէ դուն ի՞նչ կը մտածես, որովհետեւ այդ հերձուածին (քրիստոնէութեան) մասին մենք տեղեկութիւն ունինք, թէ ամէն տեղ հակառակութիւն կայ անոր դէմ:

Ապա օր մը որոշեցին եւ մեծ բազմութեամբ եկան Պողոսին քով, որ անոնց խօսեցաւ Աստուծոյ թագաւորութեան մասին եւ Հին Կտակարանի մարդարէական գիրքերէն վկայութիւններ բերելով ապացուցանեց թէ Յիսուս Քրիստոս Միածին Որդին եւ սպասուած Մեսիան (Քրիստոսն) էր, որ եկաւ ու իր արեամբ քաւութիւն ըրաւ համայն աշխարհի: Ապա զանոնք հրաւիրեց որ հաւատքի գան: Հրեաներէն ոմանք հաւատացին Պողոսի ըսածներուն եւ ոմանք ալ չհաւատացին:

Պողոս առաքեալ անոնց սրտին խստութիւնը տեսնելով՝ յանդիմանեց անոնց յամառութիւնը եւ ըսաւ.

— Թողյայտնի ըլլայ ձեզի, որ Աստուծոյ գիրկութիւնը հեթանոսներուն զրկուեցաւ եւ անոնք մտիկ պիտի ընեն:

Ատկէ ետք Պօղոս առաքեալ երկու տարի կեցաւ Հոռմ եւ իրեն եկողներուն սորվեցուց Յիսուս Քրիստոսի վարդապետութիւնը։ Ներկայացաւ կայսեր ատեանին եւ իր անմեղութիւնը փաստուելով ազատ արձակուեցաւ։

Կը կարծուի թէ Պօղոս առաքեալ հետագային գնաց եւ քարոզեց նաեւ Սպանիա։ Ի վերջոյ Հոռմի մէջ գլխատուեցաւ Ներոն կայսեր հալածանքներուն օրով։

Պօղոս կոչուեցաւ Հեթանոսաց Առաքեալ, քանի որ հեթանոս երկիրներուն մէջ քարոզեց եւ իր միջոցաւ բիւրաւոր հեթանոսներ քրիստոնեայ դարձան։*

Պօղոս առաքեալ Սուրբ Հոգիին ներշնչումով գրած է 14 թուղթեր (=նամակներ), որոնք ուղղուած են զանազան քաղաքներու մէջ իր հիմնած եկեղեցիներուն եւ Աւտարանի նշանաւոր պաշտօնեաներուն։ Այս թուղթերը մաս կը կազմեն Նոր Կտակարանին։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Աստուած ամէն բան բարիի գործակից կը դարձնէ իր ծառաներուն ձեռքով։ Պօղոս առաքեալ թէեւ հալածուեցաւ, բանտարկուեցաւ ու շղթաներով կապուեցաւ, սակայն Ֆիրոշ ձեռքը միշտ անոր վրայ եղաւ ու անոր միջոցաւ լուսաւորեց հեթանոս աշխարհը։

2) Պօղոսի եւ իր ընկերակիցներուն նաւարեկութիւնն անզամ պատճառ դարձաւ որ Մալթայի բարբարոսները լսեն Աստուածոյ խօսքը եւ անոր հրաշքները տեսնելով դարձի գան։

* Յիսուսի տասներկու առաքեալներն ալ միայն Երուսաղեմի մէջ քարոզելով շահմանափակուեցան։ Անոնք աշխարհի ամէն կողմերը երթալով քարոզեցին և եկեղեցիներ հիմնեցին։

Ս. Թաղէոս և Ս. Բարթողոմէոս առաքեալներն ալ, այլեւայլ տեղեր քարոզելէ ենք, գացին Հայաստան և հոն ես քարոզեցին, աւետարանի լոյս տարածեցին և հիմնեցին Հայաստանեաց սուրբ եկեղեցին ու նահատակուեցան հայոց Սանատորուկ քագաւորին կողմէ։

3) Մեր կեանքի ընթացքին երբ նեղութիւններո զրկանքներու եւ անիրաւութիւններու հանդիպելու ըլանք, պէտք չէ յուսահատինք, որովհետեւ անոնք չկրնար կասեցնել Աստուածոյ խօսքին տարածումը եւ ոչ արգելվ ըլլալ Աստուածոյ ծրագիրներուն։ Այդպիսի պար զաներուն աղօթքով ու աղաչանքով սպասելու ենք Աստուածոյ ցուցմունքներուն, զորս Ան կու տայ իր հաւատար զաւակներուն, Աղօթքի եւ Ս. Գրոց ընթերցումներու եկեղեցւոյ միջոցաւ։

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Նաւարեկեալները ո՞ր կղզին ինկած էին։
- 2) Կրակ վառելու ատեն ի՞նչ պատահեցաւ Պօղոսին։
- 3) Պօղոս իժը թօթուելով ի՞նչ ըրաւ։
- 4) Բարբարոսները առաջին անգամ ի՞նչ գաղափար կամեցին Պօղոսի մասին։
- 5) Բարբարոսները երկրորդ անգամ ի՞նչ ըսին Պօղոսի մասին։
- 6) Պօղոս առաքեալ կղզին մէջ որո՞ւն հայրը բժշկեցին։
- 7) Պօղոս Հոռմի մէջ հրեաներուն գլխաւորները կամ լով ի՞նչ ըսաւ։
- 8) Հրեաներ հաւատացի՞ն Յիսուսի։

Ի՞Զ. Դաս

Ա. Կոյս Աստուածածին Եւ Անոր Վերափոխումը (Ղուկ. 1.26-38, 2.1-40, Մատթ. 1.18-25, 2.1-23)

Ա. Կոյս Մարիամ զաւակն էր Նազարէթ քաղաքի բնակիչներէն Յովակիմի եւ Աննայի, որոնք յայտնի էին իրենց սրբակեաց կեանքով, սակայն զաւակ չունէին, ու ատոր համար ալ միշտ կ'աղօթէին Աստուծոյ որ իրենց զաւակ մը չնորհէ, ու վստելով իրենց չնորհուելիք զաւակը նուիրել տաճարին՝ Աստուծոյ սպասաւորութեան համար:

Աստուած լսեց անոնց աղօթքը եւ իր հրեշտակին միջոցաւ անոնց յայտնեց թէ պիտի ունենային զաւակ մը, որուն անունը պիտի տարածուէր համայն աշխարհին մէջ:

Ժամանակ մը ետք Աննա աշխարհ բերաւ աղջիկ զաւակ մը: Յովակիմ եւ Աննա փառք տուին Աստուծոյ եւ զայն անուանեցին Մարիամ եւ դաստիարակեցին աստուածպաշտութեան ու սրբութեան ճամքուն մէջ:

Աստուած սկիզբէն օրհնեց եւ սրբեց ու վստի զաւակ Մարիամը ու զայն սահմանեց մայր ըլլալու աշխարհի քրկչին՝ Քրիստոսի:

Երբ Մարիամ երեք տարեկան եղաւ, Յովակիմ եւ Աննա իրենց խոստումին համաձայն զայն տարին Երուսաղէմ ու նուիրեցին տաճարին, որպէսզի միանայ տեղւոյն նուիրեալ կոյսերու խումբին եւ սպասաւորէ Աստուծոյ տան մէջ: Սակայն տաճարին պատասխանատու քահանայապետը Մարիամը շատ դեռատի գտնելով առաջարկեց որ ետ տանին եւ քիչ մը եւս մեծնալէ ետք բերեն: Որով ծնողքը հաւանութիւն յայտնելով իրենց դեռատի դուստրը տուն տարին:

Երբ Մարիամ եօթը տարեկան եղաւ, վերջնականապէս նուիրուեցաւ Աստուծոյ տաճարին սպասաւորութեան:

Աւանդութեան համաձայն ան տաճարին մէջ մնաց եօթը տարի Փանուէլի աղջկան՝ Աննա մարգարէկուհիի ձեռքին տակ եւ բոլոր սրտով ինքզինքը ընծայեց Աստուծոյ:

Տասնչորս տարեկանին Մարիամ նշանուեցաւ Յովսէփ անունով արդար մարդու մը, որ Դաւիթ թագաւորին սերունդէն էր:

Մինչ Մարիամ կը սպասէր իրենց ամուսնութեան, Աստուծոյ հրամանով Գարբիէլ հրեշտակը երեւցաւ իրեն եւ զայն ողջունելով ըսաւ.

— Ուրախ եղի՛ր, բերկրեալդ, Տէրը քեզի հետ է:

Մարիամ շփոթեցաւ ու վախցաւ. սակայն հրեշտակը ըսաւ իրեն.

— Մի՛ վախնար, Մարիամ. վասնզի Աստուծմէ չնորհք գտար: Ահա պիտի յղանաս եւ որդի մը ծնիս ու անոր անունը Յիսուս (Քրկիչ) պիտի դնես. Ան պիտի կոչուի Բարձրեալի Որդի:

Մարիամ զարմացած պատասխանեց.

— Ինչպէս պիտի ըլլայ այդ ինծի, քանի որ ես տակաւին ամուսնացած չեմ:

Հրեշտակը ըսաւ անոր:

— Սուրբ Հոգին պիտի գայ վրադ եւ Բարձրեալին զօրութիւնը հովանի պիտի ըլլայ քեզի, քանզի Ան որ քեզմէ պիտի ծնի՝ սուրբ է, եւ Աստուծոյ Որդի պիտի կոչուի:

— Ես Տիրոջ աղախինն եմ, — ըսաւ Մարիամ, — թող իր կամքը ըլլայ:

Տիրոջ հրեշտակը երազի մէջ երեւցաւ նաեւ Յովսէփի եւ անոր ալ յայտնեց Աստուծոյ ծրագիրը, թէ իր նշանածը՝ Մարիամ պիտի դառնայ մայր այն օծեալ Քրկչին, որուն մասին գրուած էր մարգարէկական գիրքերուն մէջ, թէ կոյսէ մը պիտի ծնէր ու Քրկէր աշխարհը մեղքի գերութենէն:

Յովսէփ Տիրոջ հրեշտակին տուած պատգմին վրայ իր նշանած Մարիամը օրինաւորապէս իրեն կին առաւ, որպէսզի իր խնամակալութեան տակ պահէր զայն եւ անկէ ծնելիք Օծեալ Քրկիչը:

Սուրբ Կոյս Մարիամ Աստուածորդոյն մայր դառնալով իր անարատ կաթով սնուցանեց զԱյն եւ լրիւ կատարեց իր մայրական պարտականութիւնները։ Գիտակից էր իր վեհ կոչումին եւ երանութեան։ Սակայն միշտ խոնարհ մնաց ու ինքզինք կոչեց աղախին Տեառն եւ սրբութեան օրինակ դարձաւ բոլոր կիներուն։

Իր սրտին մէջ պահեց Յիսուսի ծննդեան առթիւ եւ հետագայ օրերուն ու տարիներուն մէջ պատահած դէպքերն ու աստուածային յայտնութիւնները։

Որպէս մայր գորովալից եղաւ Յիսուսին հանդէպ եւ որպէս աղախին կատարեց անոր կամքը եւ ուրիշներուն ալ թելադրեց ըսելով, «Ի՞նչ որ ձեզի ըսէ, ըրէ՛ք»։

Ականատես եղաւ իր Որդւոյն՝ Յիսուսի կատարած բազմաթիւ հրաշքներուն եւ Մեսիական գործունէութեան։ Հետեւեցաւ Անոր մինչեւ Գողգոթա։ Իր Միածին Որդւոյն խաչելութեան դիմաց իր սիրտն ալ խոցոտուեցաւ ու ցաւակից դարձաւ անոր իր չարչարանքներուն մէջ։ Ինք խորապէս տառապեցաւ ու լացաւ։ սակայն չյուսահատեցաւ, այլ սպասեց իր Որդւոյն փառապանծ յարութեան աւետիսին։

Յիսուս իր հոգին չաւանդա՛ խաչին վրայէն իր մօրը՝ Սուրբ Կոյս Մարիամին հոգածութիւնը յանձնեց իր սիրելի աշակերտին՝ Յովհաննէսի, եւ այնուհետեւ ան մնաց Յովհաննէս առաքեալի հոգածութեան ներքեւ։ Մարիամ գործակցեցաւ միւս առաքեալներուն հետ։ Վայելեց անոնց եւ բոլոր հաւատացեալներուն համակրութիւնն ու յարգանքը, ցուցաբերեց մայրական սէր ամենուն հանդէպ։ Մասնակցեցաւ անոնց հաւաքոյթներուն, պաշտամունքներուն եւ աղօթքներուն։ Հոգեգալստեան օրը ինք եւս ներկայ եղաւ վերնատան մէջ, եւ առաքեալներուն հետ միասին ստացաւ Սուրբ Հոգին։

Յիսուսի յարութենէն տասներկու տարի ետք կը վերջանան Սուրբ Կոյս Մարիամին երկրաւոր կեանքին օրերը եւ յարուցեալ Տէրը կ'ուզէ իր մայրը երկրէն երկինք փոխադրել։

Սուրբ Կոյսին ննջումին լուրը առնելով ամէն կողմառաքեալներ, սուրբեր եւ քրիստոնեայ հաւատացեալներ կը հաւաքուին Երուսաղէմ։ Անոնք երգերով, սաղմոսներով ու աղօթքներով Սուրբ Կոյսին մարմինը կը դնեալ գերեզմանին մէջ։ Թաղումէն վերջ երեք օր՝ գիշեր ու ցերեկ՝ գերեզմանին վերեւ կը լսուին հրեշտակայի երգերու քաղցր ձայներ։

Սուրբ Կոյսին թաղման չի կրնար ներկայ ըլլալ Բարթողոմէոս առաքեալ, որ երուսաղէմ կը հասնի երեք օւետք։ Ան կը խնդրէ առաքեալներէն Սուրբ Կոյսին գերեզմանը բանալ եւ իրեն առիթ չնորհել վերջին անգամ անող դէմքը տեսնելու։ Առաքեալները կ'ընդպառաջեն Բարթողոմէոսի խնդրանքին։ Սակայն երբ գերեզմանը կը բանան զայն պարապ կը գտնեն։ Խսկոյն կը հասկնան որ յարուցեալ Տէրը հրեշտակներու խումբով եկած ու իր մայրը երկինք փոխադրած է, եւ երեք օրուան ընթացքին լսուան հրեշտակային ձայներն ալ ինքնին կը հաստատեն կատարուած մեծ դէպքը։

Բարթողոմէոս եւ միւս առաքեալները շատ կը զգացուին այս հրաշալի իրողութեան առջեւ եւ Աստուծոյ փառը կու տան իր մեծամեծ գործերուն համար։

Առ ի միխթարութիւն Բարթողոմէոս առաքեալին իրեն կը յանձնեն Սուրբ Կոյսին կենդանագիր պատկերլ զորինք իր կենդանութեան ատեն յանձնած էր Յովհաննէս առաքեալին։ Հետագային Բարթողոմէոս առաքեալ Ս. Կոյսին պատկերը կը տանի Հայաստան։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Ս. Կոյս Մարիամ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոս մայրն ըլլալով ինքնարերաբար մայր դարձած է բոլոյ Քրիստոնեայ հաւատացեալներուն։ Ան երկինքի մէջ կ'աղօթէ ու կը բարեխօսէ իր Որդւոյն՝ երկրի հաւատացեալներուն համար։

2) ԱՅ ամենօրինեալ է բոլոր կիմերուն մէջ եւ ամէն ազգեր երանի կու տան անոր: Սուրբ եկեղեցին զայն կոչած է Աստուածածին, որովհետեւ Աստուածորդին իրմէ ծնաւ եւ անոր կաթով սնաւ:

3) Հայաստանեայց եկեղեցին կը յարգէ ու կը պատուէ Ս. Աստուածածինը եւ կը խնդրէ անոր բարեխօսութիւնը:

Մարիամ Աստուածածնի Վերափոխման տօնը հայ եկեղեցին կը կատարէ Օգոստոս 15-ի ամենամօտիկ Կիրակին:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Որո՞նց առջիկն էր Ս. Կոյս Մարիամ:
- 2) Իր ծնողքը զայն որո՞ւ նուիրեց:
- 3) Որո՞ւն նշանուեցաւ ան:
- 4) Աստուած ի՞նչ ընելու համար որոշեց Ս. Կոյս Մարիամը:
- 5) Գարրիէլ հրեշտակը ի՞նչ ըստ իրեն:
- 6) Մարիամ ի՞նչ պատասխանեց:
- 7) Յիսոս որո՞ւն յանձնեց իր մօր հոգածութիւնը:
- 8) Յիսոսի յարութենէն քանի՞ տարի եւրք Մարիամ Աստուածածին երկրէ երկինք փոխադրուեցաւ:
- 9) Ո՞ր առաքեալը չկրցաւ անոր թաղման ներկայ ըլլալ:
- 10) Ս. Աստուածածնի գերեզմանին վերեւ երեք օր գիշեր եւ ցերեկ ի՞նչ լունեցաւ:
- 11) Ո՞ր առաքեալին խնդրանքով Սուրբ Կոյսին գերեզմանը բացուեցաւ:
- 12) Ո՞վ երկինք փոխադրած էր Սուրբ Կոյսը:
- 13) Ս. Աստուածածնի կենդանագիր պատկերը ո՞ր առաքեալին յանձնուեցաւ:
- 14) Բարթողոմէոս առաքեալ ո՞ւր տարաւ Ս. Աստուածածնի պատկերը:
- 15) Հայ եկեղեցին ե՞րբ կը կատարէ Ս. Աստուածածնի վերափոխման տօնը:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

Փառաւորեալ եւ օրինեալ միշտ Սուրբ Կոյս Աստուածածին Մարիամ, Մայր Քրիստոսի, մատո՛ զաղաշան մեր Որդոյ քո, եւ Աստուծոյ մերոյ:

ԻԷ. Դաս

Յիսուս Քրիստոսի Ս. Խաչը (Ցովի. 19.17-42)

Քրիստոսի խաչելութենէն առաջ խաչը որպէս մահուան գործիք սոսկում կը պատճառէր դիտողներուն. սակայն անոր վրայ աշխարհի փրկչին զոհաբերութիւնը սըրբագործեց զայն: Խաչը դարձաւ մարդ արարածին հանդէպ Աստուածորդույն սիրոյն եւ զոհաբերութեան խորհրդանիշը ու Անոր փրկագործութեան եւ յաղթանակին դրօշը:

Սուրբ Խաչը Յիսուս Քրիստոսի զոհագործութեան սեղան եղած ըլլալով արժանացաւ քրիստոնեայ հաւատացեալներու յարգանքին ու մեծարանքին: Բազմութիւններ անոր առջեւ երկրպագեցին ու պաշտեցին Ամենասուրբ Երրորդութիւնը ու գեռ եւս անոր նշանին առջեւ կը շարունակեն խոնարհիլ ու փառաբանել իրենց փրկիչը՝ հետեւլով սաղմոսերգուի պատուէրին որ կ'ըսէ, «Բարձրացուցէք Տէրը, մեր Աստուածը, ու երկրպագութիւնը բրէք անոր ոտքերուն պատուանդանին. Անիկա սուլը է» (Սաղմոս 98. [99] 5):

Սուրբ Խաչը Քրիստոսի ներկայութիւնը կը խորհըրդանչէ քրիստոնեաներուն համար:

Հաւատացեալներ խաչակնքելով դաւանած կ'ըլլան Ամենասուրբ Երրորդութիւնը եւ խաչին վրայ իրենց Տիրո՞յ՝ Յիսուս Քրիստոսի զոհագործութեան խորհուրդը. միեւնոյն ատեն խնդրած կ'ըլլան Աստուածոյ օգնութիւնն ու պահպանութիւնը իրենց համար:

Առաքեալներու ժամանակէն սկսեալ Երուսաղէմի քրիստոնեաներէն շատեր սկսած են ուխտի երթալ Գողգոթա՝ տեսնելու համար Յիսուսի Խաչն ու գերեզմանը եւ երկրպագելու անոնց առջեւ իրենց Տիրոջ: Սակայն չարա-

նենդ հրեաներ նախանձէ դրդուած, Քրիստոսի խաչափայտը կը նետեն աղբակոյտերու մէջ եւ քրիստոնեաներուն կ'արգիլեն Գողգոթա երթալ ու մօտենալ սուլը գերեզմանին:

Այդ օրերուն Հռոմի Կղողիոս կայսեր (41-54 թուական) կինը՝ Պատրոնիկէ թագուհին՝ քրիստոնէութիւնը ընդունած ըլլալով Երուսաղէմ ուխտի կ'երթայ եւ կը փափաքի այցելել Գողգոթա ու տեսնել Քրիստոսի խաչն ու գերեզմանը: Երուսաղէմի եկեղեցին առաջին հայրապետը՝ Յակոբոս Տեառնեղբայր կը յայտնէ անոր թէ հրեաներ չեն արտօներ քրիստոնեաներուն հոն մօտենալ եւ խաչափայտին տէր դառնալ:

Պատրոնիկէ թագուհին անմիջապէս կը միջամտէ իշխանութեան մօտ, եւ Քրիստոսի խաչափայտը քրիստոնեաներուն չնորհուելով կը վերահաստատուի Գողգոթայի վրայ: Այդ առիթով Յակոբոս Տեառնեղբայր Ս. Խաչի նշանով կ'օրհնէ հաւատացեալները ու կ'երգէ իր յօրինած «Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ խաչեցար վասն մեր» եւ «Խաչի քո Քրիստոս երկիրպագանեմք» երգերը:

Պատրոնիկէ թագուհին իր ուխտը կատարելէ ետք՝ Երուսաղէմէն մեկնելու ատեն՝ կը փափաքի Քրիստոսի խաչափայտէն մասունքը մը ունենալ իրեն հետ: Յակոբոս Տեառնեղբայր սիրով կ'ընդառաջէ եւ փոքրիկ կտոր մը կը պոկէ խաչափայտէն ու կը նույիրէ անոր:

Թագուհին այդ մասունքը Հռոմ կը տանի եւ յետ մահու ժառանգ կը ձգէ զայն քրիստոնէութեան յարած իր ազգականներուն: Երրորդ դարուն վերջերը այդ մասունքը կ'անցնի Սուրբ Գայիանէի ձեռքը, որ մեծաւորուհին էր Հռոմի մէջ Ս. Պողոս Առաքեալի անունով հաստատուած կուսաստանին: Ս. Գայիանէ իր կարգին այդ թանկագին մասունքը կը նույիրէ ու կը կախէ իր սանուհիներէն Հռիփսիմէ կոյսին վիզը: Հռիփսիմէ կայսերական ընտանիքի սերած օրիորդ մըն էր:

Պատրոնիկէ թագուհիին Երուսաղէմէն մեկնելէն ետք քրիստոնեաներուն դէմ եղած հալածանքներու ատեն հրեաները դարձեալ կը նեղեն հաւատացեալները եւ արգելք կը հանդիսանան անոնց որ չկարենան այցելութիւն տալ դէպի Գողգոթա ու սուրբ գերեզմանը։ Իսկ խաչափայտը անարգելու եւ անոր յիշատակը մոռցնելու համար զայն դարձեալ կը նետեն մեկուսի վայր մը ու աղբակոյտերով կը ծածկեն։

Երուսաղէմի կործանումին յարակից դէպքերն ու քաղաքին ժամանակաւոր ամայացումն ալ պատճառ կը դառնան որ անյայտ մնայ Քրիստոսի խաչափայտին վայրը մինչեւ չորրորդ դարու սկիզբը։

*

* *

Առաքեալներու քարոզութեան ընթացքին եւ անկէ ետք քրիստոնեաներ յաճախ կը հալածուին իրենց սուրբ հաւատքին համար թէ՛ հրեաներէն եւ թէ հեթանոսներէն՝ աշխարհի ամէն կողմերը։ սակայն, հակառակ այդ նեղութիւններուն, անոնց թիւը օրէ օր կը բազմանայ ու Քրիստոսի Աւետարանին լոյսը կը տարածուի։ Առաջին անգամ հայոց Տրդատ թագաւորը 301 թուականին քրիստոնէութիւնը պետական կրօնք կը հռչակէ Հայաստանի մէջ։ Իսկ անկէ քսաներեք տարի ետք, 324 թուականին, Մեծն Կոստանդիանոս կայսրը քրիստոնէութիւնը պետական կրօնք կը հռչակէ հռոմէական կայսրութեան։

Կոստանդիանոսի մայրը՝ Հեղինէ թագուհին քրիստոնէութիւնը ընդունելէ ետք կը դառնայ շատ բարեպաշտ կին մը։ Ան 326-ին ուխտի կ'երթայ Երուսաղէմ եւ կ'որոշէ գտնել Յիսուսի խաչափայտը։ Փնտուսուքներ կը կատարէ եւ անոր վայրը իմանալու համար կը դիմէ նաեւ տեղոյն հրեաներուն, որոնք չեն ուզեր յայտնել։ Թագուհին ճնշումներ կը բանեցնէ անոնց վրայ։ Ի վերջոյ Յուղա

անունով հրեայ մը տեղեկութիւններ կը հաղորդէ իրեն եւ ցոյց կու տայ այն աղբակոյտը որուն տակ թաղուած էր խաչափայտը։

Թագուհիին հրամանով պեղումներ կը կատարուին եւ մէջտեղ կ'ելլեն երեք խաչափայտեր եւ յայտնի չ'ըլլար թէ անոնցմէ ո՛րն է Յիսուսի խաչափայտը։ Պատահմամբ այն կողմերէն կ'անցնի մեռեալ պատանիի մը յուղարկաւորներուն թափօրը։ Հեղինէ թագուհիին հրամանով մեռելը կը բերեն խաչափայտերուն վրայ կը պառկեցնին։ Երբ մեռեալը երրորդ խաչափայտին վրայ կը գրուի, իսկոյն կը կենդանանայ ու ոտքի կ'ելլէ։ Այդ հրաշքը տեսնելով բոլոր քրիստոնեաները ցնծութեան աղաղակներ կը բարձրացնեն ու Աստուծոյ փառք կու տան։ Խաչափայտը կը զետեղուի Գողգոթայի վրայ մեծ յարգանքներով ու հոգեւոր հանդիսութիւններով։

*

* *

356 թուականին Երուսաղէմի Կիւրեղ պատրիարքին օրով քաղաքի բոլոր բնակիչներուն կ'երեւի լուսաւոր խաչի շող մը որ արեւի լոյսէն աւելի պայծառ կ'ըլլայ։ Ան կը տարածուի Գողգոթայէն մինչեւ Զիթենեաց լեռ։ Այդ երեւոյթը մեծ ցնծութիւն եւ ուրախութիւն կը պատճառէ քրիստոնէութեան։ Այդ առիթով Կիւրեղ պատրիարք նամակ կը գրէ Կոստանդ կայսեր (Մեծն Կոստանդիանոսի որդին) եւ մանրամասն կը բացատրէ լուսաւոր Խաչին երեւման պարագաները։

*

* *

614 թուականին պարսիկները Երուսաղէմը գրաւելով Քրիստոսի խաչափայտը կը տանին Պարսկաստան եւ սուզի կը մատնեն բոլոր քրիստոնեաները։

Յունաց Հերակլ կայսրը 622-ին պատերազմ կը մղէ պարսիկներու դէմ եւ եօթը տարուն մէջ մեծ յաղթանակներ տանելով ի վերջոյ կը գրաւէ պարսից մայրաքաղաքը եւ 628-ին կ'ազատագրէ Յիսուսի խաչափայտը։ Այդ ճակատամարտներուն մէջ հայ զինուորներ մեծ քաջագործութիւններ կ'ընեն Մժէժ Գնունի հայ զօրավարին առաջնորդութեամբ։

Քրիստոնեայ զինուորներ մեծ ցնծութեամբ Յիսուսի խաչափայտը կը վերցնեն։ Անոնք Հայաստանէն անցնելով զայն կը տանին Կոստանդնուպոլիս եւ ապա Երուսաղէմ։ Հերակլ կայսրը Յիսուսի խաչափայտը ուսին առած, բոկոտն կը քալէ Երուսաղէմի փողոցներէն ու կը տանի Գողդութայի բարձունքը եւ հոն կը կանգնէ զայն 629-ին։

Պարսկաստանէն մինչեւ Երուսաղէմ, ճամբուլնթացքին քաղաքներու եւ գիւղերու մէջ մեծահանդէս թափօրներով կը դիմաւորուի Քրիստոսի խաչափայտը ու քրիստոնեաներ երգերով, շարականներով, սաղմոսներով ու աղօթքներով զԱստուած կը փառաւորեն։

*

* *

Հռիփսիմէ կոյսը իր ընկերներով երբ Հայաստան կը հաստատուի, իր նահատակութենէն առաջ իր վիզէն կախուած Քրիստոսի խաչափայտին մասունքը կը յանձնէ իրենց խումբին հոգեւոր մատակարար երկու քահանաներու, որոնք կը ճգնէին Վարագլերան վրայ։ Քահանաները զգուշութեամբ կը պահեն սուրբ աւանդը իրենց քարայրին մէջ, մինչեւ իրենց մահը։ Անոնց վախճանումէն ետք անոնց ճգնարանին վայրը անյայտ կը մնայ հանրութեան։ Հետագայ դարերուն շատեր կը փորձեն գտնել այս ճգնարանն ու հոն պահուած խաչափայտի մասունքը եւ չեն յաջողիր։

Եօթներորդ դարուն՝ Ներսէս Շինող կաթողիկոսին օրով՝ սրբակեաց Թողիկ ճգնաւոր եւ իր աշակերտը՝ Յովէլ, Վարագայ լերան կողերուն վրայ կ'ապրին ու շարունակ կ'աղօթեն։ Գիշեր մը Թողիկ տեսիլք մը կ'ունենայ։ — Վարագայ լերան գագաթին վրայ կը տեսնէ տասներկու սիւներով տաճար մը՝ մէջտեղը լուսատու խաչով։ Քիչ ետքը այդ լուսաւոր խաչը կը փոխադրուի վարագայ վանքի սեղանին վրայ։ Թողիկ եւ Յովէլ անմիջապէս կը փութան եկեղեցի եւ կ'երկրպագեն այդ լուսափայլ խաչափայտի մասունքին առջեւ։ Ներսէս կաթողիկոսը այդ տեսիլքին լուրը առնելով՝ հայոց իշխանապետ Վարդ Պատրիկին հետ կը փութայ դէպքին վայրը եւ ստուգումներ կատարելով կը հաստատէ թէ Ս. Հռիփսիմէի կողմէ աւանդ ձգուած մասունքն է այդ։ Հայ ժողովուրդը մեծ ուրախութեամբ կ'ընդունի աստուածային սուրբ նշանին յայտնութիւնը։ Ներսէս կաթողիկոս տարեկան տօն կը հաստատէ Վարագայ սուրբ խաչի նշանին յիշխանակութեան համար։ Հաւանական է որ ինք յօրինած ըլլայ այդ տօնին առթիւ երգուող «Նշանաւ Ամենայաղբ Խաչիւդ Քո» շարականը։

Հայ եկեղեցին կը տօնէ նաեւ Սուրբ Խաչի գիւտին, երեւումին եւ ազատագրութեան յիշխանակները հանդիսաւոր արարողութիւններով։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

1) Սուրբ խաչը հաւատէի, աստուածային սիրոյ, Յիսուսի կատարած փրկագործութեան եւ Սատանային դէմ անոր տարած յաղթամակին նշանն ու դրօշակն է, որով անոր ըմծայուած յարգանքն ու երկրպագութիւնը ուղղուած կ'ըլլան խաչեալ եւ յարուցեալ փրկչին՝ Յիսուս Քրիստոսին։

2) Սատանան կը սարսափի խաչի նշանէն։ Ան քէեւ մոնչող առիւծի նման կը պտըտի ամէն կողմ՝ մարդիկը

մոլորեցնելու համար, սակայն չի կրնար կլլել Քրիստոսի եւ անոր խաչին ապաւինող ամկեղծ հաւատացեալները եւ ոչ ալ կրնայ տկարացնել անոնց հաւատքը:

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

- 1) Ս. Խաչը որո՞ւն նշանն ու դրօշակն է:
- 2) Յակոբոս Տեառնեղրոր ժամանակ ո՞ր թագուհին Երուսաղեմ ուխտի եկաւ եւ ի՞նչ ուզեց տեսանել:
- 3) Յակոբոս Տեառնեղրայրը ի՞նչ պատասխանեց անոր:
- 4) Յակոբոս Տեառնեղրայրը Ս. Խաչի նշանով հաւատացեալները օրհնելէ ետք ի՞նչ երգեց:
- 5) Պատրոնիկէ թագուհին իր ուխտը կատարելէ ետք ի՞նչ փափաքեցաւ ունենալ:
- 6) Պատրոնիկէ թագուհին տարած մատուռը ի վերջոյ որո՞ւն վիզէն կախեցին:
- 7) Կրամ՞ն պատմել Վարագալ Ս. Խաչի նշանին յայտնութեան դէպքը:
- 8) Հրեաներ ո՞ւր նետած էին Յիսուսի խաչափայտը:
- 9) Ո՞ր թագուհին Երուսաղեմ գալով գուաւ Ս. Խաչափայտը:
- 10) Ի՞նչ է դէպքը երեւման խաչին: Ո՞ր պատրիարքին օրով եղաւ:
- 11) Ո՞ր կայսրը ազատագրեց Քրիստոսի խաչափայտը պարսիկներէն:
- 12) Հայեր ի՞նչ դեր կատարեցին խաչափայտի ազատագրումի պատերազմին:

ԳՈՅ ՍՈՐՎԻԼ

Խաչ քո եղիցի մեզ ապաէն, Տէր Յիսուս, յորժամ երեւիս փառօք Հօր ընդ ամպս լուսաւորս: Յայնժամ մեք մի՛ ամաչեսցուք լուսացեալքս ի Քեզ. այլ զօրութեամբ քով մեծաւ բերկրեսցուք ընդ աջմէ քումմէ՝ որպէս գորդիս լուսոյ եւ որդիս տուրնչեան:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

	Էջ
ԵՐԿՈՉ ԽՈՍՔ	5
ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ	7
Ա. — Աստուածորդին Փրկիչ Աշխարհի	9
Բ. — Յիսուսի Համբարձումը	16
Գ. — Հոգեգալուստ	19
Դ. — Ի Ծնէ Կաղին Բժշկութիւնը	23
Ե. — Անանիայի Եւ Սափիրայի Մահը	28
Զ. — Առաքեալներու Քարոզութիւնն ու Հրեաներու Հալածանիքը	31
Է. — Ս. Ստեփանոս Սարկաւագին Նահատակութիւնը	35
Ը. — Քարոզութիւն Սամարիայի Մէջ	39
Թ. — Փիլիպպոս եւ Եքովացի Ներքինին	43
Ժ. — Սողոսին Դարձը	46
ԺԱ. — Պետրոս Առաքեալ Կը Քարոզէ եւ Հրաշքներ Կը Գործէ	50
ԺԲ. — Պետրոս Առաքեալ Կոռնելիոսի Մօտ	53
ԺԳ. — Պետրոս Առաքեալ Բանտէն Կ'ազատի	58
ԺԴ. — Անտիոքի Եկեղեցին եւ Պողոսի Առաքելական Առաջին Ճամբորդութիւնը (Ա.)	62
ԺԵ. — Պողոսի Առաքելական Առաջին Ճամբորդութիւնը (Բ.)	67
ԺԶ. — Պողոսի Առաքելական Երկրորդ Ճամբորդութիւնը (Ա.)	73

ԺԷ.— Պողոսի Առաքելական Երկրորդ	
Ճամբորդութիւնը (Բ.)	78
ԺԸ.— Պողոսի Առաքելական Երրորդ	
Ճամբորդութիւնը (Ա.)	85
ԺԹ.— Պողոսի Առաքելական Երրորդ	
Ճամբորդութիւնը (Բ.)	89
Ի.— Պողոսի Առաքելական Երրորդ	
Ճամբորդութիւնը (Գ.)	92
ԻԱ.— Հրեաներուն Յարձակումը Պողոսի Վրայ	96
ԻԲ.— Պողոս Առաքեալին Դատավարութիւնը	101
ԻԳ.— Պողոս Փեսոսս Կուսակալի	
եւ Ազրիապաս Արքային Առջեւ	106
ԻԴ.— Պողոսի Ռւղբեւորութիւնը Դէպի Հռոմ	
եւ Նաւարեկութիւն	112
ԻԵ.— Պողոս Մալթայի եւ Հռոմի Մէջ	116
ԻԶ.— Ս. Կոյս Աստուածածին եւ Անոր	
Վերափոխումը	120
ԻԷ.— Ցիսուս Քրիստոսի Ս. Խաչը	126

